

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنسی نیمتیان: شهوکهت شیخ یهزدین

سهزنووسه: بهدران شههمهده ههیب

دنیا له کتیبکدا

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهړهکی خانزاد، ههولتیر

س.پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

دنيا له كتيبيكدا

پښتانه

جهبار جهمال غهريپ

ناوی کتیب: دنيا له کتیبیکدا - پښتانه

نووسینی: جهبار جهمال غهريپ

بلاوکراوهی ناراس- ژماره: ۱۶۴

چاپی په کهم

دهره پښتانهی هونه ری: به دران نه حمدهد حه بیپ

به رگ: شکار عه فان نه قشبه ندی

نووسینی سهر به رگ: محه مه د زاده

پیپ لیپدان: ناراس نه کرهم

هه له گری: شپرزاد فه قی نیسماعیل

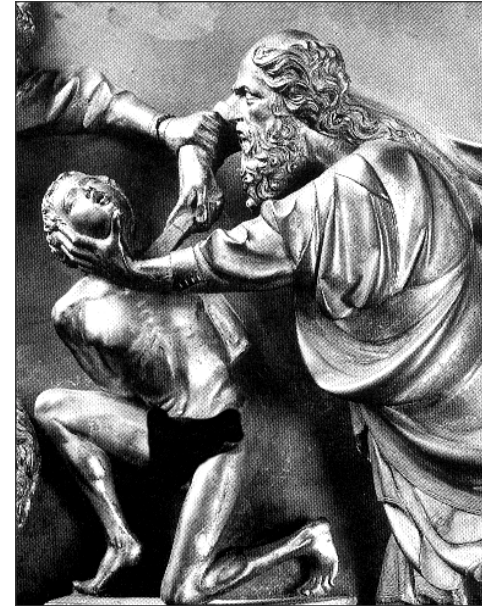
سهر په رشتیپی کاری چاپخانه: ناوړه حمان مه حمود

له کتیبخانه ی به پرتوه به رایه تیپ گشتیپی رښنیپیری و هونه ر له هه ولیتر ژماره

(۴۳۱) ی سالی ۲۰۰۲ ی دراوه تیپ

چاپخانه ی وهزاره تیپ په روه رده، هه ولیتر- ۲۰۰۲

بچووکترین نویتزکهر

من ده مزانی لهو شه رهدا ده سه لاتی کم نییه

تازه کس خاوهنی هیچ نییه، هه مووی چهند کاتژمیریکدی دیکهیه و ده بی زبرووح لهو شارهدا نه مینن، ده شیئو لهو شاره بهه له ناوهدان بوو بیته وه، هه ستم ده کرد خانوو مزگهوت و قوتابخانه کان به پیتی خه لکه که هه ننگاو ده نینن و شار جیدیلن، مه ره پیره کان وهک خه لکه که دوا ناوری پر وری و گه مره بییان له ته ویله کان بیان ده دایه وه و به رپیده که وتن، کس هه سستی بهو توزه نه ده کرد بهری ئاسمانی گرتبوو، هه ناسه ی ته نگ ده کردن، هه موو له هه ولئو شتیکدا بوون، ئه وه تا خانوو ده کان ده ته پهن و مال ده سووتی و ره حله و کورسی قوتابخانه کان ده بنه خو له میتش و په ره ی قورئانه کان به نیوه سووتاوی له نیو دو که ل و ناگردا به رزده بنه وه، هه موو شته کان تیده چن، که چی خه لکه که له هه ولئو شتیکدان کس نازانی چیه، که وه ناگاهاتم منیش ده بی له هه ولئو شتیکدابم، به په له چوومه مزگهوت و گویم لیبوو، ده نگیگ ده یگوت:

- پی لهو په ره موو باره کانه مه نین، هه لیا نگر نه وه، ژن و مالتان له بیر کهن و ئه و لاپه ره پیرو زانه جیمه هیلن.

کس نایب سستی و هه موو سه رقالن، چوومه ژووری مزگهوت فشرش و کومباریان لوولده کردن، تاقی کتیبه کان به سه ره کدا روخابوو، ئه و قورئانه ی جزو به ندیان پسابوو که وتبوونه دم با و دوا به ش ده که وتنه به رپیتی خه لکه که. گویم له هاواریک بوو ده یگوت:

- ئه ی بی باوه رینه ئه و په رانه له بن پیتان هه لگر نه وه.

ده نگیگ که ده یگوت:

- برۆ له هه ولئو منداله کانتدابه، لهو په رانه گه ری، ئه وانیش خاوه نیان هه یه بیان پاریزی، تاوتیکی دیکه نهک ئه و په رانه شار هه مووی ده سووتی.

خاوهنی ده ننگه که، که پیاویکی پیر و ماندوو بوو، به قامکه ئه ستوور و زبره کانی چهند په ریکی به خشه خش کو کردنه وه و پیتش ئه وه ی له ده رگا ئاوا بی به ئه سپایی ده نیو تابووتیکی سه ر ناو له لای نان، من به دوا ی تاکه

کتیبیکدا ده گه رام، ده مزامی مه لا ئه و کتیبه ی زور خوشده ویست و ئه گه ر مابا ته نها ئه و کتیبه ی له بن بالی دهن، ده بی له جیبه کی چاکی تاقهت کرد بی، له پشت میمبه ره که، دوو پلیکانه چوومه سه ری و له تاقیتی بلنددا کتیبه که م دیت، ده ستم برد تاوی ده می، باسکم قورس بوو، ده نگیگ له دوامه وه هاواری کرد:

- ئه و کتیبه به خه بهر مه هینه!

ده نگی مه لا بوو، به لام مه لا چهند ساله له نیو خو لئیکی وهک خه نه راکشاهه، ده ستم کیشاوه و ناویم دایه وه کس هوشی له من نییه و سه رقالن، پلیکانه کی دیکه چوومه سه ری، نه مویرا خیرا ده سستی بو بهرم، ته ماشایه کی به رگه که یم کرد، ره ننگه که سه که کالبوه که ی توز ونی کرد بوو، ده ننگه که دیسانه وه گوتی:

- با شوین په نجه ی مه لا به و کتیبه وه شه هیدی.

هه ولئیکی زورم دا ناورد هه وه، بریسکه یه ک یان ئه فسونیگ له سه ر توزی به رگی ره ننگ چووی ره نگی بر دم، جگه ری مزیم، ئه و توزه توزیکی ئاسایی نییه، توزی رزینی میتشک و ئیسکه، پیم سه یر بوو چون ئه و سالانه ئه و کتیبه یان ره ش کردوه له کاتیکدا عومریک ژیانی مه لای ره ش کرد بوو، دلنیا بووم ده ننگه که له دوامه وه شتیکم پیده لئو، کتیبه که ده یویست بدوی، به لام من له باریکدا نه بووم له وان بگم، زانیم خه لکه که خه ریکی به شکردنی کومبار و پانکه و به رمالی مزگهوتن، په نجه ره و ده رگا کان کرابوونه وه و با گه مه ی به وینه و ئایه ته پیرو زه کانی سه ر دیوار و هه ست و نه سستی خه لکه که ده کرد، په ره به ریز و شکوداره کان، قورئانه خه مبار و که ساسه کان ته نها و ته نها تر له فرمیتسکی هه تیو ده تکانه نیو هه و، ده ننگه که ی وه لامی ده ننگه زبره که ی دابوو، وه ختیک یه کیگ له و فه رشانه ی ده یان ساله نویتی له سه ر ده کری و تیر دوعا و پارانه وه ی له سه ر شان دانابوو، دوا ناوری له دار و دیواری نیو که لاوه ی مزگهوت دایه وه، به نیگای مردوو یه که وه ته ماشای په ره بلاوه کانی کرد و به قورگیکی پر

خه نجه ره وه، گوتى:

- راسته ئيمه بېتكه سين، ئەما ئەو پەرانە كەسيكيان هەيه.

خەلكەكە لە وشەى بېتكەس سلەمبەنە وه و وهك چيلكه قرچەى شكانيان هات، بى ئەوهى لىيان بروانم، دەمدىتن، نەك جل: گوشت و پىستيان لە لەش دارناوه و بە ئىسكىكە وه لە قاميش وشكترو لە رىواس پرووتتر راوه ستاون.

هەر دەگەل رەوينە وهى دەنگەكە، گوشت و پىستەكەيان هاتە وه بەر و جلەكانيان بە بەر هەلكشاوه، بە توندى و توورپى دەدان، وهك ئەوهى بىانە وئ بەو دەنگانە دىوار و ساپىتەى مزگەتەكە هەلدن و كەسيك كە كەسى بېتكەسانە ئەو دەنگانە بىستى.

مىروولەيه كى هيندەى زەنگيانەيه ك بەسەر تۆز و گەردى كتيبەكە دا دەروا، بە ئاستەم، دەمهه وئ پەنجانم بجوولتيم، مىروولەكە وه لائيم، تۆزىكى وهك كل بەسەرى پەنجەمه وه دەنوسى و كۆخەيه كى توند دەمگرى و چاوم سوور دەبن، نەمدەزانی بە نىوچدا تىپەريم، ئەوانەى باليان گرتووم شىوهيان لە نىو تۆزى رەش و بۆخەى مىروولە دا شاردر اوته وه، ئەوانە لە بەرزايەكە نادياره وه لە بالم دەنەون و منيش بى ئەوهى بتوانم نارازى بم خۆم داوه ته دەست، ئاسوودەم بەو خۆدانە دەستە، تەسليم بوون بەو هيزەى دنياى لى جىاده كاتە وه پاشايە تىبە، نازانم چەند جاربان سنوره كانى مەرگ لىداخستووم، ئەو سنورانهى چەند وىستوومه وهك باشو بىانبرم بەلام هەميشه وهك جرح گەراومه وه، ئەوانەى باليان گرتووم شىوهيه كيان نەبوو بخوئندرتە وه، هەناسەيه كيان نەبوو بژمىردى، رەنگىكيان نەبوو چاوى پى بگرى، تاكە سىمايهك لە پروياندا بىناسمه وه، ئەو سىما هاوړتياى عومرىك لە گەلم ژيان و نەياندا ندم، ئەو سىمايانەم دپوه، پىم ئاشنان، سەردەمىك زووتر وهختىك مەلا لە نوئى بىانيان ئايە ته درتەكە كانى دەخوئند، دەمدى پياوه پىرهكان ونهوزيان دەدا، و، خەو سنگى رادەته كاندن، من ئەو كاتە بچووكترين نوئىر كەر بوم،

هەر زوو ئايەتە كانى خۆم تەواو دەكرد و دەكەوتە نىو زوقمە كانى دەنگى مەلا، ئەو ئايەتە مەلا دەبخوئندن زۆر لە ئايەتە نووسراوه كانى نىو كتيب درتتر بوون، ئەو ئايەتە ئيمەيان بەسەر ئەو پردانە دا رەت دەكرد كە نەماندەزانی لە چ دروستكران و لە كوئە دەست پىدەكەن، لە وه دەچوو ئەو پردانە بەسەر مېرغوزارى دنيا دا بۆ مەنجە نىقە كانى دۆزەخمان بەرن، من دەمويست ئەو پردانە كۆتاييان بىت و پياوه پىره كانىش بخەون، لە نىو دەنگى مەلا سىماى ئەو پياوانەم دەدیت، ئەو سىمايانەى ئەورۆ لە پىلم نەبوون، ئەو سىمايانە زۆر دوور بوون، تەنھا من دەمدىتن و هەر منيش دەمزانی دەگەل دەنگەكانن، ئەو سىمايانە بە نىو رىزبەندى نوئىر كەراند تىدە پەرىن و بەقورسى دەستيان لەسەر شانم دەدا، لە نىوان هەناسەيهك و هەناسەيهكى دىكە دا بزر دەبوون، خىرا لە قەلشە گەوره كانى دىوارەكان سەريان دەهينايه وه دەر و، من خۆم هيندەى دىكە چوكەلە دەكردە وه و دەمويست ئەو سىمايانەى ئەو دەنگە بلایان دەكاتە وه نەمبىن، بەلام ئەوان بە چاوه قوول و بى بنەكانيانە وه بۆم دەگەران، ئەو چاوه بى بنانەى نەياندە هيشت لە بالا و لەشيان بروانم، ئەو رۆژە گوئيم لىسو، ئەو رۆژە بىست و حەوتى رەمەزان بوو، بە كىكيان گوتى:

- لەزتر قورسى دەنگى مەلا بە دە سال دەنگە گەمئىك زىاد دەكەى.

ئەو دەنگە هيند قورس و وشك بوو، وهك قورقوشم كەوتە نىو لىتاوى بوونم و هەناسەم، هيندەى دىكە چوكەلە بوومه وه هەر ئەوه نەبوو بەفەر شهكە وه نەنوسيم. دەمزانی دەبى لە نىو ئەو ئايەتە تا نەدا دلخۆش بم، جوانترين خەونيش بۆ دلخۆشى لە بەر دەستەم، ئەوه تا بۆ خۆيان گوتيان "هيندەى دنكە گەمئىك زىاد دەكەم"، با بچووك بم و بەفەر شهكە وه نووسابم خۆ رووم لە زىادبوونە، ئەو سىمايانە دەنىو تارىكى بەياندا دەجوولان و چاوه بى بنەكانيان وهك كونى ئەو دىوارانە دەچوو ئەو سەريان ديار نەبى، وهك ئەو كونه دىوارانە شتىك وهك وهه مى چاوه قوولایى هەر رەشياندا دەبرىسكاوه، هەندى جار وهك شهونى بن لىفە تریسكەى دەدا، لەو

کاتانه دا دم و چاوی زهره و سیسه لاهم گهش ده بووه و ده گه یستمه سهر نه وهی دوعاکانم بکه م، نه وه تا که سییک گوئی بو گرتووم، نه و باق و بریسکانه ی ته نها بو نه وه هاتوون دل م بده نه وه و دوعاکانم بهرن، مه لا به ده نگیک وهک به ردیک فریده یه لیتاویک وه، ده نگیکی قه پ و هیواش و سنگبر ه لیده کوتایه سهر نوپژکه ران، مه لا به ده نگیکی پر پارانه وه بو خوا و سه دایه کی پر خه نجه ر و هه ره شه بو خه لک نایه ته درپژکه کانی له سنگی موباره کیدا به ره لا ده کردن، منیش به دووچاوی پر ترس و پر فرمیسک دهمدی سنگی مه لا وهک ناوی که وسهر شه پوئل ددا و له بهر ته وژمی پر که فی ناوه که هه ناسه م بو نادرئ و خه ریکه قم بم، به یانییه ک وه ناگا نه هاتبام، نه و سیمایانه به حیرسی ماموستایه ک و بوغزی جه لاده وه له بال م دهنه وینوو، بی نه وهی ماوهم بدهن چاوم هه لگلو م و نه و ریفوقانه یان لیبکه مه وه پیلوه کانی پیکه وه نووساندوون، ده مبهن و له ریزی دوا یه رامده گرن، من نازانم چو ن ده ست نوپژم هه لگرتوه، نه و ناوه وهک شه خته به رووممه قدا دپته خوار و له چه نه گم ده تکئی، دل م ده له رزی و سهرما وهک قانگه لاشک ده میهنی و ده مبا، سیمایه کان به هه مان بوغزی جه لاده وه پیم ده لپن.

- هیندهی ده کړی بله رزه تا له ناگری دوزخ دوری.

من حه زم له و له رزینیه و، حه ز ده که م بی توانا ترین و هیچترین که س بم، که س روحم پچ نه کا و بکه ومه بن پیتی هه مووان، به و نیازه ی ده ستیک که ده ستی که سی بی که سانه، قول م بگری و ده ست به سهر م دابیتئی و پروانیتته چاوه پر فرمیسک و بی هیزه کانم و بلئی:

- تو نه و گو هره ی پیسی دنیات پیده ناسمه وه.

من له و قسانه تیناگم و وهک چو ن له و مه لایه حالی نه بووم هه موو قورنانی سهر له بهر به حو نجه بی خه تم کردم، به لام کانییه ک له سنگم هه لده قولئی، کانییه ک هیند به نه شه دام ده پژی، خو شییه ک وهک نه رمه گیا له به ره ده ستم ده روئی، فرمیسکیک له چاوم دپته خوار

هه سته که م هه رچی توخمی نادم له هه ناومی رواندبوو ده گه لی هاته دهر و سهر ناو که وت.

من نه و سیمایانه م ته نها له نوپژی به یانیان دیوه، به بالئی فش و سهری وهک به ردیانه وه به نیو نوپژکه راندا ده هاتن و ده چوون، ته نها له به رده می من ده وه ستان و منیش به چاویکی پر ترس و شهرمه وه تیم ده روانین و نه وان به چاویکی وهک ناگره وه ده یاندواندم وهک تیخ نیگا نه رمه کانی منیان ده پری و زمانی پارانه وه م لی ون ده بوو، فرمیسکه هه ره گه وره کان و هه ره گه رمه کانی ته مه نم ده رژان، نه وانیش ده یانگوت:

- ته نها نه و فرمیسکانه به فریات دین.

من له و رژانه ده ترسام که نه و فرمیسکانه به فریام دین، ده مویست به دوا ی نه و سیما مسانه بکه م و وهک سه گ له بهر پیتیان بتویم و چیدی چاوه رپی نه هاهمه تییه کان نه که م.

مجیوری مزگه وته که وهک بزانی نه وان پیلیان گرتووم و چه ند پچ به رزبوومه وه، ده ستی دا نه و به رپی له سهر پلیکانه کان راخرا بوو که من له سهری وه ستا بووم، بی نه وهی سهرنجی من بدا، ده ریکیشا و لوولی کرد، له سهر رووکاری پلیکانه گلته کانی میحرا به که شوپن پچی مه لا ده دهره وشاوه، مه لا سالیکیش پیش نه وهی بچی، نه ییده توانی بچیتته سهر میحرا به که، له دوا رژه کانیسی زورچار هه ر به نیگا داوا ی لیده کردم له باتیانی شتییک بو نوپژکه ران بلیم، سهره تا شهرم و سووربوونه وه، دواتر ده نگ گرکردن و شیراندن، نه و جا ناسین، ناسینی ده موچا و مه لامیچ، ناسینی هه ستی پر ته سلیم بوون و په نا، ده یان ده موچا و، ده یان ره سم و هیل، نه و نوپژکه رانه ی ده هاتن پیای جاده و کو لان و پشت میز و باره کان بوون، پیای زینا و دزین و فروفیل بوون، نه و نوپژکه رانه پیای نورانی و قورنان خوین و ده ست پاک بوون له ناو چوار دیواری مزگه وت هه موویان چا و پر باران و ریش تهر و ده ست ناوالا بوون، ده سته کان ده کرانه وه بو

په حممت و رزق، بۆ بهرکهت و سامان، بۆ بهخت و یه خبال، دهستی له رزیوی پیرهکان نهو دهستانه‌ی ته‌مه‌نیکیان له‌گه‌ل ده‌له‌رزوی، من لیسه له‌ناو مزگه‌وت دهستم ناسی، دهسته‌کان وهک بالدار و مه‌ل و ده‌سپه‌ی فریو به‌رزده‌کرانه‌وه، من هه‌ستم ده‌کرد دهستی نهو شاره هه‌مووی ده‌پارپته‌وه و شار له‌سه‌ر سوآل ده‌ژی، نهو ده‌ستانه نه‌مانه‌تی خو‌بان نه‌ده‌هیتنا، ده‌مزان‌ی هه‌ر نهو ده‌ستانه‌ن شار ده‌کوته‌ن و ژن و یران ده‌که‌ون و خو‌پن ده‌ریژن و به‌رتیل وه‌رده‌گرن، نه‌مانه‌تی نهو ده‌ستانه لو‌غمیک بوو له‌نیو دوکان و شوپنی کار و نیو باخچه ده‌ته‌قی، نهو رۆژه‌ی هه‌ستم کرد هه‌موویان خیانه‌ت له نه‌مانه‌تی خو‌بان ده‌که‌ن، ده‌نگم بل‌ند کرد و گوتم:

- دین و اتا نه‌مانه‌ت، خو‌شه‌ویست پیتان ده‌فرمووی نه‌مین بن، نهو ده‌ستانه‌ی له سنگیکی ناپاکه‌وه دینه‌هه‌ر هه‌میشه له ده‌رگای خوا به‌به‌تالی ده‌گه‌رپته‌وه، نهو دهستی نه‌مینه پر ده‌بی له په‌حمه‌ت و به‌رکه‌تی خوا، پاک بن به‌رامبه‌ر فه‌رمانی خوا و به‌رامبه‌ر هاوسخ و به‌رامبه‌ر ژن و ولات و خو‌تان...

من نهو کاته ترسابووم و خه‌ونیک شله‌ژان‌دبوومی، پیم گوتم.

- له خه‌ومندا نهو دنیا هیچ و پر ریا و فاحیشه‌یه کو‌تایی هاتبوو، فه‌نابوو، رۆژ رۆژی خو‌ابوو، رۆژی حیساب و روو سووری بوو، لهو رۆژه‌دا سه‌ربه‌ست و نازاد ببووم، به‌ده‌ست چه‌ند فرمیشته‌یه‌کی نوورانییه‌وه بووم، له میزان تیپه‌ریبووم، ده‌چومه به‌هه‌شت، وه‌ختیک له‌گه‌ل پیاوانی خوا به‌ره‌وه‌به‌هه‌شت ده‌رۆیشتم، ده‌نگیکی گر وه‌کو ناگر، له‌لای چه‌پم هاواری لی کردم.

- وه‌ره، وه‌ره، نه‌مانه‌ته‌که‌م بده‌وه...

دیتم ناسیاویکی کۆنم، که ده‌میکه کوچی کردوو، له‌نیو قه‌فه‌زیک‌ی ئاسن، به‌ندکراوه، دانه‌کانی پیشی درپژ و چاوی سوور بوون، رووت بوو، بی پشت و په‌نا بوو، نهو پیاوه، به نه‌مانه‌ت، تا که دره‌هه‌میک‌ی دابووم، دوواتر بی ده‌نگم لی کردبوو، نهو رۆژه‌ی مرد په‌نجا فلسم نه‌بوو، دوواتر له

بیرم کرد، له رۆژی خوا، له‌نیو چوار دیوار ئاسن، بۆی هاوار ده‌کردم و ده‌یگوت:

- کوا نه‌مانه‌ته‌که‌م؟

پیش نه‌وه‌ی بتوانم وه‌لامی ده‌مه‌وه یان بچمه لای، په‌نجه‌یه‌کی، به‌نینۆکی درپژه‌وه بۆ راکیشام، په‌نجه‌یه‌ک وه‌ک شیشی ناگر، به‌هه‌موو هیتی به‌پشتیدا کردم، پشتم سووتا و نینۆکی چلکن و پیسی له‌سه‌ر مه‌مکی چه‌پم هاته‌ده‌ر، ته‌نها نهو نازاره‌م له نازاری مه‌رگ ناخۆشتر دیوه، سنگم بۆ نوپژکه‌ران رووت کرد و گوتم:

- وه‌رن بیینن، سه‌ر مه‌مکی چه‌پم هینده‌ی نهو په‌نجا فلسیه ره‌ش بووه لهو کابرایه‌م وه‌رگرتبوو، نه‌م دابۆوه.

دواتر نهو خاله ره‌شه‌ی سه‌رسنگم بووه هۆی پیرۆزی و خو‌شه‌ویستیم، من لهو خه‌وه ترسام و سړی نهو خاله‌شم تا ئیستا نه‌زانی.

له‌زه‌تم لهو ترسه نه‌تینییه وه‌رده‌گرت به‌سه‌ر رووخسار و جو‌له‌یاندا دابه‌شم ده‌کرد، هه‌ستم ده‌کرد له‌گه‌ل نهو ترسه ده‌چمه نیو چاویان و ناتوان به‌رامبه‌ربوونی من وه‌ک غه‌ریبیک له جه‌سته‌ی خو‌باندا هیچ بکه‌ن، نهو رۆژه‌ی باسی مردنم بۆ کردن و گوتم:

- نابیی له مردن رووتان گرژ که‌ن، نهو درده‌ی به‌که‌س چار ناگری مردن چاری ده‌کات، له بیرتان نه‌چچ مردن دیاری خوایه بۆ به‌نده‌کانی وه‌ک چۆن ژیانیش دیارییه، چۆن بۆ له‌زه‌ته‌بی به‌هایه‌کانی دنیا خو‌شحال و سه‌رگه‌رم هه‌رواش و زیاتریش بۆ کاروانی مردن "تا که حه‌قیقه‌ت له دنیا‌دا" ده‌بی خو‌شحال بن، چۆن پیشوازی ژیان ده‌که‌ن هه‌روا پیشوازی مردن بکه‌ن، خراپترین پیشوازی مردن به‌گریانه...

هاوارم کرد و به‌گریانه‌وه گوتم:

- له بیرتان چوو، له بیرتان چوو بینایی چاوان چۆن باسی مردن ده‌کات... جاریکیان خو‌شه‌ویست، پیغه‌مبه‌ری نازدار، به‌سه‌ر قه‌برانییکدا تیپه‌ری، دیتی ژنیک له ژوور سه‌ری قه‌بریک دانیشتوو به‌کول ده‌گریا،

خوشه ويست به لوتفى موباره كى لىي پرسى:

«نه وه بوجى ده گرى؟»

ئافره ته كه گوتى:

«بوو مردوه»

خوشه ويست فهرمووى:

«چت بوو؟»

ئافره ته كه گوتى:

«نزيكترين كه سم بوو، خوشه ويستم بوو»

په سولئى نازدار فهرمووى:

«حه قته بگري، چونكه تو يه كيتك خوشويستوه كه ده مرئ، حه قته بگري، چونكه نزيكترين كه س ليتها وه قابيلى فهوتانه، تو ده بي يه كيتك خوش بوئى كه هه رگيز نامرئ، ده بي نزيكترين كه سى نينسان نه مرئ، خوانان خوش بوئى، خوايهك كه هه رگيز نامرئ، خوايهك كه پشتان چول ناك، جوانترين كار له گه ل مردوو نهويه زوو ته تسليم خواى كه يه وه، به زووترين كات بيشاريه وه.»

ديتم رووى مه لا وهك به ردتيك بيهوئى بجوولئى، گوتى:

«نه وه قسانه له كوئى فېربووى؟»

گوتم:

«له وه كتيببه گه وره ي تو؟»

گوتى:

«من زياتر باسى ژيانم بو كردووى نهك مردن.»

منيش گوتم:

«به لام نيمه چند ساليك زيندووين و هه زاران سال مردووين.»

نه وه گوتى:

«نه وه زاران ساله به تو ناگيترديته وه له وه چند ساله ي ژيان بدوئى.»

منيش ره قتر له وه ي ليم چاوه پروان ده كرا، گوتم:

«خوا نه مرم پيډه كا هه زاران ساله كه بگيترمه وه.»

كتيبه كه ي ليك ناو گوتى:

«تو كار تكت به وه كتيببه نه ماوه.»

دياريو مه لا، دواچار، به لاقى ته ره وه پيى له پليكانه كان نابوو، من ناوى ده ستنو پيژه كه يم به سهر گلته كه وه ده دي، وهك وشك نه بوو پيته وه، هه ره نه و روزه مه لا به تكاوه پيى گوتم:

«نازادى تو باسى هه زاران هه زار ساله كانى مردنمان ده كه ي يان نه و چند ساله ي تسييدا ده ژين، نازادى. به لام تكايه له شاردنه وه ي من په له مه كه ن وه ختا و وهخت به پيلنه وه.»

نه وه داوايه له من ناكري، ده شى مه لا بو خوى به ره وه مردن پروا، گوتم:

«ماموستا تو پياوى نه وه دنباى ديكه ي، خوئى و نيسكت هه موو نه و نايه ته جوانانه ي لي نووسراوه كه له نه فسى خوا پراون.»

مه لا به ره نكيك، مه لا به ههست و نه بزه يهك كه ئى خوى نه بوو، كه كه س پييه وه نه دييوو، گوتى:

«من حيكمه ته كانى نه وه كتيببه گه وره هه موو پيى گوتى: به لام حيكمه ته كانى خووم و مزگه وتم پيى نه گوتووى، سرپر و نه پيى نه و سيامايانه م پيى نه گوتووى شيويه يان ده سرپه وه، نه و سيمايانه ي له بن عه با رهش و خهت خه ته كه م خوئان ده شاردنه وه و وهختييك هه موو نوپيژكه ر ده چوونه سوچه ده هاتن له سهر شانت داده نيشتن و تو هه رگيز له و باوه ره دا نه بووى جاريكى ديكه سه ره ليني و نه و كيويه سهر شانت بلنكه ي، به لام خوا به دوا وشه ي نايه ته كامدا هيتيكي بو ده ناردى و وهك كيويك بلنكه ي سهرت له سوچه بلنكه ي كرده وه، تو نه و نه پييه ت به نيمه نه گوت، نه پيى سهر بلنكه ي نه وه كه ت نه دركاند، منيش نه و هيتيهم كه شف نه كرد، تو نه گه ره و هيتيهم مابا كه له و نايه تانه ت وهرده گرت، نه پييه يه كان ده شكان و نه ده بوو منيش سى جار بمرم.»

ئو دهنګه له دهنګی مهلا نه ده چوو، ئو رهنګه رهنګی مهلا نه بوو، ئو سیمایانې له بهرچاوی من له دیوارهکان دهاتنه ده ری، چوڼ چوونه نیو جوبه که ی مهلا، من همیشه و امده زانی ئو سیمایانې بی پرسی مهلا و به نه پتی و نه نیوم ده که ون، ئو سیمایانې جګه له شپوهی پر سام و پر لوغزیان، پیته پروته کانیان، ئو بی قورسانه یان، هه تا ویت نه که و تبان نه تده زانی مسن، لهو کاتانه ی سوجدم ده برد و له ترس و موجبته تی خوا ده گریام، هه ستم ده کرد جګه له لاشه یه کی بی هیز و مرده له و پر پارانه وه و نابوتی رووحتیک که خوئی پتی به خشیوم هیچی دیکم نییه فیدای کم، جهسته ی شل و نهرمی من له بن ئو بی مسانه وهک لیتا و ده پزا و بلا و ده بووه، له بوونی خویم زیاتر ئو پتیانې جیتیان له ناخم داگیر کردبوو، نازانم بز به هه موو دلته که وه تاره زووم بوو ئو سیمایانې نادیار و پی مسانه مه حقم که نه وه و بګه نه توو. من وهختیک به رامبر خوا ده وه ستم ده مزانی هیچ له وه خو شتر نییه، هه چی زووه فیدای بی و بییه توو، من له وه ته مه نه دا له باخه بی کوتاییه کانی فرمیسک و ئیتاعهت زیاتر چیدیم نه بوو، نازانم به چ هیزیک، نه پتیبه کانم شکانده» یان بو ده بی مهلا «سی جار بمری».

مهلا له و گیتراوه ی ده رکیشام و گوتی:

– تو دوا که سی ده رسم پیگوتوی، هینده ی وشه کانم فرمیسکم بو ده پتزی؟»

دهمدی مردن له په نا مهلا چاوم لیده نوقینتی و هیند به ته وس و پلار چاوم لی داده گری خه ریکه نه ژنوم بشکی، وهک مه رای بی بو مردن گوتم:

– «ئدی له بیرت نه ماوه که ده فهرموئی مردنم وهک ژبان بو کردوونه دیاری»

مهلا چاویکی بوو جتیبه سوراند مهرگ خوئی لی په نا دابوو، گوتی:

– «دیاریه کی گران! دیاریه کی که ره تنا کرتوه».

ده موست مهلا له وه ناگادار که مه وه که ئه وه تا مهرگ له په نایه تی،

باهینده غه یبه تی نه کا، به لام مهرگ به سیمایه کی وهک به رده وه، وهک به ردیک ناگری گرتی ته ماشای کردم و دوايهش ورده ورده وهک ئه وه ی دلنه واییم بکا به هه مان تیژییه وه لیتی روانیم، نایه ته کانی سینم فریام نه که وتن و به مه لام گوت:

– قوریان، ئه وه ی له شیرینی مهرگدا غه رق بی ناګه پتته وه».

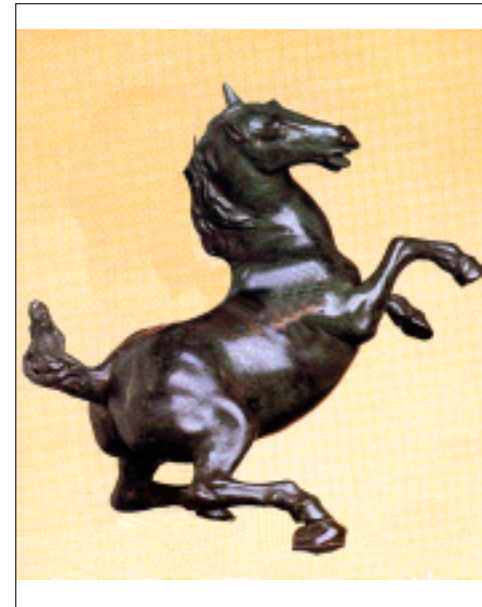
نازانم مهلا گوتی له و قسه یه م بوو یان نا، به لام سیمای مهرگ که و تبوو نیو هه وا، ره وه یه ک که نازانم بلیم ره وه ی چی، له پیستی مهلا، له رهنګ و هه ناسه ی جیا ده بوونه وه به چی پیته بی شوینه کانی مهرگدا له هه وادا رویشتن، ده رویشتن و منیان له به تالییه کدا جیته یشت که نه ده کرا باوه ریکه ی له و به تالییه دا پایه کان نارمین و دیواره کانی به رنابنه وه، باوه ر نا کرئ له و به تالییه دا بن میچکه نایه ته خوار، ئو ره وه یه ی له مهلا هه لده ستا نازانم بلیم وهک رهنګی میرووله زرده کان ده چوو یان وهک تووکی زردی ئو حوشتره ی سالیکی ره به ق مه یتی ئیمامی عه لی له سهر پشتی به بیاباندا گیترا، ئو ره وه یه وهک ره وه ی ئومیدی مهرگ و زه غه ران به نیو هه وای به تالدا ده کشان و دیواره کانیان دیوه ده رده کرد و تیده په رین، وا پیته ده چوو، مهلا، ته نها جله کانی له وئ که وتبن، ده نگیک لیهات که زیاتر له شکانی هیلکه ده چوو، گرمه یه ک دیوه که ی پر کرد و په نجه ره کان تیکرا شکان و بایه ک ده رگا و په نجه ره کانی سهدان جار پیکدان، که س نه بوو ده رگایه ک پیوه دایان په نجه ره یه ک داخا، ده مزانی نوپتکره بین، مهلا وهک هیچ نه بوو بی هه لده ستیت و پیش نوپتکره یان بو ده کات، ده موویست زووتر هه ستم و زووتر بانگ دم، تا خه لکه که پیش وهخت بین، ده ستم برد سیواو که که ی مهلا هه لگرمه وه، له باتی ده سته کانی من شتیک له نیو جله کانی مهلا ده جوولیت و سیواو که که هه لده گرتته وه، من تا ئه و کاته نه موپرابوو له ده موچاوی مهلا پروانم، من تا ئه و کاته نه مه ده زانی له چ ترسام، من پیواوی نیو راره وه کانی مهرگ، پیواوی نیو کتیه کانی ترس و تووین، ره نگم به ردا بوو، وهختیک ده موویست هه ستمه پی، شتیک له نیو

جلکی مه لادا دهجوولا و وهک نه وهی بیهوی ههستی، پیسییه کانی من نه دهجوولان، وهک چۆن دهمزانی هه چهنده هاوارکه م لهو به تالییه دا دهنگم ناگاته چ جییان، نهو به تالییه ناخی منیشی گرتبووه و به سه ربه کدا ته پانده بووی، ته نهها به وه دهمزانی نه مردووم که ده بوو سی جار مه رگی مه لا ببینم، دواتر ژاوه ژاویکم هاته گوئی و به په له وهک خوّم له ته لسمی دۆزه خ راپوسکتیم به ره وه ده رگا هه لاتم، هه چهنده دلنیا بووم ته نهها جله کافن هه ستاونه پی نه مده ویرا ناوردده موه تا بزاتم چ له دوام به جیماوه. هه ستم کرد له ناو جله کانی مه لا شتییک هه ستاپی و به هه مان توندی به دوام ده کهوت، خوّم به ده رگادا دا و، پایه کانی بیلائی مزگه وت له بهر چاوم له رزین.

له هه یوانی، چهنده کهس باسکیان ده گرتم و وهک په رۆ بگرن خوار ده بوومه وه، نهوان له وه ترسان و زهرد هه لگه راون، بهو حاله شه وه له نیو خویان گرتم و ناویان پیدا پژاندم، نه مده زانی بو ده بی نهوان به هاواری من بپن، نه گه ره مه لاش مریدی من ناوا ناپه شوکتیم، هینده ی بو به په روّش نابم، هینده م له سه ره نایه ته هه ره درێژه کانی بو خوئی کردبووم سه دان جاری بو بخوینم، نهو نایه تانه ی نهو له پپش سپیده تاریکه کان ده بخویندن، نهو وه خته ی من به پروویه کی زهردی مندالانه و ترس و له رزه وه به رامبه ر سیما نورانی و بیتره حمه کان وهک هه بکه لیککی ته پپوو بوّش راده وه ستام و نهو نایه ته درێژانه م ده ورده کرده وه، له ریزی هه ره دوایه ی نوێژکه ران ده وه ستام، سه دان دهستی قورس و رهش و شه ی تانی، به نینوکی درێژه وه له دوایه را پرچیان راده کی شام و ده یانویست له ریزم بپننه ده ری و له نایه ته کانم بدزنه وه، به لالم سیما ناسن و پی مسه کان بو پپشه وه یان راده کی شام و نیوچاوانیان له هه موو سوچه بردنیکدا داغ ده کردم، ده یانویست به سوچه یه وه بدروون، نهو رۆژانه، من، بو هه میشه ئیراده ی خوّم ون کرد و نهو دوو دهسته به توندی و بی ره حمانه رایانده کی شام و منیش وهک سیپالیک له نیوانیاندا ده هه ژامه وه، تاکه دلخوشیم نهو به بو ئیراده و

حورمه تیکم نه ما بوو بیدزن یان نه تکی کهن و له بن پپیان نی. نهو رۆژی که من درێژترین سو ره تم لای مه لا ته واو کردبوو، بو رپزلینانی من مه لا رۆژی دوا ی له ره کاعه تی دوو همدایه و به یانیه تاریکه نهو نایه ته ی خویند، نهو به یانیه یه کی بوو لهو به یانیه نه ی به ناگا نه ها تبووم و سیما نادیار و پی مسه کان منیان وهک په رۆ کۆن له نیو نوینه کۆنه کانم ده رکیشا و له دوا رپزیان راگرتم، دهسته شه ی تانییه کان سه ره تا زۆر ژنانه پشته ملیان خوراندم و خه ربک بوو بتویمه وه، پپیه قورسه کان په نجه کانی پپیمان به چیمه نتو لوسه که وه پلپیشانده وه و نازاریک دلمی له جیی خوئی هه لقه ند و به په راسووه باریک و وشه که کانی سنگمی دادا و نه گه ره ده مم دانه خستبا ده رده په ری و له شی نوێژکه رانی له نوێژ ده برد، گه رامه وه نیو راره وه پپروژه کانی نایه ته درێژه که ی مه لا و شه رمم له وه کرد کرمیککی باریک و بپه یزی وهک من له بیری چپته وه به رامبه ر کی راره ستاوه. نه مده زانی چۆن نهو نایه ته درێژه له بهر کرده وه، چهنده جار له خویندنی بوومه وه که چی مه لا به ده نگیککی که رخ له سه ره تاکانی رانه ده گوزه را، له نیو نهو تاریکیه پر زوقمه ی به یانی شه مشه مه کویره به سه رماندا تپده په رین و جار جار خویان به په نا گویماندا ده دا، دهسته شه ی تانییه کان به هه موو هیزیان پرچیان راده کی شام و ده یانویست بو شوینیک که رووناک و خوّش و پر پیکه نینه بم بهن، سیما نادیاره کان به دهسته سیی و بی شکله کانیان له سینگم رۆهاتن و بی نهوه ی خوّم بجولینم قه فه زه ی سنگم به ده ستیان وه ها توو وهک شیشه ی بی په نجه ره ی زیندان هه لپانقه ند، من ده مزانی لهو شه رده دا ده سه لاتییکم نییه، ته نهها له وه دلگه ران بووم بو پی مسه کان و دهسته شه ی تانییه کان له گژیه کرانیه ن و من نازا دکهن، هه ردوو کیان نازادییه کیان بو ده هینام و سه رسامیان ده کردم به لالم نه نجام من به به ندی هه ردوو کیان مامه وه.

شاریک له شهرا بډا ده خنګن

سوشين ده ترسا له شي ناګري نه و نه سپانه

بيکه نه هه لم

هیشتا له بیلائی مزگهوتی بووم و هیشتا ژاوه ژاوم دههاته گوئی و هیشتا پایه چیمه نتوکان دهله رینه وه. هیشتا نهمده زانی له دوامه وه چی به جیماوه. ئەو پیاوهی دهستی چه پی گرتبووم، ده موچاوی وهک گه لامیوی نیوه وشکی سه ره تای پاییز ده چوو که دلۆیه بارانی تۆزای دایپۆشیبی، ره گه ده ماری لاملی هیندهی سۆندهیه کی ئەستوو هه لاوسابن، خوین تییدا فرکهی بوو، من نهمده و پیرا لیتی پروانم و ئەویش توند به خو به وه کوشی بووم، من ئەو پیاوه پیتشتر دیبوو، پیم سهیر بوو لهو شاره چوو که له دا به چهند سالیک هینده بیر بووه و ناگام لیتی نه بووه، یان دهشی بهو چهند سه عاته هینده پیر بووبی، دهنه ئەو رهنگ و پرووه به سه ره که سدا تینا په ری، ئەوهی دهستی راستی گرتبووم پرووی خوی لیده شاردمه وه و دهسته کانی وهک په رۆ کۆن ده کوشین، لاجانگی قه لشیکی تیدا بوو وهک سه ده خه نجه ریان لیدابن، له هه وشه ی مزگهوت، خه لکیکی زۆری لی بوو، به لام دیمه نی تابووت و داره مه یته هه لچنراوه کانی په نا دیواری ناو دهسته کان زۆر نزیک و زیاتر له خۆیان گه وهرتر دههاتنه بهرچاو، من هه میسه دور لهو ته خته قورس و سیبه ره ره شانه ده رۆشیم، پشتم تیده کردن، هه موو خه لکه که ش هه ر وایان ده کرد، دوا ی نوژی خه و تنان هه ول مده دا زوو له گه ل ئەوانی دیکه برۆم له و پشت خه لکه که وه خۆم له رووه پروو بوونه وهی ئەو داره مه ی تانه بدزمه وه.

وهختیک مه لا تیبیده گه یاندم، نه رۆم تا ئەو ویرده کانی ته واد دهکات، وهک ئەو ریحانانیهی کهر میزی پیداکردین سیس و تهنگه نه فهس ده بووم، خه لکه که، که زۆر چه زم ده کرد له گه لیان برۆم، ده رۆشیتن و مه لا له نیو میحرابه که گۆره یه کانی ده پی ده کردن، ئەو گۆره یه ئەسپ نیشانانیهی گوايه سه ره تا نیلی بوون و ئیستا رهنگی مه لایان گرتووه، که سیس زهن ناکا رۆژتیک له رۆژان بدرین یان مه لا گۆره یه کی دیکه له پی کا، ئەو ده مانیهی تازم ده ست به دهرس خویندی کردبوو، هه فته ی جاریک ئەو گۆره یانم بۆ ده ست، بۆنی گلی کۆن و بۆگه نی پیلای لاستییک و کریتی ره قسه وه بوویان لیده ههات و من لیتی بیزار نه بووم چونکه ده مزانی ئەو

عیلمه ی فیری بم لهو بۆنه هه لده قوئی، سه ره تا هه ستم ده کرد بۆن گلی دوا ی بارانی لیدیت دواتر بۆگه نه که گیتی ده کردم و چاوم دنوو قاند، دواتر که گه وهرتر بووم یه قم دههاتی و ده رشامه وه، هه ر ئەو شه وه ی راگیری کردبووم، سیواوکه که ی ده رهینا و له ده میدا گتیا بوو هه ر بهو ده ستانه ی بۆن و رهنگی مۆری گۆره یه کانی گرتبوو ئیشکی کرده وه و بۆی راده شتم و گوتی:

- «تا خۆم ریکده خه مه وه له ده متیدا بگتیره».

زۆر جاری دیکه ی وا گوتبوو، ئەو ده م چه زم ده کرد سیواوکه ته ر و پارا و خۆشکراوه که ی مامۆستام که بۆنی وهک مسکی ده می ئەوی لیده ههات له ده مدا بگتیرم، ئیستا ئەو بۆنه زۆر نه فه سگر و ده ماغکوژه، چهند سال له وه وه ره حاجی زه رگه بۆی له حیجازی هینا بوو، پیتش ئەوه ی بخاری ده بوو هه موو نیوه رۆیه ک تا مه لا سه ره خه ویک ده شکینی سیواوکه که له ده مدا بگتیرم و خۆش و ته ری که م، هه ر که وه ناگا دههات به چاوی نو قاه وه، سیواوکه که ی لی وهرده گرتم و سیواوکی ده کرد، دواتر هه ر به وه ده ستانه ی رهنگی مۆر و بۆنی گلی کۆنی مردوویان لی دههات، سیواوکه که ی ده کوشی و لیکای زهرد و لینجاوی بۆن کیمی لی ده چۆرا، ده باخه لی دهنه وه. په له م بوو هیچ نه بی پیتش مجبوره که برۆین، ئەویش بیزار بوو، گوتی:

- ده رگاگان له دوا ی خۆتانه وه داخه ن.

ده ترسام قه لشی دیواره کان مه لا قووت دهن، هیند هیند هیند ده جو لا دهنیو سیبه ره کاندان و نه بوو، به هه نگاوی بلاو و هیند هیند لیم نزیک بۆوه، نه پرژامه سه ر ئەوه ی بیر له وه بکه مه وه ئەوه یان نا، هاتینه دهر و هه وشه ی مزگه وته که نزیکه پرووناک و داربه رو و که پری میتوه کان لای ناو دهسته کانی تاریک کردبوو، هه ستم کرد دارمه یته کان ده جو لیتن وهک چۆن نووستوبه ک یان نه خۆشیک به گران ته نیشته ده گۆری، لای دهسته چه پی مه لا ده رۆشیم و ئەوم خستبو لای دارمه یته کان، وهک هه ستیان به ئیمه کردبی جو له یان له خۆ بری، وهک دار و ته خته بی هه ست بوون، له راستی تابووته کان مه لا

وهک بهسه د کس را یکیشن بهرو ئاودهسته کان چوو وهک بهشمشیرتیکی له مووس باریکتر سه د له تم کا گوتی:

- ئه وه دیمه وه.

سوور ده مزانی ئه وه داره مه بتانه له هه لیککی وا ده گه ران، دهستم لی بووه شین، کویر و زه لیلیم کهن، پشتم له وان کرد و به نیو درزی که پری میوه که دا ده مروانییه مانگ، به لام ئه وه مانگه گهش و جوانه نه یوانی به شپکی هه ره چوکه له ی می شکم داگیر بکات و ههستم ده کرد داره مه بته که ی هه ره سه ره وه بیان زۆر به پارێز لاقه وهک قامیش ئیشک و باریکه کانی شوکر دنه وه و ده یویست تا ده کری شوپان کاته وه و به هیمنی له سه ره عه رزه که بیان دانج، نه مزانی چۆن ئه وه لوولا که باریک و بی رهنگانه ئه وه هه موو مووه ی چۆن لیها توه، له پی دهسته کانی به مه حکمه می له سه ره لیواری تابو ته که دانا بو، قامکه کانی به پیستیتیکی وهک جه لاتین به لام پر گنج و که لین، شوپوونه وه، نینوکه کانی هینده ی بلتی دریز بوون، دیار بوو هه ره بجولیم یان غارده م بی ئه وه ی له شوینی خوی بجولتی نینوکه کانی له شانم گیر ده کات، من هه ره پشتم له وان بوو ده مووست مانگ زنجیریکم بو شوپکاته وه سه رکه وم، به لام ئه وان وهک هه ستیان به و بی ره مندالانه ی من کردی، له به رخویانه وه و له ناو خویاندا پیکه نین و به و حالهش تابو ته کان جولیه یان تیکه وت ههستم به هه موو جولیه یه کیان ده کرد و ده مووست زووتر مه لا بگه ریته وه و پیش ئه وه ی، ئه وه ی سه ره وه بیان بیته خواری، سه ری که میک خوار کرده وه تا بزانی زۆری ماوه پیته کانی بگه نه زه وی، چاوه کانی بی بریسک و شووق بوون، تا بنی دنیا قول، تیشکیکی رهشیان لیده هاته در، هه ولیم دا بیناسمه وه و لیتی پپاریمه وه، دیتم هه رچه ند نه مده توانی ئاوپان ده مه وه سه ر، ئه وه ی ژیره وه حه وسه له ی نه ما و ته خته که ی سه ره خوی بلند کرد و هه موو ئه وان ی دیکه ی به ردا نه وه و مه لا دۆخین به دهسته وه ده ره پری و گوتی:

- ئه وه هه رایه چیبه ؟

به هه موو هیتری خۆم، خۆم به کۆله که ی که پره که دا دابوو، نیوچاوانم هه لئوقی بوو، مه لا که تابووت و داره مه بته کانی دیتن، هه ربه که له لایه ک که وتوون، گوتی:

- ده سکاریت نه کردبان خوتنیان هه ره پپوه به.

قسه م نه کرد و رتی ده ریم گرت، نهک بلتی بابیان خه ینه وه سه ربه ک، مه لا به دوامدا به ده رکه وت و ده رگای داخست، زانیم ئیستا به په له تیکه وه ده ده دن، وهک به من پیکه نن، ها تپوونه ده ر و به ده نگه ی به رز بانگی به کدیان ده کرد، مه لا گوتی:

- له گه ل منته ؟

گوتم:

- نه خیر دوام ده کرد.

به یانی زانیم نیوچاوانم هه لئوقیوه، قزم بو پیشه وه داهینا تا بیشارمه وه، نیوه رۆ که مه لا سه رنجی دام، گوتی:

- بزچی قزمت وهک قه جان هینا وه ته سه رچاوت.

ده ربه ری قه حبه هه ره هینده م ده زانی که ئه ویش ره عیه تی خوی هه یه و خه لک به ترس و خوشه ویستی و لوغزه وه باسی ده کهن، بویه قسه م نه کرد و وهختیک ئه وان ی له وی بوون پیکه نین، له ناخدا به ردیک یان هیلکه یه ک ته قی و دلۆپه ئاویک رزایه سه ر بیابانی ته مه نم، نازانم دلۆپه ی شه رم بوو رزا یان پیسا وه تی، هیتری ئه وه م نه بوو خۆم راپوسکتیم، نازانم بزچی پیسا وه کان هینده توند منیان گرتبوو، ده مدی حه وشه ی مزگه وت هه لمی لی هه لده ستی و دوو مه نجه لی گه وره ی زنجیر داریان له سه ر ئاگر دانا وه، ئاوه که ده کولا و بلقی گه وره گه وره ی ده کرد، پیش ئه وه ی ره نگیتک بگرن ده ته قینه وه، زۆر چالاکانه خه ریکی ئاگره که بوون وهک ئه وه ی داوه تیان هه بی، یه کیان قولی خوی تا باسکی هه لکردبوو به جامی گه وره گه وره ئاوی به سه روچاوی مه لا داده کرد، ده یشت، هه رچه ند نه مویرا یان بۆم نه کرا له سه ر داره مه بته که ته ماشای که م به لام ده مزانی توره گه یه ک پیستی چرچ و

تیسکی قامیشه، دهمدی له په نا پیچکی دارمه یته که گوره ویه بی رهنګ و ناخرا و به بونه کانی له وئ که وتوون، دارسیواکه سوعودییه که شی له سهر لیواری تاته کان دانرابوو، دانه کانم ئال بوون و هه زاران میرووله به زارم وهربوون، ئه و میروولانه ی به بونی سیواوکه که دا دهاتن، کونه لووتیان پر کردم و دهستم به پرمین کرد، ئیستا روژی دهیان جار ده پرمم. زیاتر باوهرم به و به سهراته کرد، ئه و به سهراته ی لای خه لکی بوته ئه فسانه ی میرووله و روژانه باسی دهکن، بی ئه و ی بیر له راستی مه سه له که بکه نه وه، ئه و دهمه ی میرووله حوکمی دنیا یان ده کرد و پاشا زیرهک و بالا بهرز و توونده کانیان زور ناچار نه بوونایه پیمان نه ده خسته سهر زهوی، هه همیشه به سه دان پیاوه میرووله ی توکمه و بالا بهرز ته خته کانیان هه لده گرتن و ده یانگواز تنه وه، ئه و پاشا ئه فسانه ییانه هیچ ده سه لات و سهر بازبان نه بووه، ته نها به ورده کاربیه کی له راده به در وهک ته و نی جالجالوکه کاری مه مله که ته که یان ریک خستوه، توانای بیری ئه و پاشایانه نه با دنیا که یان یهک روژ به پیوه نه ده بوو دنیاش ئه و هه موو نیره میرووله ی تیدا جیتگا نه ده بووه، له سه رده می پاشای هه ره ناسراویان، زمسار تیمنداس «یا ده شی ناویکی نزیک له وه بووی». ژیان ده گاته پویه ی، هه موو دنیاش به وه سه رسام ده کات که ده لی:

– له روژی زه ماوه ندم له گه ل «سوشین شمناس» هه موو دنیا له هه ناریکدا جیتگا ده که مه وه.

وهک خه ون ئه وم له بیر ما بوو، ئه و دیره له په راویزی یه که م لا په رده کتیبیه که ی مه لا نوو سرا بوو، که ده یخوینده وه ده یگوت:

– ئه و هه ناره را کوشم شاریک له شه رابدا ده خنکی.

خه لکی هه موو ده یان زانی پاشا زمسار سه رده میکه ئه و دیاربه ده رازینیتته وه، سوشین له نیو ئه و دیاربه را ده هاته نیو دنیا، گوا یا ئه و دیاربه وهک باران ده بارئ و ناگاته زهوی، به لام ده بی یه که م که س شمناس – باوکی سوشین و بیری حیکمه تی جوانی – ده رگا که ی بکاته وه، تا

سوشین جاریکی دیکه به کراسیکی ته نک وهک په لکی هه نار، دوو بسک به هه مان رهنګ و نیگای ئا و پیب خاته سهر «ساسن» – که ده شی مه به ستیان زهوی بووی – ته نها ساسن توانیویه تی نه هیلج که سیک له سهری دابه زئ، یان لی جیابیتته وه، سوشین له ته مه نی بالقیدا ده گاته ساسن و پی ده لی:

– چه ند دلویه خو نیتیکمان هه ن ده بی رایانگری.

ساسن ته نها گو فته که ی پیخوش نه بووه، ده لی:

– به «با» یان بسپیره.

سوشین له گه ل هه موو گو فتییک په ریک یان توپیه کی لیته لده بوو، توپیه کی ده تاوه، زمساری پاشا بی ئه و ی که س بزانی ئه و توپیان ی هه لده گرتته وه، تیمنداسی باوکی پاشا عومریک پیشتتر هه والی ئه و ی دابوویه، ئه و مه خلوقه ی ئه و توپیان ی لی هه لده بی، ناوکه که «گهرمه کی تیشکی لوئلوئه.» تیمنداسی پاشای گه وره هه موو ئه و شتانه ی ده رباره ی سوشین له چه رمییک نووسی بوو له ناوی له تاجه که ی قايم کردبوو، به زمانیک ته نها زمساری کوری ده ی توانی وه یخوینج، ئه و هشی وه ختییک نووسی که زانی پاشای دنیا یه و پاشای مه مله که تی خو ی نیسه و به جیدتلی، وه ختییک که زانی سوشین له که وانه کانی دنیا ده رنه که وتوه، تازه پیپیراناگا، زمسار دوا ی مه رگی بابی به شه ش مانگ یه که م په رده هه لوه ربوی سوشینی دیتته وه، ئه و په ره بو نیک دنا خنیه به رده وه شه قی ده برد، ئه و بو نه بیر هه وری چه ند نه و ی ده بری و ئیسک و پروسکی پیاوه پیر و که نه فته کانی له نیو گو ری ته نگ و قوول وه خرته خرته ده که وتن و له حیاتی ئه و ی ته قه یان لیته هستی که پیک ده که وتن تو زیک یان له سه ر بلند ده بوو. به و تو زه سوشین ده پرمی و ته نگه نه فه س ده بوو، ده چوه ژووری و ده رگا و په نجه رده ی له سه رخو داده خست، توره بیبه ک تیکه ل ئه و بو نه کونه ی تو زی ئیسقانه کان ده بوو، پیاوه کان زه که ریان هه لدا وسا و ژنه کانیان وهک نه خو شیک ده یانلا واندنه وه و ئه سه فی پر له زه تی ئه و روژانه یان له ده می

دهزا که میترده کانیان رایانکوشیون و گرم و هوپریان وهه موو له شی خستون، سوشین بی ته وهی که لاکی تهو پیاوانه نارچه تیکه که له پهنا دیوار و سهر ریتی که وتوون وهک هه میسه دهلی:

- وهبای تهو نیش تیده په ری.

به لام تهو جاره له وهلامی ساسندا، ساسن سهر زهوییهک بووه، به لام هه موو گه لخریهک نه یوانیوه به نارزه وو له سهری هه لتوق، سوشین تهو جاره پیی گوت:

- ده تهوی گولته کانی خوینی نیمه له هه وادا پیشکوین.

ساسن به حیکمه تی پیریکه وه دهلی:

- به شی خومان گولی سپیمان پیدا رژاوه.

گولته سووره کانی نیو هه و، که زیاتر له وهی پتویست بی له سهر رانه کانی بوکتی مابونه وه، تهو گولته سوورانه نهک مرؤبی گه مژه و پر شه هوهت ته سپه پته و بالدریژه کانی نیو ده ریا هه ره قولته کانی گه مارؤدا و میشکی ناگردان، ناو نه گهر پیشتر له له زه تی تهو حیوانانه خو شی ده نوشی، نیستا ده ترسا و وهک مانگ له نیویدا سهر برایی زهر زهر بپوو، **ده ترسا له شی ناگری تهو نه سپانه بیگه نه هلم**، تهو نه سپانه بو به که مجار فیربوون ملیان له ناو بیننه دهر و له نیو ستونی خوړ و نالقه رزیوه کانی شه وه زه نگدا بوئی تهو گولته سوورانه هه لمژن، ده ریا له وه کول هاتنی ده گریا، ده ریا له له زه تیکدا ده گریا که ده یزانی ده بکوژی، گولته خوینه کان به سهر ده ریادا تیده په ری، دلشاد بوون که وتونه دم با، په لکیان هیندهی فهرشیک پان ده بوو، بوئییک وهک توفان لهو فهرشانه وه به سهر ده ریادا ده کشا، ته سپه ناگره کان هینده نه بوو به سهر ده ریادا نه فرن، به سه دانیان به دوا ی ماینیکی شیئال ده که وتن و له دووری ده ریا ماینی تاین که فزگ ده بوو چنگی وه شاخی ددها، تهو ته سپه له خودا ترس و به رازانه دوو پیی وهک قورقوشمیان داونه سهر پشتی و سهریان له میتره کانی به هشت و چاویان له ناگره ره شه کانی دوزه خدا غه رق ده بی، هه موویان بهک له دوا ی بهک

سواری تهو ماینه شیئاله ی دهن و لافاو تیک له بن ماینه ی هه لده ریژی، لافاو تیکی به خوړ و سهر به کف، ته سپه کانی پیدا دینه وه ده ریا و ماینه که ش ده بیته به رد تیکی شینی دهمار سپی و سهر و چاوه ی له بن هه لده قولتی، سوشین گالته ی بهو پیاوه ساویلکانه دی به مانگ و سال به رامبه ر په ری نی تهو نه سپانه راده وهستن و لیکاویان ده گاته بن پییان، تهو پیاوانه به رامبه ر تهو بوون و کف و کوله پیر دهن، به ریش تیکی سپی و چاوی قول و پشتی کومه وه دینه وه ناو شار و بهو نیازه ی ژنه کانیان به بوئی فسان قانگ دهن. تهو پیاوانه له شه ری ته من و پوپه ی له زه ته وه هاتبوونه وه، بووه ده گریان که ته مهنیان چی وای به به ره وه نه ماوه که باسی جوانی ته سپه کان و شه هیدبوون یان به کوته ل بوونی ماینه شیئاله که بکه ن، ده گریان و ده یانگوت:

«خوزگه له گه ل ماینه که بوویا پنه به رد»

وهختیک ته سپه کان به ره وه به ره ده ریا ده گه رانه وه و چی سمیان گه زتیک زهوی ده ری، تهو پیاوانه ده یانگوت:

- نیمه ته نها بو چرکه یهک وه ستاین.

- ته نها بو تاویک، تاویک که پیاوی تیدا پیر ده بی.

- تاویک، تا ته سپه کان که بوئی گولته خوینه کان شیتی کردبوون چون وهک بورکان خو هه لده دهنه سهر ماینه که.

- نیمه هه ر به راستی بو چرکه یهک ته ماشامان کردن، نازانین تهو شه و رژانه چون تیپه ریپ و ته من چونی تهو شاره پیر کرد.

تهو پیاوه ساویلکه و پیست رزیوانه، ده گریان و هاواریان ده کرد که شاریکی واپیر، شاریکی واپریو و په که وته چون لهو زمان و له زه ته ده گات، ده یانزانی تهو شاره ته نها و ته نها تاکه گوئییه کی هه یه، تهو گوئییه ش ته نها مونا جاته کانی مردنی پیدا ده چی، سوشین بی ته وهی ته ماشای تهو شاره بکات یان به زه یی بهو پیاوه خه رفاوانه دا بیته وه به خوژی و تاکه کورسییهک له شپوهی نیرگزا ده چیته که نار ده ریا، کراسه که ی

رهنګی ناو ده گری، دریا ش وهک که رویشک له بهر پتی نووستوه، هیمنییهک شهیتانی له ویدیو راوستاوه، هممو ده زان که شهیتان بو دزیو کړدنی نهو شته جوانانیه که هرگیز له بهر چاوا ناکهون، سوشین گالته ی بهو پیاوانه ده کرد به سال له سهر ریگای راده وستان که بوئیکی تازه پشکو توی هه لمژن، به دیار نه سپه کانه وه ده گریان، ئیستا هه رچنده چاوه کانی نووقانده بوون ههستی ده کرد له زه تیکی شیدار پاژنه ی پیلاره کانی ده خورین، بی نه وهی په له بکا بنی پیلاره کانی ده لیستیه وه، نهو له زه ته شیداره نمیکی لینجی تیه ه لده سو، له که لینی چاوانیدا ده بینی گوله سووره کانی دم با، وهک باران به سهر ده ریادا دین و نایگه نی، لهو هیمنییه دا که تنها شهیتان لهو دیویه وه راوستابوو، شتیکی ددی له بن تویی ناو ده جمی، لهو هیمنییه دا شهیتان هه ناسه ی ددا، له رووکاری ناوی دوکه لیک، نا، هه لمیک وهک نه وهی له کونه لووتی فش و گه وره ی نه سپه کان بلند ده بی له روزه هره سارده کان چرتو و ته لخر، وهک دوکه ل به هه وه سیکی سیحربازانه وه، به هه وه سیکی پر مه کره وه بلند ده بی و گوله خوینه کانی نیو هه وای ختوکه ددا، سوشین گالته ی به ختوکه ده هات، سوشین گالته ی بهو ژنانه ده هات له بن ختوکه ده که وتن و خوین راده ژاند، چون ژن له نیو ختوکه دا ده مری؟ چون نهو کچه تورت و شهنگانه بو ختوکه چوک داده دن، ئیستا ش ده یوانی ختوکه ی سهر دریا له بیر کا، به لام نهو له زه ته شته ی پاژنه ی پیلاره کانی ختوکه ددا له بن نه ده هات، له وه توقیه وه نهو ختوکه بگاته بنه پتی، ده توانی پیلاره کانی فریدا، به لام پیستی پتی به نوکه ده رزیبه ک ده چورپته وه، دهیدی له بن تویی ناو هه زار نه سپ، لووس و سهد رهنګ، ره شبان، شی تالیان، قاپ سپیان، رهنګیکی ناگری به سهر دا رژاوه، نهو رهنګی ناگره ده بی له چاویان که وتبیته وه، ناگریان خه ریکه به کدی ده سووتینی، کهس نازانی چون خوین له بن تویی ناو راگرتوه و سهر وه در ناین.

سوشین وهک له پشت شووشه به کی لیله وه پروانیتته له شی کوتراوی

پیاویک، پیاویک هممو له شی خوی به رهنګه کانی ژن کوتاب، نهو پیاوه له ش کوتراو و سهد رهنګه شهویک، نه ما چ شهویک! نهو شهوانه ی تنها شهیتان تیتدا به خه بهر، جا نهو پیاوه له شیهی خهویک به سهر سوشیندا هه لکشابوو، تازه زرده ی به بیان ویستبوی نهو خه ونه له خوی کاته وه، خهویک لاق و دهستی گرتبو، نهو خه وه وهک ته ونیکی لینج لیبی تالا بوو، ههستی کرد نهو ته ونه بی نه وهی بیر له په له قازه ی نهو بکاته وه به زمانیک ده یلیستیه وه، به چاویک ته ماشای ده کا، به ده سستیک ده ی کوشی نه ده گیرین و نه لیسی ده بنه وه، شویی په نجه کان وهک کوزه که له سهر له شی نه دیتراوی ده بریسکینه وه، بو به یانی که گوله سووره کانی سهر رانی دیت، گریا. گریانیک که په نایه کی نه بوو سهری پیونه ی، له سهر کورسیبه نیگرزه که ی که نار دریا دهیدی نهو گوله خوینانه ی که وتونه دم با، به سهر دریا دا ده رژین بی نه وهی بیگه نی، ده یوانی هممو نه وانه فراموش کا، به لام نهو ختوکه ی بنی پیلاره کانی داگرتبو نهوی ده بریه وه، نه سپه کان بی په روا ناگریان لی هه لده بوو، ناگریک به رهنګی خال و وینه کوتراوه کانی سهرجه سته ی خه ونه کی، سهرجه سته ی کابرای کوتراو، له ناکا و ختوکه که په ریبو له شی، ختوکه یه ک لیبی نه ده بوو، سوشین نه سپه کانی ددی، نه سپه کان دیار بوون وهک له ویدیو ته میک بن قه پالیان لیکدی گیرکرد و به زه که ریان شلپه یان له ناو هه لده ستاند، نهو پیاوه ی هممو له شی کوتراوو، تنها نهو پیاوه له کتیب و ویرده کانی مه لا وه درنرابوو، مه لا هاواری ده کرد و دهیگوت:

- چاویک نهو پیاوه بیینی، بو نه بهد له نیو پشکو کانی دوزه خ ده ته قیته وه، ده ستیکی بیگری و له شیک به ریکه وی و هه ناسه یه ک به سهریدا رژی، هیچ نایه تیکی شه فاعه تی بو ناکا و هیچ گلیک نایگریته خوی.

نهو پیاوه سهد رهنګه ی ددی، به سهر پشتی لووسی نه سپه کاندایا، سهره ناخلیسکی، سوشین پتی وایه هممو نه سپه کان پیاویکی ناویان لیدیته ده، نهویش بو یه که مجار، له ته مه نیدا، ناجولج و هه ست ده کا کورسیبه نیگرزه که ی ده توتیه وه، پیاوه که بی نه وهی زرده ی بیتی ده سستیکی

وهک ناسن دهگه یه نیتته بن ههنگلی و بههه مان توندیسه وه بهخوبه وه دهکوشی، نهو پیاوه رووته نه چیرۆک دهگیتیتته وه و نه بۆ له زهتی نهسپهکان دهگریا، سوشین ههست دهکا وهک پارچه گوشتیتکی نهرم بهدیواری سنگی سووره وه بوویه وه نووساوه، لهگهڵ راژان و هاتووچوونیدا چه ره دوکه لیتکی لهسه ر بلند دهبی و ههلمیک گه مارۆیان دهدا، سوشین نازانی چ رابردوو، نازانی چۆن له نیو تووندی ماسولکه کانی رانی و دوکه لی خویدا ماوه و نه مردوو، تیمنداس نهوانه ی لهو په ره نه نووسیبوو که له دیوی ناوی تاجه که ی دابوو، مه لا گوتهوی.

«نهو په ری نهوانه ی لی دنوو سرن ده بیتته خو له میتش و زمانه که ی دهیگیتیتته وه ده بیتته سیپال».

سوشین ههست دهکا سنگ و بهرۆک و بهرزگ و رانه کانی به له شی ناسنی نهو پیاوه رووته داغ بوون، ههستدهکا پشتی، سمت و لارانه کانی نهو جیبیه ی دهسته مهنگه نه کانی نهو پیاوه لهش کوتراوه ی ویکه وتوه تولا وه ته وه و خه ریکه شی ده بیتته وه، هه ر نهو دم ههستی کرد بۆ چه ند ساتیک که وته نیو ههوا و له نیو گیتراویکی دوکه ل ههلسورا، نهو بلقه گه ورانه ی وهک که فه سا بوون لهسه ر جهسته ی ده ته قینه وه، روو حیان ده رده کیشا و هه ناسه یان ده بری، نهو پیاوه ناگره، نهو پیاوه به رهنگی ژنان رهنگ کراوه، نه فه سیکی هینده درتزی هه یه، هیند درتژ وهک ماریکی تیر به نیو کونی دار به روویه کدا بیتته ده ر سی هینده ی خو ی ته سکتربیی.

سوشین له نیو نهو گیتراوه سوورده دا بۆ ساتیک هینده ی هه موو ته مه نی خو ش حال و هیمن بوو، خو ش حال یه ک هه رچه نده به نه عله تی ده کرد نه یده توانی لیتی ژوان بیتته وه، دواتر نهسپه کانی دیت له بنی ده ریا وهک نهو که له پیاوانه ی دوا ی عومریک له نیو ژندا مردن، له په نا مزگه وت وهرکه وتوون کاویژ ده که ن.

سوشین وهک ته مه نی خو ی ون کرد بی به دوا ی نهو ختوکه دا ده گه ری له بن پیتلا وه کانی برابوونه وه، دهیه وی یاد ی نهو پیاوه پر سیحرا نه بکاته وه هه موو رۆژی له بهر ده رگا که ی ده که وتن و لیکیان به لا لغا وندا دهاته خوار،

نهو پیاوانه چیرۆکی له بن نه هاتوی ماینه که یان به نۆره بو یه کتر ده گیترا یه وه، هه ر که س نۆره ی با ده یویست نۆره که ی هه رگیز به سه ر نه چی و هه ر وشه به کی هه زار جار ده گوته وه، هه ندیک به ندی نهو چیرۆکه یان، پیتکه وه ده گوته وه،

«که خو ی هه لدا سه ر، جا که خو ی هه لدا سه ر، هه ر که خو ی هه لدا سه ر...» پیتش نهوه ی ده میان به یه کجاری وشک بی، ده یگوت: «ماینه که نهوی بوو، نهوی بوو، نه ما نهوی...»

سوشین بیری نهو ژنانه ی ده کرد، لهو دیو ده رگای نهستوو و کونبره کان گوتیان به درزه کانه وه دنا، تا چه ند وشه یه کی حیکایه تی نه بر او ی نهسپه کان هه لمژن، سوشین لهو رۆژه وه، هه موو نهو تو ییانه ی له دهنگی ده وه رین سوور بوون، سو ریک ئال به لام له به بن دوکه لدا شاردرابیتته وه، زمسار پاشا جاریک بهو رهنگه ئاله شاگه شکه و جاریک ی دی به رهنگی دوکه ل دهه ری ده بی، به پیتی نوو سرا وه که ی تیمنداس ده بو دوا په لکی وه روی سوشین سو ریک ئال بی و نهک سو ریک نیو دوکه ل، نهو هه زاران میرووله یه ی به لوو قدا تید په رین، به زمانیک کاغه زه که ی تیمنداس بۆ یه کتر ده خو یتنه وه و ئاخیان بۆ و رۆژانه هه لده کیشا که زمساز دنیای نهوانی ژیر و ژوو کرد، وهک مه لایه ک نه یه توانی خه ونه پر له زه ته کانی سوشن بیهنی و رۆژ به رۆژ بچوو ک و بچوو کتر بووه، هه ستم کرد نهو میروولانه بوئی دوکه ل له که پوو مدا جیدیلن نهو بوئی دوکه له هه ناسه ی به ته وا ی ته نگ کردم و چیدی نه متوانی پروانم، پیتلا وه کانم داخران، کورسبه نیگره که ی سوشین که وتبو نیو ئاو، خه ربک بوو ده توایه وه، سوشین بی په روا گو له خو ینه کانی نیو هه وا ی کو ده کرده وه و له کوشی ده کردن کوشی پر ده بوو، لیتسه وه ده رزا، ده یویست بگه ریتته وه شه ره که ی خو ی و نهو پیاوانه ی له نیو کۆلان و بن داری شوسته کان چا وه رتییان ده کرد، هه ربه که و گو له خو ی تیکیان به یه خه وه کات، نهو پیاوه پر سو عبه تانه ته نها گه لا زه رده کان یان له سه ر شان و مل ده گیر سا وه و بوئی گریان یان ده کرد، نهو شه ره ی ژنه جوانه کانی ده کوشت تا پیاوه کان گورانیان بۆ بلین، نهو شه ره گه مزه یه که هه میسه ریخه لۆ بۆگه نیوه کانی یه ق ده کاته وه، تاکه سه لیه یه

سیحری ټوډیه که جوانیان چرچ کات و تهمه پیر کات، سوشین دهبزانی ټو پیاوه بی سببه رانه ی دهموچاویان له و گه لا میوانه دهچوو هه تاوی ته مووز وشکی کردین ته نها به وه خو شحال دهبین له زه تی ټه سپه کان بگپړنه وه، دهبزانی ټو پیستی خه مه ی ته مه نی لیستاندوون هپند ټه ستووره تازه به حه زی هه موو ژنانی دنیا داناملرتیو و ټه وان له زه ت له و بوئی گریانه ده که له ره نگیان بلند ده بی، سوشین دهبزانی ټو پیاوانه شه هیدی راسته قینه ن و تازه له وه ژوان نابنه وه، سوشین نازانی ټه گهر «ساسن» ټو دلویه خوینانه ی دهبین خوئی نایا و هه لینه رشتبانه نیو هه وای ټو ختوکه له بن پیلایوی ټو وه رتیده که وت، ټو گو له سورانه له نیو هه وادا به سهر دهبزانی ده رژان، نه یده زانی ټه گهر ټو دلویه خوینانه ی عازهبی، ټو گو له خوینانه بن گل نرابان یان هه ره نه بان ټو هه موو ټه سپه ده په رینه سهر ماینه کی و ماینه ش له جیاتی ټو وه ی بتو پی و لیک بیته وه، ببیته به ردیک و له جپی گوانانی کانی هه لتوقی، سوشین نه یده زانی داخو ټو هه موو ټه سپه له بن دهبزانی چاوه رپی چیان ده کرد و خو بان له چ مات دابوو، ټو وه ی سه رسامی کردبوو، نه یده زانی داخو بوئی هه ناسه ی ټو ټه سپه ټاویانه بو هپنده له و دو که له ده چی شه ویک له شه وان خه ربک بوو تییدا بخنکی، دهمدی مه لا له دو که لدا هاوار ده کات و زه نم ده کرد شار له دو که لدا ده خنکی.

شہیتانی زینا یان سوشین

سوشین دهستی له جوانی و دهرگاکان هه لئه ده گرت

ئەو شەوئە کابرای لەش کوتراو بەرەنگی ژنان بە دەستییک له بن بآلی چەپی رۆهات و ئەو نەیزانی بۆ دەبێ رۆح بۆ و دەردە له کوتی ژندا جیبی خۆ بکاتەو، نەیزانی چ هیتیکە وا بە شەوقەو له ناو گیتاویکی دوکەل و تەم تومان لەشی بۆگەنی پیاو دەیگلیتێ و تەنگە نەفەسی دەکات، سوشین تازه ئەو رەونەقانهی بۆ دەخویندرایهو له چاوی پیاو دەپرژان و ئەو جولەیی له پەنجەیی دەوهری و ئەو بۆنەیی له پیستی دەهات.

دوای تەمەنییک لەسەرەرپۆیی و دوای تەمەنییک له شەرم و دوای تەمەنییک له کبریا، سوشین ئەورۆ بەنیو **دارستانیکدا دەپۆیی تازه دەرگاکانی کردبوونەو، عومریک ناخراو بەسەرکەشی لەو دەرگا پر شکۆیانە راما و رومەتی له قەدیقه چیمەن ناساکەیی رۆوی خشانە، ئەو تەنها جارێک گوتی بۆ دەنگی پیاویکی کامل و پر ترس گرتبوو، وتبوو.**

- له جوانی ئەو دەرگایانەدا تەمەنی تووشک دەبێ.

ئەو پیاوئە کە دواتر بە «**شەیتانی زینا**» ناسراو، مەلا دەیگوت ئەوئە ناوی ئەوئە بە دەمدا بێ زمانی وشک دەبێ و دانەکانی هەلەوهری، ئەو پیاوئە، کە رۆژتیک ناوئەکیان بۆ دووبارە نەکرایەو، بەچاوه پر زیناکانی خالێکی وەک هەنگوین زەرد و وەک ئاوانگ شەفاف له تەختی سنگی کرد، خالێک لەو دیو جلهکان و لەو دیو شوشه و پەنجەرەکان و لەو دیو دیوارەکان دەرەوشایەو.

سوشین دەستی له جوانی دەرگاکان هەلنەگرت و نامەیی گەلاکانی نەخویندەو، ئەو هەموو جواناوهی نەدی له کچ و ژنەکانی بەردەستی دەرژا وەختتیک گوتیان له چیرۆکی نەپراوهی پیاوئەکان دەرگرت و لەو هەموو هاوارە نەگەیشت وەختتیک گوتیان لێ دەبوو، پیاوئە کاملەکان هەزارەم جار بەئاواریکی پر ئاو و هەناسەییکی تیاوئەو دەیانگوت:

«مانەکە نەوئە بوو، ئەم مانەوئە»

پیش ئەوئە ژنەکان یان ئەو کچانەیی کۆلۆکی مەمکیان وەرپبوو، هەناسەییان بێتەو بەر، بەک نەوا دەیانگوتەو.

«ئەمما نەوئە!...»

سوشین ئەو دەم نەیدەزانی لەو دیو دیواری ئەستووری شەرمی ژنەکان ئەو دەنگانە، ئەو دەنگە گر و پیاوانە دەکەونە چ گۆمیکیی قوولیی لەزەت. ئەو دەم نەیدەزانی ئەو دیوارانە چ ئەستوورن، ئەو دیوارانە چ پر سبحر و پر کوناھن.

نا، ئەو دەم نەیدەزانی ئەو دیوارانە چ پر بوختان و چ نەگریسن، سوشین نەیدەزانی لەو دیو ئەو دیوارانەو گۆمی لەزەت، چ شلپ و هۆرپیکیهتی، ئاھ چ قوولە گۆمی لەزەت، گۆمی لەزەت لەو دیو دیوارەکانی شەرمەو دەکۆلێ، سوشین نازانی چۆنی هەست بەو هەموو کارەساتی دەموچاوی کچەکان و بێوژنەکانی بەردەست و هاوسپی نەکردبوو، وەختتیک گوتیان لێ دەبوو، ئەو پیاوانەیی دەمارەکانی ملیان وەک قەدی دارمیتو دەرەپەری و بەدەنگیک له چرپەیی باران و بۆنییک له گۆل هەزار جار دەیانگوت:

- «له زگیدا سەد پیچی کردبوو، ئەمما چ پیچ!!»

سوشین ئەو دەم نەیدەدی چۆن گۆشتی تورتی ئەو کچە سەرکەشانەیی شتتیک له لووت بەرزی ئەویان دزی بوو، شل دەبێ و پییان قورس و سمتیان نەوئە، نەوئە، ئەمما نەوئە...

ئەو دەم سوشین تەنها رەنگە پر شکۆکانی دەرگاکانی دەدی و دەستی لێدەخشاندن، سوشین دەبوست سەد سال پیشتەر، ئەو پیاوئە لەش کوتراوهی بەرەنگی ژنان،، له کەمەری رۆهاتبایه و لەنیو دنیا یهک دوکەل بێخکاندبا، **سوشین هەست دەکات بەبزماریک، بزماریک وەک قەدی دارمیتو رهگی دنیا بهو پیاوئە داکوتداوه**، سەری دەکەوتتە نیو گەرداوی دوکەل و لەشی لافاوی کەف، دەبوو پیش ئەوئە ئەو دەرگایانە دەست لێک بەردەن، بیکردانەو، ئەو دەم دەیتوانی دارستانەکانی تەمەن بەسەوژی بپینێ، ئەو دەم دەیتوانی بەهەردوو مستی له سنگی ئەو پیاوئە لەش کوتراوئەدا، دەیتوانی لەنیو دوکەل پەل بەهۆی.

دەرەنگ، زۆر دەرەنگ بەسیحری ئەو **دەرگایانەیی زانیبوو، تازه ناتوانی**

دهموچاوی ټو پیاوانی وهک ههزاران گهلامیوی بهر ههتاوی ته مووز رهق و نیشک بیوون وه په ونه قخاته وه، تازه ناتوانی ټو تاقه گولانه ی کوره کان بویان راداشتبو وهرگرئ، ټو تاقه گوله باخانه ی هه بهر په نگی خویانه وه رهق بیوون، ئیستا که ده رگایه کان بهر په نگی خویانه وه رزین و ته پین، سوشین ناتوانی ټو دارستانی موحیبه ته بیینی و نه گریا، ټو دارستانه به بی ټو هی ژوانیک بیینی زهرد هه لگه راوه، به نیویدا تیده په پری و خر مه ی گه لا له بن پتی ده هات، قرژال و بوق به دیار کانی وشکه وه په قبسوون، مارمیلکه کان هه به قده ی قه لشیوی داره کانه وه ره قه لاتیون، سوشین ده په ویی ده رگا کان به رده باران بکا، ټو ده رگا رماوانه ی که سه رده میک بهر په ننگ و رونه قه وه دارستانه کانی ته مه نیان شار دپوه، چ ترسیک له دواساته کانی دارستانی ته مه نیادیه، سوشین نه یده زانی ټو ده رگای دارستانه کانی ته مه نی کچانه، ټو دارستانه نیشک بووه چ ترسناکه، سیبه ریکی لی نییه به سه ریدا بکش، تهرمی وشکبووی خه ونه سه د ره نگیه کانی کچان، ټو کچانه ی به نه یینی و له راره وه په نه هانه کانی نار ه زوویان ټو خه ونه ساده و پر له زه تانه یان له و دیو جلی و یقاره وه حه شار دابوو، ټو خه ونانه بی ټو هی بتوانن گلیسیه ک جیه یلن به بی سه نگی و وهک لاشه ی سیبه ریک که وتبوونه سه ر گه لا وشک بووه کان، ټو دارستانه ی ته مه ن تیدا تیبه ریوو، بایه کی لینه بوو گولیک بله رینیتته وه، ټو یکی لینه ما بوو هه ناسه ته ر کات، ته پره سه د ره نگیه کانی خه ون، چوله که بزوزه کانی مراهیقی له سه ر لقه بی روو حه کان ره قببوونه وه، یان که وتبوونه نیو ته باری گه لا رژاوه کان، ټو گه لا هیشک بوانه ی ده تگوت دهموچاوی پیواه کامل و پیره کانی سه ر جاده و کولانه کان، په پولهی حه زه ناسکه کان بی ټو هی بالیپاندا ده پوان و ده بوونه توز، ره نگیه پر سیحر و بهر ه ونه قه کانیان شیده بوونه وه، سوشین به تهرمی ماسیه کان ده زانی جوگه له کان به کوتدا تیبه ریون، خر مه ی ئیسکه کانیان له بن پتی هه ر له خر مه ی دلی ټو کوره گه نجانه ده چوو له و دیو دیواری شیداری ماله کی

چاوه رتیان ده کرد، سوشین ټو دهم ههستی به پیریوونی ټو کورانه نه ده کرد، ههستی نه ده کرد ټو کورانه وهک دارکاژی دارستانه کانی خه ون، ټو داستانه ی ههستی به بوونی نه کردبوو، ټو دارستانه ی ئیستا له وشکبوونی سه رسامه، نه یده زانی ره گی ټو کوره دارکاژانه له خه ونه کانی ټو دایه، ټو خه ونانه ی هه رگیز ټاونه دران، سوشین گالته ی به وه ده هات که ټو کورانه دوا ی لاپه ره به سه رچوه کانی خه ونه کانی ټو ده که وتن، ټو لاپه رانه ی فریته ده دان و وهک سووتو ده که وتنه دم با.

سوشین له سه ر به ردیکی سپی پان و گه وره دانیشته که دیار بوو له رژیانی هه رته ی دارستانه که له ناوه ندی ده ریابووه و هه زاران شه پؤل له سه ری پارچه پارچه بوون و قه وزه ی ټو که له که یان ختوکه داوه، ټو به رده که هیشته بونی ټو ی لیده هات، هه رچه نده تو یخیکی سه ری خه ریک بوو ده بوو خؤل، سوشین راده کشیت و ته ماشای ټاسمان ده کات، حه زه کات له هه موو لایانرا شه پؤل بارانی که ن و که ف و پرژه ی ټو به سه ریدا بباریت.

ټو ده مانه ی شه پؤل له هه موو لایانرا له و به رده ی ددا و توز و که ف و سیلاوی ټو له هه واهه مایان ده کرد و ده رژانه وه سه ر ټو به رده سپیه، ده یانریست گوشتی نه رم و ماسولکه ی تورتی تیر ټو که ن و به سه ر خو شیییه کی هه رزه کارانه و حیکمه تی ټه فلاتوونه وه له سه ری بگه وزن و دلویه کانیان پر که ن له بو نیک، ټو دلویه ټاوانه ی له ته نه ایدا ته قین و له ته نه ایدا مه حف بوونه وه، سوشین که پیته چوو به نیو ټو به رده ی له سه ری پالکه وتوو ره چو، سوشین که پیته چوو ټو به رده چاوه رتی ټو بکا، یان پیته چوو بو خوی ټو به رده بی، چاوه کانی وهک دوو پارچه شووشه ی شکاو، وهک دوو مووروی نیو خوله میتش که وتبوونه نیو رابردوو یه ک ته نه ا ته مه ن و بهس، ته نه ا ته مه ن و غرور گیره یان کردبوو، ته نه ا ته مه ن به شی خوی به سیحری پیریتنیکی مه کربازوه لیستاندبووه، ته نه ا ته مه ن له نیو ره نگیه پر فیله کانی ده رگاکاندا مردبوو، سوشین ټو دهم نه یده زانی ټو ده رگایانه هینده ساده ده کرتینه وه، هه ر نه شی ده زانی ټو وانه ده رگان و

دهرگای دارستانه کانی تمه منی ئهون، ئهو تنها وبقاری رهنگه کانی دهدی،
ئهو وبقاره ی نه له ژیان و نه له مردندا بوونیکیان نییه.

سوشین دهیویست ئهو ههموو تهیره ی لهو باخه دا کهوتون، ئهو ههموو
تهیره مردوه ی تاویکی دیکه گه لا دایانده پوشتی، سوشین دهیزانی جاریکی
دیکه نهک تهیریکی سه د رهنگ، ئهو تهیره بیتره نگانه ی کهوتوشن بهسه ر
سه ریدا تیناپه رن، بهشی دندوک سوورکردنیک له خوینی ئهو گو له سوورانه
نابه ن هه وایان پر کردبوو، سوشین تازه ههستی بهوه کردبوو گه نجه کانی سه ر
ریتگای ئهوانه ی **تمه منیکیان پی کهم بوو بو چاوه پروانی**، بو رهنگ زهرد و
سیسن.

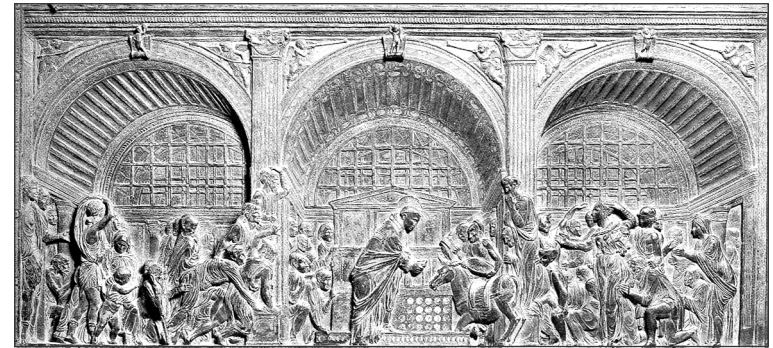
ههموو رهنگه جوانه کان، رهنگی ئاو، کولوکه کانی هه وه لی به هاری و
رهونه قی بی تاریفی گه لا هه ر چکوله کانی دار هه نار و کولکه زیرینه ی بن
بالی تهیره کان و رهنگه فریوه کانی په پوله و ههموو ئهو رهنگانه له و دیو
دهرگا پر سیحر و پر و پوجه کانه وه به ندبوون، به ندبوون له گه ل ته مه نیک که
ناگه ریتته وه و تیتپه ریوه، گه نجه کانی نیو جاده و کولانه کان چاوه ری بوون
سوشین دهستیان بگری و ئه گه ر خوا بکا په نجه کانی نه وهرن، ئهو وه رینانه ی
ئه ورۆ شتییک نه بوو «با» بیانبا، شتییک نه بوو زمسار هه لیانگریته وه،
تیمنداس ئهو به نده ی به زمانه پر سیحرییه که ی نه نووسیوو، سوشین له سه ر
به رده که دهپوا، دهپوا، دهپوا و تیکه ل تاشه به رده پواوه کان ده بوو، وهک ئهو
میرووه چووک ده بووه به سه ر ته پوتوز و خو لی سه ر کتیبه که ی مه لا
ریمبازینی بوو.

گه رچی زمسار پیاده ی کوترای به رهنگی ژنان نه ناسی، گه رچی له زه تی
نیو هالا و دوکه لی نه ناسی، زمسار بو نی گو له سووره کانی ده ریا و خه ونه
دریخایانه کانی پیواه کان، بولبوله وشک بووه کان و ئاو به هه لم بووه کانی
له خو ل و به ردی پواو ده کرد، زمسار پاشا له دوا په یامیدا بریاری دا
نه ته وه ی به نیو میروو به نیو خو لدا شو رینه وه، شو رپوونه وه و له نیو
توتیه کانی خو لدا بزر بوون، **ئه وهش سزای نه ته وه یهک بوو شاژنانیان**

ریتگای داوه پیاوکی لهش کوترای و دوکه ل هین بیته خه ونی، پاشا
تاجه که ی به دنکه گه نیک و شاژن جوانییه کانی به قالونجه یه کی مردوودا.

سوشین وهک په یکه ریک له مه رمه ر، به لام مه رمه ریکی پواو، له نیو
په پوله وشک بووه کان و که رویشکه ره ق هه لاتووه کان و له نیو ولاتی
گه لای زهرد و رزیو راکشا، ئهوانه ههموو ده بوونه خو ل و تیکه ل یه کدی
ده بوون، زمساری خاوه ن تاج و شکو بو نی سوشینی ته نها له خو ل ده کرد،
فرمانی دا هه تا هه تایه به دوای ئهو بو نه دا خو ل بگه رین.

سهردهمی فتوحات

دهروزه کانی شار

بونی خوّل و شوین پینی ئەو میرووله زهرده له سەر کتیبی سەر تاقه که هه ناسه یان تەنگ کردم، بەخۆم گوت:

- تازه ئەو شارە ژێر و ژوور دەبێ، ئەو کتیبە هەلگرە و برۆ.
دواتر گوتم:

- با وهک شاری میروو بێ ئەسەر نەبێ.

دەنگیک گرت له دەنگی پیاو پێ مسەکان، گوتی:

- که تۆ ناتوانی شارێک له گەل خۆت بەری، کتیبیکت بۆ چییه؟
دەنگیکی له ناکاو رایچلە کاندەم و گوتی:

- له بیرت نەچی دەبێ مردنی سێهەمم ببینی.

نەمتوانی له وه زیاتر بەرگە ی گومان و راستییەکانی دەنگەکان بگرم، هەستم بە سووکی کیشم دەکرد، نەمدەزانی له سەر پلیکانەکانی نیو میحرابه کهم یان دەستە نادیارەکان بەرزم دەکەنەوه، مەلا بەهەمان هەیکەلی باریک و بەهەمان شەقاوی بلاو و بەهەمان عەبای رەش و میل میله وه دەگەرا، پەرە زەرد و بۆن تووند و پیرۆزەکانی بەسپایی و بەئەمانەتەوه هەلده گرتەوه و بێ پەرە دەبوست پیشی ئەو بایه بگری پەنجەرەکانی رادەوه شاند و پەرەکانی دەبرد، ئەو بایهش زەنگی وێرانی شار و شکانی بوو که شووشەکانی ئەجەل بوو، ئەو بایهش زەنگی وێرانی شار و شکانی بوو، سەر بازەکانی مندالییمان بوو، لیکترازانی پەرەکان و سێهەوهی وشەکان، سەر بازەکانی مەرگ و فەرمانی وێراندنی شار گەیشتنە بەر دەرگا و مەلا سنگی یەکهەم کهسیانی گرتوو، بەسەریدا شیراندی.

- سەر دهمی فتوحات بەسەرچوو، ئێمە موسلمانین.

کابرای سەر باز بە دەنگیک له برپەری باپیرانییه وه بێ گوتی:

- ئێوه دەبێ هەموو رۆژی موسلمان بکرتنەوه.

بەباویری ئەو خوایه له دلێ هەلده قوولا، پەرە زەردەکانی بۆ راداشت، گوتی:

- ئێمە بهو تاوانانەوه گیراویین.

کابرای سەر باز شانی له بن چەند ئەستیره یه کی مردوودا دله رزی، بێ

ئەوهی پەرە زەردەکان بناسیتەوه، هەبیه تیکی بێ پشت و پەنای له و دیو دەنگی مەلا وه دەدی، دەسلەمییه وه. سەر بازەکانی دواوهی قولاغ بیوون، له وه بیتار بوون که پەلاماری مزگه وتیان داوه، هیچ له زەتکی تیدا نییه، کابرای سەر شان پڕ ئەستیره پری دایه پەرە زەردەکان و مەلا بێ ئەوهی بەرباندا، هاواری کرد.

- دەستیان لێنه دهی.

کابرا تووندتر پەرەکانی پراکتیشان و دراندنی، مەلا وهک پرووحی لهو پەرانه دابێ کهوت، دەستی بهو پەرە دراو زەرد و بیتەزانه وه رەق ببوو، بەدەنگیکی پڕ حوزن و تەسلیم بوون، گوتی:

- واز لهو پەرانه بیتن و وەرن من سەد لەت کەن.

دیسانه وه «با» پەنجەرەکانی پیکدادان و ئەو شووشانە ی هیتشتا بەساعی مابوون هارپەریان هات، سەر بازەکان وهک بەسەر فەرشیک کهون بۆ پیللاو سێهەوه دانرا بێ بەسەر مەلا کهوتن و بەسەریدا تێپەریین.

ئەو پێ مسانە ی سەر دهمیک له دەنگی مەلا و قەلشیی دیواری مزگهوت دەهاتنە دەر و قامکه باریکهکانی مندالییمان پان دەکرده وه، مەلایان شیلایانیا ن کردەوه. بێ ئەوهی ئاگایان لێ بێ، مەلا له شێوهی ماریکدا له نیو جوبه و عەبای بن پیتی سەر بازان، وه جوولە کهوت و چووه نیو فەرشیکی لوولکراوه وه، ویستم دابەزم و ئەو تاکه فەرشه بخرمه سەر شانم و برۆم، برۆم میحنه تی مزگهوتیک و سرری کتیبیک وهک میرووله کان بۆ گل بەجیبیلیم. تەنھا به وه دا دەمزانی ئیمهش گلین که له گەل هەموو شکانه کائمان نەهاره و نەوردبوونی شووشەمان لێهەئناستی. وهک گل دەتەپینه سەر یهک و وهک گل هەناسه مان کپ و وهک گل بێ نمودین.

کۆمەلە گەنجیک که دیار بوو رۆنی قزبان له نیو شاریکی وێران به تووز داپۆشرا بوو، رەنگی قزبان سپی دەچۆه، وهک پورده زەردەواله یه کی گر تیبەر بوو، وه ژووری مزگهوتی کهوتن و سەر بازەکان بۆ خو دزینەوه له پەرە زەردە دراوه کان و هارە ی شووشه پەنجەرەکان و سەر شیتی «با» رێیان بەگەنجه سەر بەرۆن و سەر سپیه کان گرتبوو، دیار بوو پێیان ده گوتن:

- ئیوه دیواره کانتان زنجیر کرده، ئیوه دەرگا و په نجه ره کانتان به ستوته و ه تا نه پون.

گه نجه کان وهک لیوه کانیاں بهو رونهی له سهریان داوه پیکه وه نو سابع، وهک ده میان پر بووی له خوځ، دهنگیان لی نه هاتوو، جو له بیان نه کرد، هر به نووی چه که کانیاں له پال دیواریاں ریز کردن و نیشانه یان لیگرتن، کابرای گه وره یان گوتی:

- ئیستا بدوین با دیواره کان بکه ونه جو له، با دەرگاگان بکرینه وه.

گه نجه کان دیواریکان نه ده دی نه له رزی و دەرگایه کیان نه ده دی نه شکاب، سه ربا زه کان چه که کانیاں هینا سه ر پی و گه نجه باریک و بی رهنکه که یان بو په کهم جار ترسی لووله ی تفهنگی دی و دیتی له نیو تاریکیدا لووله که په یامی به گوید ده چرپینی. ترس پیتی ده لی:

- من نهو ناگره نیم پیش نه وهی بت سوتینم ناگادارت که موه، من دوا ی نه وهی ده تیرم ههستم پی ده که ی، من و تو تیر تیده پهرین، تو به تمه من و من به تودا.

گه نجه که په یامی کی نه بو به لووله ی ترسی بل، نهو ترسی ده ناسی، جاریک ترس پیتی گوتبوو:

- هیندم لی نریک مبه، با نولفتم پیوه نه گری.

گه نجه که نهو روزه سه رسه ختانه پیتی گوتبوو:

- من نولفتم به ژیا نه وه ناگرم بهو هه موو درو یانه یه وه.

لووله ی ترس روو خساریکی نه بوو گوی بگری، رهنگیکی نه بوو بیینی، ته نها دهنگیکی وهک گرمه و شریخه به کی کتوپری هه بوو، نهو گه نجه باریکه ناوری دایه وه سه ر برا موو زهره و چاو شینه که ی، نهویش وهک گولدانیکی شووشه چاوه ریتی هاره ی خو ی بوو، له پشت چاوه شینه کان نه کچه جیرانه تازه بالقه که یان، نه دهرس و مه کته ب، نه شووشه ی بونه کان و نه وینه رهنگا وره نکه روو ته کانی کچه هه ره ته ره کانی میسر. نهوان له چاوی یه کدیان نه دهرانی، نیگایان ترسیک بوو، له لووله به سامتر، که وتبانه بهر نیگای یه کدی بی گولله دهرمان، نه وهی ناوه ندیان گه نجیکی

قه لهو، وهک نه وهی ترسی لووله کانی نه دیبی، به روویه کی هیمن و چاویکی روونه وه دهرپوانی، ناسمانیکی روون و هه تاویکی نیوه گهرم دیبرده وه، سه ر گومه مهنده کانی زانکو، ترسیک نه بوو له بوئی کچ دووری خاتوه، خه تایهک نه بوو له شه وه دریزه کانی بتورینی، به خو ی و نیگایه کی پر ته لیسمه وه، حه زیکی کورانه ی ده به شیه وه و کچان بو پیده که نین، نهو ده دوا، پیش نه وهی دهنگی برژیتنه نیو هه وا. لووله ی ترسه کان به دهنگ دین و نهوان بو هه همیشه به دیواری قور و پرکای مزگه و ته که وه دهروری، نهوان له شیوه ی نهو نه سپانه دا که هونه رمه نده کان هر به که یف له کاتی ده ست وه شان و نه مبار بووندا ده یان کیشن، به دیواره وه نووسان.

دای چند کات می پریکی دیکه شار چولده کری و نابی من هینده به پیست و جلی نهو گه نجانه وه خه ریک بم که به دیواره که وه هه لواسراون، کتیبیک، که لهو به رده قورستره نیمام عه لی هه تا نه ژنو ی خو ی هینا، کتیبیک که سیحری دروست بوون و رمانی نهو شاره ی تیدا نووسراوه، له بیر به رمه وه. نهوان چند گه نجیکن و ده شی وهک کارگ له هه موو چرکه یه کدا له سه ر به ردی رهق و که لینی دیوار و به رده دهستی ژنان هه لتوقین. نهو گه نجانه سه رده میکی زور هه موو کاتی نهو شاره یان له سندوقیکی سینه مایی کردبوو، که تاکه سه ماکه ریکی تیدا بوو. به خو یان و نهو سندوقه سیحریه وه وهک با به گشه گف به نیو کولان و جاده کاند تیده پهرین. تیده پهرین و دل پیره پیاو و مندال و بیوه ژنه خو کشته کانی نهو دیو دیواره بلند و بی که لینه کانی راده تله کاند و ساته کانی شاریان له نیو نهو سندوقه قوفل ده دا، کهس بو ی نه بوو دهرزی یان دنکه شقارته لهو کونه روکا.

نهو شاره ی نیمه حیکایه تیکی هیند دوور و دریزی له گه ل کون هه یه، نهو کونه ی له زهوی بوو که ده چیه ناوی شاره کانی بن زهوی ده ست پیده کات، نهو شارانه نه مال و دوکانی، نه پاشا و کانیاوی لهو ولانه ی نیمه ناچ، چیرۆکی نهو کونه ی له ناسمانیش بووه ته نها له شاره که ی منه وه ده ست پیده کات. حیکایه تی نهو شاره ناوه دانانه ی سنووریان نییه، هه موو

سیحری ئه و شارانه له ژووره کانی دایه، ژووره کان یه که یه که، ده که یه وه. تهنه ناتوانی تاقه یه کیتکیان بکه یه وه، ئه و گه نجانه ی تاویک پیشتر رژانه سهر دیوار، به دیار قوفلی دهرگای ئه و ژووره وه خه ویان لیکه وت، ههر له خه وه کانیاندا به کونی دهرگاکه دا چوونه ژوورئ، ئه و ژووره به تاقی ره نگا وره نگیه وه، به بونی فیتک و پر ره ونه قیه وه، به نمه ی باران و ره نگی کریستالی ته رزه به وه، ئه و ژوورانه پر بوون له و کچانه ی پیستیان وه ک تووکی که رویشک مه وجی ددها، له ویش تاکه کچیتکیان لی حهرام بوو، ئه و تاکه کچه له قه فه زیکی شووشه ی سوور سووردا، سوور تیکی بی وینه خه وتبوو، خال تیکی وه نه وشه یی له رانی چه پی بوو، کوره کان کچه که یان نه دیوه وه له خاله که دا ون دهن، ئه وان ده یانزانی دهستیان بگاته ئه و خاله کچه وه خه بهر دی، به لام قه فه زی شووشه قوفلی نییه بیکه یه وه، کونی نییه. گه نجه کان وه ک میش به شووشه سووره که وه دنووسین، ده بین ئه و کچه دهر وازه ی شار تیکه له نیو شووشه، ده بی به و دهر وازدها تیپه رن، ئه و دهر وازه، ده بی نه نییه کانی شاری شووشه ی پیدا تیپه ری. له شی ئه و کچه شاری شووشه یه، قه یسه ری و بازار له سهر سنگیه وه دریز ده بیته وه، پشتی یاریگای خلیسکینه، بن بالی میترگی بون و یانه ی مسکه، باله کانی ریگای شووشه لیله کان و چاوه کانی کوشکه شووشه بهنده کانی پایته ختن، گه نجه کانی ئه و ولاته شووشه یه ده گه رین و به شه رمه وه ده ست له پروکاری هه موو ئه و شووشانه ددهن، لیره ش تهنه تاقیک، تاقی بوراق، تهنه هیلکه یه کی کریستال نابی بکریته وه، به گه نجه کان ده لین:

- برژن له و ولاته دا بگه رین، نازادن، تهنه ئه و تاقه، تهنه ئه و بوراقه کریستاله له نیو حهرامه. نه کهن بیکه نه وه، نه کهن دهستی لیدن.

ئه و کوره گه نجانه ی رژانه سهر دیوار، ئه و ولاته ی له پیشیان کرابوو نایبین و به دیار ئه و بوراقه کریستالیه حهرامه وه داده نیشن. کچیتک به خووی و کوگای بون و مه مکی له زهت و پر فیلیه وه، پاکشاه. ئه و گه نجانه تهنه له و تاقه کریستالیه ده گه رین. جادوویه ک که له به حری ده می شووشه بییه وه سهر هه لده دات، به و گه نجانه ده لی:

- ئه و هیلکه به تاله. وهرن سیحری ژنتان فیرکه م. گه نجه کان ده لین:

- نیمه به ده دهستی کچه وه گیر دهن، کچیک شار تیکه له شووشه.

جادو و بازه که ده لی:

- کچ کامل نییه!

ئه و گه نجانه ی که وتنه سهر دیوار ناتوان له وه زیاتر به خه له تین. له نیو ئه و کاته زیره ی له به رده ستمه، که چه ند سه عاتی دیکه یه. غافلگیرم که ن. ئه و شار له سهر نه خشه و له سهر ژیان ره شده کریته وه. من ده بی ئه و کتیه هه لگرم و برژم، من دلنیا بووم له ههر شویتنی ئه و کتیه بکه مه وه شاره که م به بی نه وه ی گه لایه ک که م کا دیته وه وجود، له و کاته دا دیته وه وجود که قهره جه کان به خوویان و بیژنگ و لانک و کهره سپی و گهردن به زهنگوله کانیان و دهریا یه ک بونی ژن و سه ما که ر و جنسه وه به نیوه ندی شاردا رهت دهن، ما که ر تیکی ئه و قهره جانه هینده ی سه د تیا تر و خاته ده ماری پیاو ده جولیتنی، قهره جه کان ئه و یان باش ده زانی و بویه هه میسه ره وه ما که ر تکیان له گه ل خوویان به نیو شار و ره ده کرد.

ههر له و ده مه دا شار دیته وه وجود، ئه و گه نجانه به په له ن بگه نه تاو له کانیان و به بیانوی شه ره که له شیره وه چاو بیرنه له ش و لاری کچه عه یاره کانیان، چاوی گه نجه کان له مزراحی به نیویانگی قهره جه کان خیرتر ده سوورئ، تهنه مزراحی ئه و قهره جانه یه قینگه به کی لی دی وه ک ئه وه ی به سهر دهریادا بفرئ.

ده موچاوی پر جنسی کچ و ژنه به روا لهت بی مو به لاته کانیان ئه و گه نجانه ده خاته سهر ناگر. ئه و گه نجانه نازادن سهر به یه که یه که ی تاو له کاندای بکه ن، قه فه زه گه وره کان و که وه خرته کانیان ته ماشا که ن و گه مه به تاژییه به له که کانیان بکه ن و سه گه زه به لاهه کانیان به شه ر دن و هه لۆکانیان تووره که ن، به لی ههر له و ده مه دا شار دیته وه وجود، به لی ئه و گه نجانه ده توان کچه لاق دریز و لچ نه ستوور و گوشتن و به تاو سووتا وه کانیان له باوه ش که ن و مه مکه نه سمه ر و لووسه کانیان بفلیقیینه وه، له بن ژنه به ژن زه راف و خو نه شو ره کانیان بکه ون و وه ک سه گ بستیک زمانیان دهر کیشن.

به لی ده توان، تهنه و تهنه تاکه تاو لیک لیان حهرامه، نابی سهر

به و تاوله دا بکه و دهستی لیدنه. هه موو ده بینین له سه ر تاوله که وینه ی کچیکی یان ژنیکی پروت چنراوه، وینه ی کچه که یان یان ژنه ی سه ر تاوله که به مووی مه رزی سوور چنراوه، له سه ر هه ر دوو پان و سنگی وینه ی سی مار کیشراوه هه رسیکیان شوپرکراونه وه و له ناوه ندی له شی هه رسی سه ر پیکده گهن، نه و مارانه له شیان به پووله که ماسی په ونه قدار داپوشراوه، نه و ماره ی له نیوان هه ر دوو مه مکیه وه شوپوته وه زه رده و، دووه که ی سه ر رانیسی که به ره و سه ر هه لده کشین ره شن، هه رسیکیان سه ریان له ئاستیک پیکده گات - که من نازانم کوپیه - په نگی سه ریان سوورپکی به بریه یه و ورده ورده توخ دوی رهش ده بیت. سه ری نه و مارانه له بن ئاپوړی په پووله ی وردی زه رده به ئاسته م ده بینری.

نه و گه نجانه کچ و تاول و قه ره جه کان و که یفه یان نابین و له سه ری نه و سی ماره ورد ده بنه وه، سه ریان هینده تیکه له وه ک یه ک بن، هه رسیکیان یه ک ده میان هیه، ده میتک که سیحری هه موو دنیا نایکاته وه. دیاره له و تاوله دا کچی که هه موو له شی به رده نگ کو تراوه، خه والو و خه ندان چاوه رپیه، گه نجه کانی نه و شاره دوی نه وه ی قه ره ج و نه تواره کانی به نه عله ت ده کن و پیکه وه ده چنه نوپژ و سه رکز ده رونه وه مال. دواتر یه ک یه ک و دوو دوو، به بن لیواری تاریکیدا، نیوه شه و، دینه وه نیو تاوله کان و لوکسی رووناک و گرداری قه ره جه کان لیکدیان ئاشکرا ده کا و، سه رگه رمی خوارده وه و هه ناسه ده بن، نه و گه نجانه ی رژانه سه ر دیوار به دیار تاولی هه رامه وه داده میتن و له کچه و ماره کانی سه ر جه سه ته یدا ون ده بن، وه ختیک به ئاگادینه وه له ناو خوناوی به یاندا ون بوون و قه ره جه کانیس بیجگه له بوگه نی میزی ماکه ره کان و بوئی بن بالی ژنه خونه شو ره کانیان چیدیان به جی نه هیشته وه.

خوینی نه و گه نجانه ی کای دیواری سوورکرد و تاوله هه رامه کان ده یانه وی داگیرم که ن و کتیبیک که بارتاقای دنیا به له بیر که م. وه ختیک مه لا وه ک مارمیله یه ک چوه نیو فه رشیتی لولدر او، میرووله یه ک ته نگه فه سی کردم و پیاوه کانی چاوه رپی سوشن بیان ده کرد پیروون، من ده موست ده ست درپژکه م و توژی سه ر کتیه که به ته کینم، دهنگی که

ویرانکردنی شاریکی پی هپچ بوو، گوتی:

- نه و هه رفانه خرکه وه له مه لا که وتن.

من گوتم:

- له نیو توژدا؟

نه و گوتی:

- له هه وادا!

به و نیازه ی نه و هه رفانه ی له هه واون بوون، ده نیو نه و کتیه یدا وه دوژم، ده بی نه و کتیه ی له گه ل خو به رم، به به ره ده ست توژی سه ر به رگه که ییم لاده دا، شوینی خه ت و رایه لی په نجه کانم به خو له که وه نه خش ده بوو، دواتر قسه ی نه و ژنه قه ره جه تووند و گوشتنه و کامله م بیرکه و ته وه، شه ویک له تاولیکی لچه پدا له ئامیزی نووستم، میژووی جنسی نه و ژنه له میژووی شاریک که متر نه بوو، نه و تاوله هه رامه ی وینه ی کچه که ی له سه ر چنراوو، نه و وینه یه ی کوره گه نجه کان به دیار یه وه تاسان.

نه و ژنه به هه ر شاریکدا تپه رپیا، **تاکه یه ک پیاوی به دلده کرد**، نه و پیاوه وه ک پاشا له نیو نوینه دانسته و نایابه کانیدا پیشوازی لیده کرد و دواتر وه ک په رویه ک فرپیده دایه ده ر، نه و ژنه ده یوبست ته نه ها له باوه شیاندا بنویت و بون به پیستی درپانه وه کات و به دیار ئاگره نه پراوه کانی له زه ت دانیشی، نه و ژنه له ئاگری له زه تدا ده ژیا و ژیان دوی نه فسون و جادووی نه و ئاگره بو نه و بی بایه خ بوو، نه و ژنه ده بیتوانی تا نه به د له ئاگری سنگی پیاویکدا بنوی، کاتیک نه و پیاوه گه مرانه له نیو نه و ئاگره دا فیتیان ده هاتی و بستنی زمانی به گریبان ده رده کیشا و داده مرکان، نه و ژنه ئاگرکوژه به نووکی پییه کانی نه و پیاوه جوامیرانه ی هه لده دا ده ر، نه فره تی له پیاو ده کرد، به و نیوه شه وه ته شتیک خه نه ی هیندی که پییان ده گوت بوزایی ده گرتوه، له هه موو له شی خو ی هه لده سوو، ده بوو به ئاویکی گه رم نه و خه نه بگریته وه، سی روظان خو ی به خه نه ی بوزایی، که به تاییه ت له هندستانه وه له گه ل خو ی ده هینا، سواغ ده دا، نه و رژه ی خو ی ده شواته وه پیاوه کانی نه و خپله، پیاوه کانی گوند و

شاره کانی نریک بونی خه نه دهیگرتن، خه نه له گه لای داره کان و چیمه نی ماله کان دهاته دهر، خه نه له بال و دهنک و جووله ی بالنده و چوله که کانی دهرژا، گه نجه کان بزه دهیگرتن و به دزیه وه به ره و تاو له کان دهرژیستن، ژنان به سه ری به خه نه وه که گه لایه کانی سه ریان خه ریکه ئیشک بنه وه، دینه دهر و به و نیازه ی له شاری بگه یه نن نه وه بونی نه وانه شاری قانگ داوه، نیره که ره کان ریشمه یان ده پسیتن و سه ر له دوویه ک دهنین، که له بابه پشت موره کان خو یان گیف ده که نه وه و به کچان هله دهر پرتین، بونی خه نه وه ک لافاو له بن ره گی داره کان و موخی خه لکی دپته دهر، بونی خه نه ی نه و ژنه، شیلهدار و لینجه پیوان قامکی تیده خه ن و ده میژن، نه و ژنه سی رورژ له تاو له که ی خو ی نایه ته دهر و گهرمی پیست و هه ناسه ی خه نه که وشک ده کاته وه، پیستی رهنک و بونی ده مژن، مووی تیراو ده بی له خه نه، نه و ژنه له خه ونه کانی خویدا پیاو یکی هله دهر بژارد، پیاو ه کان هه زاران ته ون و ده هژ، هه زاران فیل و جادوویان ده کرد، ته لسمی هیلکه و سیحری موو سووتانیان ده کرد، به و نیازه ی بچنه خه وی نه و ژنه قهرجه، خه وه دوور و دریشه کانی نه و ژنه، خه وه کانی به ر باران، بارانی به هارپک له سه ر جه سته ی پروتی ده بووه هه لم، نه و شه وانه ی باران خه نه ی ره قبووی سه ر جه سته ی ده شواته وه، نه ویش به عه شقی ژنیکه وه پیاو یکی له باران هله دهر بژارد، نه و شه وه شار له نیو قوری خه سته ی خه نه دا ده خلیسکاو، وه ک سه ر خو شیک بو ده رگای مالی قهرج ده گه را، به لام مالی قهرج ده رگایه کی نییه لئی درن، قهرج دلکی هه یه جیگای شاری تیدا نابیته وه، دل قهرج له خه ونیک زیاتر نابینی، دل قهرج جادوویه که ده کری له هه موو که س بکری، شار به سه ر خو شی له نیو لیتاوی خه نه دا ده وه ستیت و ده لئ:

- نه و نه ده گه وره بووم سه ری خو م پی هه لئاگیری، تاقه گه لایه کم بده ری و هیله کانی ته له فون و فاکسم بو تو، ده وره له بونی خه نه دا بمنتیره و هه موو عه تره کانم بو تو.

ژنه نه و پیاو له خه ونه کانیدا هله دهر بژیری، وینه ی نه و پیاو له بارانه ژنه، له سه ر تاو له که ی ده کیشی، نه و ده می وینه ی خو م به هه مان ده موچاوی ساده و زهرده خه نه وه دیت شاگه شکه بووم، به ریکه وتم و شار له ریگا

پییگوتم:

- مه رده! وه ره کچه کانی شاره که مت پیشکده ش بی و نه و تاو له م بی بیه خسه.

من بی نه وه ی بتوانم تاو له شار ده مه وه، پییگوت:

- نه و کچانه ی ده توانی بیان به خشی هی تو نین.

نه و به زمانی ناغایه ک به لام ناغایه کی ته سلیم بوو، پییگوتم:

- نه ی گه نجی کالفام، که تو جورته تی پیاو ت نیسه، مه چو تاو لی ژنیکه وه دنیا ی بریوه.

دیسانه وه بی نه وه ی بتوانم لئی پروانم گوتم:

- نه ی شاری نه گریس، با له ناو تاو له که ی نه و دا دنیا بیینم.

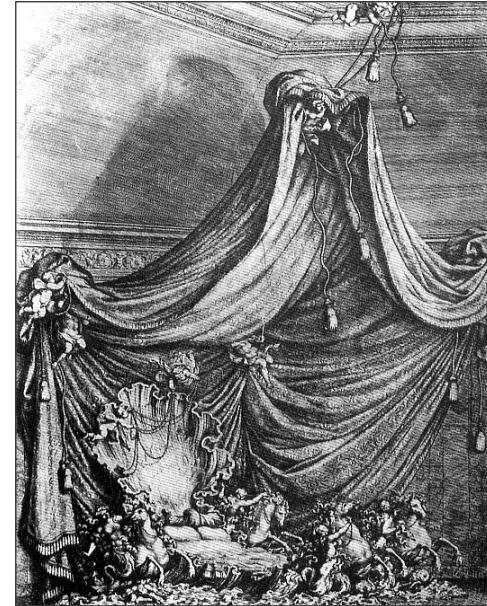
شار چوکیدا داو، وه ختیک ده سته ی که وتبووه سه ر زوی و پرچی به سه ر رویدا شو ر بیوه، به نوزه وه گوتی:

- تکایه، خه ونه کانی منی بو باسکه.

تاو پم له دهنکی و له رمانی دایه وه و پییگوت:

- نه گه ر خه ونیکتان هه بووی!

شا له بهر پيی ژنه قهره جدا

وهک شایم و به ژیر نالای ولاتدا تیپه ږم

وهک شایم و به ژیر نالای ولاندا تپه پرم سهرم نه وی کرد و له گولی نهو
 فهرشه رامام که ده بو به سهریدا برؤم، وهک پنی له گولاویک نیم
 رهنه گه کانی ده شله قین، دهمزانی شار هیندهی تراویلکه ی نهو ناوه وه فای
 نییه، نهو ناوه ش ده یویست به بیابانه کانی خه وندا بم با، ژنیک که تاکه
 دوورگه ی ژیا نه له بیرم باته وه، له نیتو رهنه گه کانی نهو فهرشه دانیشتم، بی
 نهوی له نقووم بوون بترسم، بی نهوی له سیحری نهو رهنه گانه بترسم
 قهره جیک رۆی کردوونه به ریپیم، ناخر ده کری نهو رهنه گانه ش، وهک
 رهنه گه کانی شار بمخه له تین، شار ناسمانیکی شینی هیه و هه وایه کی
 بۆگن، شار شاشه یه کی سه د رهنگی هیه و مرزی ته پیوو، خۆم دایه دست
 رهنه گه کان و خۆم دایه دست گوله کانی فهرشه که و خۆم دایه دست ژنه
 قهره ج، چ پر شیله یه به با و ره وه خۆت به دیه دست ژنیک.

گومانه هار و دره کانم به ره را کرد، له ناو باخه لئ ژنیکدا گومان چ
 سه مه ریکی هیه، ئیره، تنها، حه قیقته تی دنیا یه، دیتم ژنیک که
 به رهنگی خه نه سوور بیوو، نهو رهنه گه به پیستی وهک شووشه پیدا ده هاته
 خوار، نهو رهنه گه له قامکه کانی، له نینۆکه کانی، له چیلچیله ی گوتی
 ده تکا، ده که و ته سه ر فهرشه که و شه پۆلی ده دا، زانیم نه گه ر مرواریه که
 هه بی بهو رهنه گه له ناوی هه موو ده ریاکاندا ناشار دریتته وه، نهو ژنه له سه ر
 روو راکشابوو، نهو ژنه وهک دوورگه یه کی جادوو ده دره وشاوه، ده ستم
 به به ره پیتی داهینا، قامکه کانی پیتی به ته زویه کی نه ببنراو پیکه وه دوان و،
 له به له کیه وه بۆ پشته ران و سمت و شان رووته کانی بۆ دوورگه ی مردن.
 هه ستم کرد هه موو خانه کانی له شی له له زه تیکدا ده ژین، له زه ت و
 موچرکه ی هه مو ژنانی دنیا، به که م رچه نینی کچان، نهو له زه ت و
 رچه نیانه ی دنیا جیگایه کی نییه تپیدا بشارپته وه.

وهختیک ده ستم گه یشته پشته ملی و له قژیدا ون بوو، ده سته کانی گرم
 و خۆی خسته سه ر پشت، بی نهوی ته ماشام کات له په نا خۆی دریتژ
 کردم، گوتی:

- به سیحریک هاتیه نیتو میژگی جادووم، نه متوانی پیشوازیت نه که م.
 ده سته چی پمی به لیتوی خۆیدا هینا و که چاوی که و ته سه ر به ره ده ستم،
 به سه رسورمانه وه، گوتی:

- نهو به ره ده سته هی خۆته؟

که نه متوانی هیچ بلیم رامام... ..

به لیتویکی خړ و تووند و گوشتن له گه ل په نجه کانم دوا و گوتی:

- شاری نیوه ریگایه کی باریکی هیه، ریگایه کی هه لواسراو، سه یره
 نهو ده ستانه هی تۆن، نهو پیاوه نورانیه ی به ده سته نهرمه کانی هه ره شه ی
 لیکردم و به قامکه دریتزه کانی مه مکه کانی فلیقاندمه وه و دووری فریدان،
 نهو پیاوه نورانیه، له خه ویکدا له دووری ناسمانه کان له نیتو هه لمیکدا
 نووستبووم، هاته لام. به چاویکی هه نگوینییه وه هاته لام، هاته لام و له
 له زه تیکدا وردی کردم که س نه یگه یوه تی، دوا ی نه وهی وهک شیر، هیواش
 هیواش به لام تا دوا تنۆک به سه رمدا رژا. هه سته پنی و به ویقاری
 جه لادیکه وه، په نجه کانی بۆ دریتژ کردم. که دلنیام نهو په نجانیه ی تۆ بوون،
 به سه رم دا هاوار کرد و گوتی:

- تا تۆوی تۆ هه بی هیچ په میانیک له دنیا دا نییه.

ژنه به هه ناسه یه ک بۆن مسکی لیده هات، هه ر به لیتوه گوشتنه کانی گوتی:

- نهوه من نیم، په یمانه کان له مندا تیکده شکین، نهوه من نیم
 په یمانه کان له مندا دینه دی.

من حه زم ده کرد چاوه کانی داخا و په نجه کانم به لیتوی خۆیدا ببنی، چ کارم
 به خوتندنه وهی نهو هیلانه نه بوو، ده مدی مه مکه کانی وهک کلاوی نهو
 سه ربازانه ی ده چنه خزمه ت شازاده، به په له ن یه کییک دانیگری، نهو له نا کاو
 گوتی:

- هیلته کانی نهو ده ستانه به سه رچوون.

من ده مویست نهو شه وه تاک و ته نیایه، نهو شه وه تا قانه یه له چه ند
 هیلته کانی نه کوژم، نهو زووتر به ناگاهات و گوتی چاوه کانت بنوقینه، با

ته سلیمی تاریکی بین.

چاوه کافمان نووقاند و ته سلیم بووین.

ئیمه ته سلیمی شتیک بووین که تاریکی نه بوو، ته سلیمی شتیک بووین که په ونه قی گوله کان نه بوو، که تاویلکه ی سهر فهرشه که نه بوو، ئیمه ته سلیمی شتیک بووین که ته نه له و تاوله دا هه بوو، ته و شته دوور بوو له په رنگی خه نه و دوور بوو له بونی خه نه، ته و شته ته نه له و تاوله دا ههستی پی ده کړی، سه گیش له و تاوله دا ههستی پیده کات.

ته و ژنه ته نه کللیکی پیبوو، کللیکی ته و ژوره ی که نابیی بکریته وه، کللیکی ته و سندوقه ی نابیی پییدا تپه ری، له و تاریکیه دا هه ناسه یه کی درنژمان دا، هه ناسه یه ک وه ک سه فهری بی گه رانه وه، ئیمه هه ردو و کمان سه فهریکمان پیخوش بوو گه رانه وه ی نه بی، ته و سه فهره دوورانه ی هه واش بوئتی پیناگاته وه، ته و دم شار به چ تاسوقیکه وه سو راکم ده کات، شار له چاوه روانی مندا پیر ده بی، له ده روزه ی شار پاسه وان داده نی، هه کس ده گات لپی ده پرسن.

- نه ری کورپکی چاوه هه نگوینی و ژنه قهره جیکی په تیاره تان نه دیوه.

ناونیشانی هه زاران قهره ج له ده روزه ی شار ده نووسن، به لام ته و ژنه ناو نووسراوانه نه پییان به خه نه سوور بوو، نه په رنگ له سه ر گوله کانی ژوره کانیان تاویلکه ی کردووه. ئیستا شار پیر بووه و ناتوانی له گه ل ژنیکدا بنوی، به خوئی و ریشی سپی و چاوی کز و دهستی له رزوکه وه له زهت له وه ده بینی ناوی ته و ژنه قهره جانه وه خوئنی، ته و شاره بی وه فایه هینده یادی ژنه قهره ج ده کات خه ریکه شق به ری، ناوی من بویه ده پرسن تا ژنه پیست خه نه یه که م پی بدوژنیه وه. دنا ته نه له خه ویککی دوا ی نیوه روئیانیس یادی ته و گه نجه چاوه هه نگوینیبه ناکات ته مه نی خوئی دایه کولانه کانی، هه ناسه ی خوئی له مزگه و ته کان به جیه بیشت، ده نگی خوئی سپارده ده فیه ته که یه کانی و عه قلی خوئی به سه ر ته خته ره شه کاندان رشت، ته و شاره دلره قه روژنیک به پیچ پان و قه لشیوه کانی پی له میرمندالیک

ده نی، که ده بینی چاوه کانی هه نگوینی، بی ته وه ی هه لیگریته وه، ده لی:

- توش نه پییه کانم فریده ده یه نیو ده ریای ژنیک.

ته و میرمنداله ده ریای نه دیوو، ته و میرمنداله شه پوئی شیتی نه دیوو، ته و میرمنداله ته نه و ته نه ژنی دیوو، وه ختیک به سه ر لانه که پیدا داچه ماونه وه و مه مکیان له ده می ناوه، وه ختیک له گه ل برا گه وره که ی له و دیو چیغانه وه ده ستبازیان ده کرد و له شی یه کیان پر ده کرد له عه رقه، ژنی شتیاو و په له و سنگ رووتیان ده دی، ته و میرمنداله به سته زمانه ته نه له کونی ده رگا کانه وه ژنی به رووتی دیوه، راسته ته و ژنه رووتانه ی ته و دیو ده رگا کان ده ریابوون، ده ریایه ک بوون دنیا له ناویدا شه پوئی ده دا، ته و میرمنداله زانی ته و پیواوه ریش سپییه ی خه ریک بوو پانی کاته وه غه یب زانه، یه که م سه فهری ته و منداله، دوا ی ته و پیواوه ریش سپییه که وت، به نیولا قه درنژه کانیله له ناوی قهره جه کانی سه ر ده روزه ی شار وردبووه، ژماره ی ته و قهره جانه ی به و شاره دا تپه ریون، له خه لکی شاره که زیاتر بوون، دیتی ته و پیواوه ریش سپییه چون له گه ل ناوه کان په ونه ق دیته وه چاوه کانی، شار کاتیک دیتی مندالیکیش ته ماشای ده روزه ی ده کات، به دوا ی ناوی ژنه کاندان ده گه ری، هاواری کرد.

- برۆ نیو کولانه کان و برۆ نیو کولانه ی سه گه کان، هه ی خیانه تکار.

ده سته کانم هه ر به ده ست ته و ژنه پیست سووره وه بوون، هه وایه کی فینک له سنگی هه لده ستا، روانییه لیوه کانم، به ناسته م لیوی به به ره ده ستم داهینا، به و هیواشییه ی هه ست به هیله کانی بکا، گوتی:

- دلنیام ته و ده ستانه هی تو نین، به لام هیله کانی ده بنه به ختی تو.

بو یه که م جار هه ستم کرد نزیکترین به شی له شم، به خوم نامویه. ته و ده ستانه ی کچانیان له باوه ش کرد، ته و ده ستانه ی به دنیا یانه وه به ستمه وه، هی من نین. به غه رق بوون له چاوه کانیله، گوتم:

- دنیا یه ک که هی من نییه، به ختیک که هی من نییه لیوی دوورخه وه.

ئهو گوتی:

- تو به قهدهره کانی سبهینتی ناویری وهره لهو شهودا بیره.

له پهنای راکشام و پروومه تم به سهر باسکه نهرمه کانی کرد و قژی کهوته بهر هه ناسه م، لپوه کانم، به قسه ی ئهو، وهک گولتیک کرابوونه وه، جهسته ی وهک تهن دووریک دهسوتا، شار هاته بهرچاوم و گوتی:

- نه خله تیبی ئهو دوورگی جادووه.

شار نهیده زانی له وهته ی هم له یاسا کانی ئهو بیتزارم، شه قامه بۆگن و پیاره زالم و وشکه کانی من ده کوژن، شار نهیده زانی زاری چ بۆگه نیتکی لئ دئ، ئهو بۆگه نه ی چهندی غه مبار کردوم و چه ند چرچی له پروم کیشاوه، به دوا ی دوورگی جادوودا ده گه رپم، جادوویهک خاوتیم کاته وه لهو هه موو یاسا و نهریه ت و عاقله ی شار داومیه ی، من ده مه وئ جادوویهک چاوه کانم مه ست کا و وهک مندالتیک سیحرم لئ بکا و بجزی و دوور دوور مبا. ئهو یاسایانه ی شار منیان شیش به ندرک دبوو، ئهو رپه وانه ی پروو حیان کاس کردبووم و وجودیان سربوومه وه.

جادوو ناوتیک بوو شار دایه پینابوو، ژنه له لای خو به وه په نجه ی کرد به گۆزه به کی بچوو کدا و هینایه وه ده ری و به سه ری نینو کیدا شیله به ک دلۆبه ی کردبوو، پرووی تیکردم و گوتی:

- ئهو شیله ی هه نجیر و کونجیه، گیراوه به جادووی ژن، بیمژه به په نجه مه وه بیمژه، به بیخ ئهو کونجیه ئهو تاو له رووناک نابیتته وه.

من نه مده ویست ئهو تاو له رووناک بیتته وه، من نه مده ویست ئهو تاو له بیتته کۆشک، ته نها ده مویست ئهو په نجه یه بژم. په نجه یه مژی و وامزانی شیله به ک له گه ل دنکه کونجی له ده ماره کانییه دیتته نیو ده مم، تامیتکی شیرین که دوا ی هه موو مژینیک ئه سه ری نه ده ما و سه د ئه سه ری جادووی جیده هیشت.

ئهو ژنه وا پیمه وه نووسا بوو، یان پیکه ونووسا بووین زهن نه ده کرا لیک بیسه وه، من دیتم دنیا ده ریایه که له ژن و پیم له به ری ده له رزی و دلّم له

ناوی ده رزی. من دیتم دنیا ده ریایه که له ژن و پیمدا ده رزی، ده رزی و نابری، هه ستم کرد ژنه ده رگیه کی کرده وه، ده رگی ئهو ژووره ی که نابری بکریته وه.

- هه موو پاله وانه کانم سی و نوژووربان کرده وه، چله میان لئ حه رام بوو، ئهو ژووری چله مه.

حه زم کرد چاو بنوقیتم و نه پینی ژووری چله مه به تال نه که مه وه، ئهو گوتی:

- چاو بکه وه، تو پاله وانی ژووری چله می.

من گوتم:

- ببوره، چاو ناکه مه وه، من پاله وان نیم، پاله وانه کانی ولاتی ئیمه تاو له کان ده سووتین و ژنه کان دابه ش ده که ن.

ئهو گوتی:

- چاو بکه وه، تا تامیک له بینین و فورسه تیک له خۆشحالی به ریه وه.

- سه فه ری من بی گه رانه وه یه، با له جادووه کانی تو دا، له نیو به ردیکدا راکیشم، بیری که س ناکه م.

ئهو بو یه که م جار تووند پیکه نی و هه ستم به تورتی مه که کانی کرد له نیو مووه کانی سنگمدا. ئهو گوتی:

- هه ی حه رامزاده... بژه هه موو له شم بژه... دوا فورسه ته.

به ترسه وه گوتم:

- به چیدا ده زانی؟

ئهو گوتی:

- هیتله کانی ده ست، میژوویهک به سه ر ئهو ده ستانه دا ده رزی؟

به وه دا زانیم ئهو ژنه قه ره جه جادوو بازه و به لام جادوویهک له نیو ئیسقانه کانی مندا ده زی و له ده مدا ده تویتته وه، به پیکه نینه وه، پیم گوت:

- من پاله وانی ژووری چله مه نیم، ریکام ده پاله وانی چله مه شه وت

بم.

نډو زیاتر به سهرمدا پرژاو، لیږه پر و گوشتنه کانی کرده و قسه یه کی کرد، به لامل قسه که ی که و ته نیو ده مم.

به و هیل و ده ستانه ی که ده شی هی خوم نه بن، ورده توژی سهر کتیبه که م لادا، توژیکی ورد وا به خهستی که و تیبو سهر به ک وه ک کیتوک پاملالی، هیله کانی دهستم له سهر کتیبه که نه خش بیوون، من فیبریوم، جارتیکی دیکه نډو هیلانه بخوینمه وه، به لامل لام وابوو خویندنه وه کان گه بشتوونه ناکامیک که نه پنییه که له و دیوانه وه نه ماوه، کتیبه که م ناسییه وه هه مان کتیبه، دهیان جار له بن هه نگلم ناوه و له دوا ی مه لا ریشتووم و بوم بردو ته وه مالتی، وهختیک هاو له کانم به و کتیبه زل و قه لغه بچو که مه وه ده یان دیتیم، موړه یان لی ده کردم و زمانیان لی دهرده پینام، من خوم به وه راده نا که کتیبیکم به دهسته وه یه ژیان و مانی هه موویانی تیدا نووسراوه. من هه رگیز نه موړا جارتیک نډو کتیبه له کیفکه که ی دهر پینم و ته ماشایه کی لاپه ره و ډیر و وشه کانی بکه م و که میک له و بونه سبخرییه ی له نیو به ندی هه لده ستا هه لمرم. من ههستم ده کرد شوین قامکه بچو که کانم له سهر کتیبه که به جیده مینن نډو کاتانه ی قامکه کانم به هی خوم ده زانی.

نیستا هه ر چهند په نجه کانم ده بینم، ده موچاوی پیاویکی ریش سپی و به هه یکه لم دیته به رچاو، نډو پیاوه ی له خه ویکی نیو هه وری قه ره جی ته مه ندا په ییدا بوو، دوا ی نډو به هه موو توانا و ببقار و حورمه تی خو به وه ژنه ی راکوشیو، وه ک شیر به کلکه ی هه ورپکدا هاتنه خوار، به و ده ستانه ی که بوونه ته قه دهری من، به و دوو دهسته ته لیسمای و بی و ه سفانه ی مه مکی ژنه ده فلیقینیتته وه دواتر وه ک پرته قالییک که تا دوا دلوی پي گوشرابی فرییده دات.

ژنه، سهره رای نډو خه ونه پر ترس و کابووس و نه فسه بره، له دهسته کانی

من نه ترساو به لیږه بی تاریخه کانی خویدا دینان، شوین په نجه کانی من له دوو شوین چوونه نیو میژووی داستانی مروقه وه یه که میان له سهر به رگی کتیبی مه لا و دوو میان له سهر لیوی نډو ژنه قه ره جی وینه ی منی له سهر تاو له که ی به خه نه کیشا بوو، نډو کاته نه مزانی له و ژنه پیرسم داخو دهسته کانی نیستام هه مان دهسته کانی مندالیمن، تاکه هومیدم نډو بوو له سه فهری بی گه رانه وه ی نډو ژنه دا هاو له ی سه فهری بم، نډو له وه لامدا ده یگوت:

- تو ته نډا ده توانی هاو له ی شه ویکم بی، نډو شه وه ی گه رانه وه ی نییه.

من وه کو پشیله به ک یان وه کو نډو گیایه ی پیتی ده لپن چنگه پشیله خوم به سنگی پر و قوتیه وه ده نووساند و ده مگوت:

- نډو شه وه ی دهسته کانی تیدا که شف بوون، با نه به دی بن.

نډو ده یگوت:

- نډو پیاوه ریش سپییه ته نډا دهسته کانی جوان بوون.

ههستم کرد بو چرکه یه ک ته میکی سپی تاو له که ی داپوشی و ته میکی هیند خه ست خه ریک بوو تاو له که شق کات و سنگمان وه ک سه نگ ویکده که وتن و هار ه یان ده هات، نډو ژنه له نیو نډو ته مه دا ریک ده هاتوو، ههستم ده کرد له نیو دهریای که فدا مه له ده کات، دواتر خاو ده بزه و وه ک مندالییک خوی به سنگمه وه ده نووساند و روومه تی له نیو مووه درپژده کانی سنگمدا ون ده کرد، چاوه کانی ده نووقاند و لیوی به گه ردمه وه دنا، نډو ژنه پر نډو زمون و پر بونه وه ک ته ریک بیت ته نډا له توک له نډو دوکه لپک که دیار نه بوو له کوپی جهسته مان هه لدهستی ده هاتوو ده چوو، من له و ته بره توو که رامابووم و نډو ده پروانیه نډو خاله ره شه ی گه ردم، له و کاته دا زور به ئاسانی هه لم گرت و له سهر کو شکم دانا، نډو کاته ی هه لم گرتیو یان له باوه شم بوو هه وایه ک له سهرمدا بوو پیتم سهر بوو نوح هه زار سال ژیاوه و چیر زکیکی ناوای نییه، ههستم ده کرد وه ک تیر به نیو ساله کاند روده چین و نډو سالانه شتیکی تیدانییه شایانی نډو بیت بوی بووه ستین. من ده لپم

هزار سال و توبلتي پينج هزار سال تيپهري و باووشتيک که چرکه يهک بوو تهواو نه بوو. وهک مندالتيک پيمهوه نووسا و وهک تازه بالتيک تهريق بووه. شهرمی لهو لهزه ته دهکرد وهک نهژديها گه ماروی دابوو، شهرمی لهو تنوکه وردانه دهکرد له کولمی دهتکان و حزتيکیان دهگيراپهوه وهک خه نجهر تيژ و وهک زمان شيرين. نهو به منی گوتبوو «من ژنی لهزه تم» دهيوست دهرم کات و سهفهری لهزه تي کوتايی نهيات.

ههستم دهکرد له بن پيستم، نزيک له بن مووهکان، لينجاويک شيله يهک دهپرژا، دهپرژا و شوپتيک نه بوو بکه ويته سهري، نهو کاتهی سهري به سنگم کردبوو، زور نهرم، که ههستم به جولانی ليوهکاني دهکرد له نيو مووهکاني سنگمدا، گوتي:

- نه گهر دلتيکی وهک دهستت ههبا دنيا هی خوت بوو.

من گوتم:

- دلتم قهره جتيکی تيدايه دنيا ديتي.

نهو گوتي:

- دلتي تو له بن پتي ژناندا دهسکتی.

من گوتم:

- بو خوت بيشکينه! بيشکينه! بيشکينه!

دهمدي شووشه ی دلتم درزی وردی ددها و سه دای نهو درزانه ری به ری دهرويشتن، نهو درزه باریکانه هه موو دلیمان ته نی، ههستم راگرت گوتیم له ته قین و شهقبوونی بیت، چاوه ری بووم سه د لهت بیت و بريتسه وه، نهو تيک و درزانه بوونه به شتيک له موولووله و ده ماری خويتيم، **ژنان دینه ناوی و پتي ليدنه نين.** بهو نينوکه تيژانه يان چيروکه دپراوهکانيان له سهري دنووسنه وه، له سهري دنووسنه وه و بو شيان ده گرین منيش وهک دلتي منيش نه بی نهو چيروکانه ناخويتيمه وه، بهو باوه ری نه پتي خه لکن نابي من ناگاداريان بم، من تا نهو کاته له فهلسفه ی نهو جامه نه گه يشتبووم که گوتبووی بابشکيتيم و زرينگه م لينه يا، نهو ههش خه يالی جاميکی زرينگاوه

بوو، بو شکان نهک جاميکی شكاو.

ههستم کرد دوا ساتهکاني نهو قهرهجه جادوويهک له نيو دهمار و خانه هه ره وردهکاني له شم جيديلي، جادوويهک له پيستی سووری به خه نهی بويايی دهپرژا و گه نجينه تی منی هه وين دهکرد، منيش دهچومه بهر بارانی نهو جادووه، دنيا يهکی پر عهقل و پر مردن منی کوشتبوو، دنيا يهکی پر ثايه ته دريژهکاني منداليم، نهو پياوه نيگا وهک مسانه ی دهياتواندمه وه، خانه يهکیان نه هيشتبوو ته تييدا هه ناسه بدهم، کونجتيکیان نه هيشتبوو ته تييدا بگريم، نهو جادووه منی له گه نجه تی خوم به خه بهر هيناو، پتي گوتم:

- هه چرند نه ندامه کاني جهسته ت، هه ربه که و هی که سيکن به لام جادوويهک دهتواني خوشبهختت کا، جادوويهک کوتکاته وه و جادوويهک بترينه ني.

تارمايي جادووهکاني هاتن و له باووشيان کردم، من به پروتی که وتبووم و ژنه قهره ج به خوی و جادووهکانيه وه به سه رمدا هه لکشابوو. ژنه قهره ج له دوا ساتهکاني ته مه نيذا، به يهکی له کورهکان گوتبوو.

- من جادووهکاني خوم دايه گه نجتيک بي نه وهی بيناسم و ته نها تو دهتواني به بون بيناسيه وه نهو کوره گه نجه که تيستا کامله خالتيکی ره شی وهک نه وهی تو ی له گه رده.

نهو کوره قهرهجه گوتي نه دابوو قسه ی دايکی بهو نيازه ی نهو جادووانه به تال بوونه وه. به لام دهيوست پياويکی چل سال ببيني، خالتيکی ره شی له گه ردن بيت.

من چيدي نه متواني بير لهو ژنه و هيلهکاني دهستم بکه مه وه، نهو خو ل توژه ی له سه ر کيفی کتبيبه که م لاده دا بو هه ميشه هيلهکاني دهستميان هه لگرتبوو، جاريک مه لا و جاريک سوشين و کومه له لاويک که خو يان دايه بهر گولله و نهو جار ه قهره جتيک ناهي لتن من نهو کتبيبه تاوده می و بروم، شار با ويران بي و مزگه وتهکان بته پن، تازه من کتبيتم دوزيوه ته وه

له تمهني همموو حیکایه ته کانی دنیا به بایه ختره، با شاریک بسووتی خو من ده توانم له جییه کی تاریک و نهیته هه ناسه یهک له بونی نهو کتیبیه هه لمژم، دهنگیک رایچله کاندم و دهیگوت:

- فهرش و بهرمالی نهو مزگه وته مه بهن، هه مووی لیتان ده بیته مار و حزیا.

ویستم خیرا بیمه خوار و تاویک نهو کتیبیه جیهیلم و بچم تاودمه نهو فهرشه مه لا له شیوهی ماریکدا چوه ناوی، من نهو دووهم جارده بیبیم مه لا له جویه و عه پای خوئی دپته دهر و جاریک وهک کومه له ئیسکیک و جاریک وهک ماریک، ماریک که هه تا ئیستا ههست به جولانه وه و کرژبونی ده کم له ناو فهرشه که دا، دهکرا ماریش له نیو په نه قه کانی نهو فهرشه بنوی، نهو فهرشه هه هه مان نهو فهرشه بو، شه ویک، که حیکایه تی نهو شه وه ته واو نابی، له گه ل ژنیکی پیست سوور به خه نهی بوزایی له سه ری نووستین و خو مان ته سلیم به په رنگه کانی کرد، شه ویک که له ناو هه موو شه وانی دنیا، له ناو هه موو شه وانی خوا به په رنگیک نه قشکراوه، به په رنگیک رازاوه ته وه ون نابی. پیش نهوهی دهست بو فهرشه که بهرم، کچیکی قهیره ی تووند، که قژی به سترای وهک کلکی ماین به پشتیدا شور کردبووه، تاوی دایه فهرشه که و، گوتی:

- نه زری خو م بو، نهو فهرشه دا بو مزگه تی و ئیستاش ده بیه مه وه.

گوتم:

- له ناو په رنگه کانی دا ده خنکیتی... بیده به من تو نهو فهرشه ناناسی.

نهو گوتی:

- له ژنیکم کرپوه سوور بو وهک ناگر، نهوهی نهو ژنه ی دیب لهو په نگانه دا ناخنکی.

من گوتم:

- به لام تو نهو په نگانه تدا به مزگه وت.

نهو گوتی:

- دواي نهوه په رنگه کانی خو م دانه خاک

به ده نگیک و جووله و فیشکه ی مار گوتم:

- نهو فهرشه وهک مار وایه نهوهی له گه لی بنوی له شی پر دهکا له ژه هری نهو پیکنی و گوتی:

- وهختیک شاریک له سه ر تیکچونه، باسی ژه هر ده که ی! با ژه هری نهو فهرشه بمکوژی، با په رنگه کانی شیتیم کن.

زور عه یارانه ته ماشای چاوه کانی کردم و رووی وه رگیپرا و گوتی:

- نهوه نده یان نوژی و دوعا له سه ر کردووه په رنگه کانی داپوشیوه.

دپتم هه مان مار، نهو ماره ی له جله کانی مه لا هاته دهر به نیو قشه درپشه که یدا ورده ورده له بن جله کانی هه وه ده کشی، ماریکی کورتی باریک، زهره، له سه ر گوشتی رووتی پشتی ده جول، ده جول و کچه وهک هیچ نه بووی، سمته کانی باده دان، بادانیک وهک سه مازانیک شاره زا، من ده مزانی نهوه سه مای مه رگه، له وه به داخ بووم کچی که با وه شیک خوشه ویستی نه دیوه بمری و ماریک که له جهسته ی مه لایهک هاته دهر بیکوژی، بویه رووم تیکرد و گوتم:

- خو ت مه جولینه، ئیستا رزگارت ده کم.

نهو زور گالته جارانه گوتی:

- بو له جووله ی نیمه ده ترسن!

دهمدی ماره که وهک په گی دارمینو، له بن کراسه نه رم و ته نکه که یه وه ده جول، جووله ی نهو ماره له هه موو نهو نایه تانه درپتر بوو که به یانیانی تاریک و ساردی زستان بوئی ده خویندین، نه پرژابوومه سه ر نهوهی نهو هه موو په نگانه بیبیم و له ریشالی فهرشه که وه ده رژان و وهک جوگه له و جواناوی په رنگ به پشت و سه ر سمتی کچه دا ده هاتنه خوار، من ماریکم ده دی له نیو جواناوی په نگدا سه مای ده کرد، ماریکی خه تابار و ریاکار، ماریک جوانیبه کانی بوونی خوئی و نایه ته درپتر و پر حیکمه ته کانی ون کردبوو، ماریک نهوه نده ی ژه هر پیته بو سه مای کچی پراگری، نهو ماره

ته سلیمی له زه تی نه و رهنګانه بېوو، کچه تیپه ریوو رهنګه کانی له گه ل خوی برد، کچه تیپه ریوو سه مای له گه ل خوی پیچاوه، ده بینم ته نها له بن نه و پایه ی مه لا همیشه دهرسه دور و دريژه کانی پیده گوتم، توتیژی ماریکی زه ردی کورت که وتوو، ئیشک و بریقه دار، هه مان بونی نه و گوره ویه بی رهنګانه ی بونی مه لای لیدیت که سهرده مانیکی زوو ده بوو بیانشوم، دواتر هه له شیوه ی له پیگردنیدا له بن داره مه یته پیگورته که فریدر ابوون. ناکری به دیار ماریکی تویوو، کیفیتکی بوگه نه وه دامینم و واز له کتیبیک بیتم شاریک دینتی، گه رامه وه سهر پلیکانه کانی میحرابه که و به غیره تیکی بی نه ندازه وه به ره و تاقی کتیبه که چووم.

گوی ناده مه شوین خه توو هیلتی دهستم له سهر کتیبه که، نه و میروولانه ش نابینم که ناوی «سوشین» به سه د جور ده لینه وه و چاوه پین پاشایه تی میرووله کان زیندوو بیته وه. نه و گه نجانه ی له په نا دیواره که ده سترپژیان لیکرابوو، خوین و زیندوو یه تیان رژابوو سهر سواغی قوری دیواره که و لاشه شبان خیزبوه بن دیواره که.

چهند ژنیکی کامل و هژور که وتن و په لاماری مه یته کانیاندا و وه ک شیت له باوه شبان کردن و مه یته کان به شیوه یه کی سه یر چاویان موله ق راگرتبوو، و هتده زانی ده سووری یان تیتده پوانن، ژنه کان ترسان و دهستیان به له خودان کرد و پرومه تی خوین پهش و شین کرده وه و پرچه دریژ و هونراوه کانیان هه لقه ندن و له مه چه کی خوین ئالاندن و هاواریان ده کرد، **من دهمزانی نه و ژنانه له و پرچه دریژ و قورسانه ی خوین بترار بوون که به عومریکی دریژ، هینده ی شه ویکتی ژنه قهرج بونیان لیه لنه ستاوه.** گریانیکی دریژمان له پیش بوو، نه ده کرا کتیبیک له بیرکه م و بچم ژنیکی به سه رچوو ژیرکه مه وه که ته نها ده زانی بگری.

دوای تاویکی دیکه شار شه هید ده کريت و دلکی تیدا نامینتی لیدات، مال و دیوار و مزگه تی رووخوا به بی هه ناسه ی مرؤ بونیکیان لی نایه به فر بیناسیته وه، با شار له گریانی خویدا غه رق بیت و من کتیبیک

له بیر نه که م نه یییه کانی هه موو تیدان، توی سهر به رگه که یم ته کاند و، په رؤ سه وزه که ی لیپیچرابوو هه نه وه یه مابوو، ته نها من دهمزانی رهنګی نه و کیفه سه وزه، ده نا خو ل و هه وا سربسوویانه وه، نه مده ویست بیر له وه بکه مه وه که چون با رهنګه کان ده سرتته وه، له کوتیان ده شاریته وه، **«با ی بی رهنګ و بی چاو و بی بون»** «با» ی بی هه ناسه و ته زوو و عه شق، شار وه ک ژنیکی سک پر هاواری ده کرد و ده گریا، شار شاننه کانی ده ته پین و تویان لیه لده ستا، مورانه ی به لایه ک هه ناوی ده خوارد، نه وه تا بوخچه کانی خوی ده پیچیتته وه و ئاسن و ته خته و فهرش له گه ل خوی ده با، شار ساله کان و هه ناسه و شه وه کانی نیو کولان و جاده کانی بو ناچیت و به رهنګی زه رده وه به جیبیان ده هیلتی، کتیبیک که ژیانی شار ده کريتته وه له بیر ده کات یان فرتی ده دات، من ده بی نه و کتیبه به رم و نه و فهرشه ی ژنه لولی دا، ده ست خه م. تاکه فهرشیکه ئاو له ناویدا شه پو ل ده دات، تاکه فهرشیکه له تاو لیک به جیماوه دنیا له ویدا وه گاگولکه که وتوو.

سى و نۆ ژوورى دنيا يان ژوورى چلەم

به شتيك له ژوورەکانى دنيا

نهو پرژوهی دنیا سهری لهو تاو له هینا ده ری، من جاری له سهر نهو فهرشه خهوتبووم، جاری به نیتو تاکه په نگیکیدا ده خو لومه وه، تازه بیابانه کانم بریبوو، تازه کللیک نه خشی خوی له سهر بهر ده ستم کردبووه، ده موبست **دهرگای چله هم ژورور بکه موه**، هه موو ژوروره کانم کردبووه، هه موو ژوروره کان تاو الا بوون پیاو دهیتوانی تیتیاندا بگه وزی، ژوروری یه که م سهر ریتر له خواردن و نان، ژوروری دووهم شیر و هه نگوینه، ژوروری سییه م شه راب و خواردنه وه، ژوروری چوارم زتی و یاقوته، نهو هه موو ژورورانه و نهو هه موو له زهته، له زهتی ژن و باو هه، له زهتی نیو نوین و راکوشین، من ده مزانی نهو ژورورانه ژوروری من نین، ده شی تا قورگ، پیاو، لهو ژورورانه دا غه رق بیت، با نهوانه ژوروری نهو پیاوانه بن به زهبری شیر دهرگای دنیایان کردبوته وه، با ژوروری نهو پیاوانه بن زه هریان له چاودایه و جادوویان فریادو ته سهر دیواره کانی دنیا، با ژوروری نهو پیاوانه بن مستی پر تاگریان به چاوی دنیا دا کردووه، من ده زانم نهوانه ژوروری من نین، **نهو سی و نو ژوروره به جیده هیتلم و سی و نو له زهت له بن پی ده نیتم**، سی و نو دهرگا به کراوه یی به جیده هیتلم و به هه یکه لیک و دلکی پر تامه زرووی غه ربه وه، له بهر دهرگای ژوروری چله هم ده وه ستم، ده وه ستم و دلیم بی دنگ و چاو تا ساو، نهو دهرگایه سبجری په نجه می بردووه، نهو دهرگایه جه سته ی تالان کردووم و نهو دهرگایه په نگی چاومی گرتووه، بوم پیده که نی، به سنگینی به ردیکه وه بوم پیده که نی، دهرگایه ک پر په نگی و پر سبجری، سبجری بوم مندالیک و سبجری بوم جادوویازیک، سبجری بوم زانایه ک و سبجری بوم گه مزه یه ک، ترس بوم بی دلکی و بی هومیدیک، **چ سبجریکی پر میهره** بوم، من ته نها وینه ی گولنه کانی فهرشه که م له سهر نهو دهرگایه ناسیبه وه، من پرژوتیک خوم ته سلیمی نهو گولانه کردبوو، من پرژوتیک له نیتو په نگی پر عه شق و پر خه وه کانی نهو گولانه نووستم، دلی گه نج و براوه و هه لبریز دراوم پیشکه ش نهو په نگیانه کرد، له شه ویکدا پیاوه به هه یه ته کان هه سوودیان پی ده بردم، به سهر بوسه کانیاندا تیتیه ریم، تیتیه ریم و ته سلیم

نهو په نگیانه بووم، نهو په نگیانه، گولی نهو دهرگایه به نه وازشه وه ته ماشایان کردم، من قسه ی نهو جادوویازم بیرکه و ته وه که وتی:

- نهوه کللیه کان، کللیی هه موو ژوروره کان ته نها و ته نها ژوروری چله هم مه که وه.

به لام دهرگای ژوروری چله م وه ک کانیه ک له یاقوت و میترگیک له زمرود بانگی کردم، من به لنینم دابوو نه ی که موه پشتم تیکرد و هه ستیک داگیری کردم، رووم لی وهرگیترا و بایه ک هه لیکرد و بایه ک دلیم دهره پتا و وه ک گاشه به ردیک، وه ک تزیتیک به دهرگای چله می دادا، **دلیم بی نهوه ی لیک بیته وه له سهر دهرگای چله م ژورور لیتی ددها**، لافاو لیک چاوه کانی لوولدا و به دهرگایه یه وه نووساند، من تازه بی دل و بی چاو وه عد و په ایمان بوم کوئی بهرم، من تازه بی هه ست و سوز و عه تف عه قل بوم کوئی بهرم، به لنین چوم تاوا ده پاریزری، نهو دهرگا پر سبجری له بهر چاوم و روون بوم، نهو دیوم ددهی.

ته ریتریک له سهر چله داریک چاوه ری بوو، ته ریتریک له چاوه پروانی، من چوموه ژوروره وه تهیره که منی نه دی، تهیره که له ناویکی ده پروانی، من، ناکری لهو ژوروره دا بپرسم، رووکاری ناوه که ورده شه پوئی لی به جیمابوو، وه ک نهوه ی یه کتیک تازه بن ناوی لیدابن، نهو تهیره بی نهوه ی چاو بتروکینی له شوینی شه پوله کانی ده پروانی، چاوه ری بوو یه کت سهر بنیته وه دهر، نهو **تهیره زرده خیترا پیر ده بوو**، داره که ی بن پیتی نه ستورتر ده بوو، ده بینم داره که وشک ده بیت و تهیره که پیر، پیری نهو تهیره له سهر ناوه که مه له ی ده کرد، سه ده فی دندوکی توخی هه لدها، په نگی چاوه کانی ده گوران، پیستی پیتی نه ستور ده بوو و قلشی ددها، نه مده ویترا له ناوه که نزیک بسمه وه، نه مده ویترا رووی خوم له حه وزه که دا ته ماشا که م، بزائم زه مهنی نیتو ژوروری چله م چوم پیرم ده کات، **من له زه مهنی پر ریا هه لاتوم**، من له پیری و که سیفی هه لدم، به لام تیره نهو ژوروره یه که زه مهنی خوی هه یه، به لام تیره نهو ژوروره یه که مرؤ خاوه نی ته مهنی خوی نیبه، له بیرتان

بئی تیره ژووری چلهمه، چلهم ژووری نیو هه موو حیکایه ته کان، چلهم ژووری نیو ناگر و چلهم ژووری ته من، له وه تهی من ته ماشای نهو تیره ده کم که چرکه ساتیکه نهو تیره هیندهی سهد سال پیر بووه، پیتلوی داچوران و په پری وه ریون و قجی بوونه بزمار، ههستم کرد چاوه کانی بو ناتروکین و پیتلوی رهق بوون، دلّم لیک هه لده بی و دهست لیک بهرده دا، دنیا ورده ورده رهنگی ده چیته وه، من ده زمانی چلهم سیحره، پیش نه وهی لهو سیحره بگم، له دوا هه ناسه کانی پیری بگم، دیتم شه پوله رهنگ سهر ناو ده کون، له بنی حه وزه کوه رهنگ، رهنگ هه لده قولتی، له رووکاری ناوه که به سهدان رهنگ ده دره وشاوه، تهیره که چاوی گه شایه وه په رهنگی پر رهنگ بوونه وه، زهرداری لالیوی گهش بووه و، دندوکی سهدده فی ساف و پیستی قاچی په مهبی و گهردنی خال خال، داره که بی پیتی که سک و، رهنگ و جوانی و گه نجییه که له نیو هه موو گه لا و بهرد و ناو و داره کان ته قیه وه.

من چاوه کانی خوم نه ده دی، به لام پیستم پر رهنهق و نینوکم پر شوق و ده ماغم پر فرین و دلّم پر عشق ببوو، نهک ژووری چلهم... نهو کائینه ی له بنی حه وزه که ده هاته در، نهو کائینه ی کاروانی رهنگی له پیش ده رۆی... نهک ژووری چلهم... منی کردبۆ دنیا په ک سهدان دنیا ناوه دان ده کرده وه، ژیان له بنی پیم چورا و، گهردون کرنوشی بۆ ده بردم، نهو هم له بیر چوو بووه زه مهنی چلهم ژوور زه مهنی پیروون بی، تهیره که ببوه توپه له تیشکیک، چلهم ژوور ژووری ته واهو نه بوونی زه مهنه، دیتم تهیره که ملی به سهر ناوه که دا شوپ ده کاته وه، تا دئی ملی دریتز ده بییت و دندوکی باریک، داره کان سهر بۆ حه وزه که ده چه میتنه وه، من له ویدو گه لا چره کانه وه نیگام ده رژیته سهر حه وزه که، توپی سهری ناوی حه وزه که ده بیته موزیکی هیند توغ خه نجهر نه بیی، بۆ چرکه یه ک خوریک له نیویدا ده ته قیتته وه و رووناکیه که که چاو له بهری هه لئا یه له سهری هه لده ستی و په رش و بلاو ده بی، چ ده بینم؟ چ له بن ناوه که دیتته سهری، تا ئیستا بیرم له وه نه کرد بووه

ژووری چلهم دهنگی تیدا نییه، با بی دهنگ و داره کان بی دهنگ دهقه لشین و تهیره که بی دهنگ پیر ده بی و دلّم بی دهنگ خوینی لی ده چورا، هه ناسه م بی دهنگ تیده په پری، له گه ل دهنگی ناوه که، ههوا به خه بهر هات و تهیره که خویندی و گه لا له ریه وه، شلپه ی ناو چووه نیو مۆخی جلهم ژوور و زمانی پزا، ژنیک تا نیوه له نیوه راستی حه وزه که سهری وه درنا و دنیا له وه پری گه شاوه یدا مهبی.

تهیره له وه ختی خویندن و با له وه ختی گهشت و چاوم له بریسکانه وه دا مهبین، بۆ یه که مجار مهبینی ژیانم دی له وه پری مه ستیدا، نازانم نهو مهبینه چه ند سالی خایاند.

له گه ل جووله ی ژنه ژیان جاریکی دیکه نازاد بووه، من ژنهم له پشته وه ده دی، پرچی ته ری وهک ههنگوین به سهر پشتی وهک شووشه یدا رژابوو، ههستم ده کرد پرچی بی وهستان ده رژی، وهک راوی ههنگوین له سه رخو و یهک نهوا ده رژی، ههستم کرد چیدی سنگم بهرگه ی ته په و گرم و هویری دلّم ناگری و دلّم چۆته بن داریک وهک داری وه نه وشه له وی به که یفی خوی لیته دا، دلّم له بن داری وه نه وشه لی ده دات و هه ناسه یه که بی نه رک به گه رومدا ده را، ژنه ی نیو حه وزه که وهک نه وهی تازه مهبی، وهک نه وهی تازه رهونه قه کانی تیکه ل بن، داره کان دهست له سهر سنگ راده وه ستی و گه لایان پر ده بی له تیشک و قه دیان له شیلو، ناتوانم بجوولیم و روو له روو خساری بگم، تیشکیک که کهس نازانی له کوپوه دئی له سهر پیستی پشتی ده ره وشیتته وه، نهو تیشک و رهنگانه چاوم ده گرن و ههست ده کم چاوه کانم وهک دوو که لا به سهر پشتیدا گلور ده بنه وه، گلور ده بنه وه و پیش نه وهی بگه نه سهر ناوه که، که چه ناورد ده داته وه و روویه که وهک نه وهی له دو کۆلکه زپینه وه وستای، وهک نه وهی ناو ده وهی دای، ده دره وشیتته وه، ههستم کرد لهو ژووری چلهمه ده بی چل روو و چل چاو و چل دل و چل هه ناسه ت هه بی، ناگری به دوو چاوه وه لهو ژنه پروانی، ناگری به هه ناسه یه که وه روو لهو ناگره که ی، ده زانم پیستم ده کشی و بینیم فراوان

دهبې، دهزانم هه مو له شم ده گورې دهنگيک پيم دهلی:

– **تەماشای چاوی که، برۆ خۆت له ناوه که هه لکيشه.**

به لām بينی نهو، دیوار نییه بیبری، تەماشاکردن و هیزی چاوه کانی شتیک نییه به نیویدا برۆی، ههستم کرد برسیمه کوختیک خۆی هینا بو پیش، لیم کردهوه له زارم نا، هینده به نه زاکهت توایه وه، چاومی هیند روون کردهوه، ئاره زووم بوو، بهو چاوانه وه، بهو روانینه وه ده توانم تەماشای کهم و رهونه ق و تیشکی رووی بپریم و خۆی بینم، ههستم کرد نهک چل چاو، چوار سه د چاوت دهوئ لهو دیو تیشک و درهوشانه وه و تەماشای رووی کهی و له چاوی پروانی، شانازیم به وه وه ده کرد چاوم له سه ر کولمی هه لده خلیسکی و هه ناسه شم هه ر نه وه ستاوه، تهیره که به ده نگیکی پر میهره بانی و چاویکی پر ریاهه پیتی گوتم:

– **نه ی ناده می نه سل... تەماشای نهو په یکه ره خه لوزانه ی ده ورت که**

چۆن له روانیندا سووتاون.

نه ده کرا رووم وه رگیتیم، چاویک که لهو دیو په رده کانی رووناکیسه وه گیرابوو بیسووتینم، با به په یکه ریکی خه لوز، نه وه ش خۆشتره له په یکه ریکی گوشت له ده ره وه ی ژووری چلهم، چاوه ریتی نیگایه ک بووم و گر بگرم، گر بگرم و له نیوه عه شقیکدا بسووتینم، جگه له له زه تی سووتان چیدی نه داوم، دلّم له بن دار وه نه وه شه که بی په روا لیتی ده دا، به زه یم بهو دلّه دا هاته وه که تاویکی دیکه بو جه سته یه ک لیتی ده دا به نیگای ژنی نیوه حه وزه که گر ده گری و ده بیته ره ژوو.

ژنه چاوه کانی کرده وه و په رده ی تیشکه کان تیپه رین و ره ونه قییک له گولی نهو فره شه ی ته سلیمی ببووم، ره نگیک له گولی سه ر ده رگای چلهم، پیشوازی نیگاکانیان کرد و به نه یینی زه رده یان هاتی، بوئی ژنه قه ره ج ژووری چلهمی پر کرد و دلّم له بن دار وه نه وه شه که پژی، له یه که م هه نگاومدا، له ژووری چلهم، به سه ر چل خه نجه ردا تیپه ریم، چل خه نجه ری

له موو باریکتر، چل خه نجه ر به چل فیّل و داو نرابوونه وه، من به سه ر هه ر چلیاندا تیپه ریم و ته لیسمی چل خه نجه رم شکاند و غه زه بی دیوه کان و غیره ی کانی بوگن و ئیشی بیابانی درکاوم توانده وه و هاتم و میزگه کانی ژووری چلهم پیشوازییان کردم، بارانی شیریه به سه رمدا باری و هه وای به هه شتی پیستی نو تکرده وه، ده بینم ژنه ی نیوه حه وزه که، له گه لّ ناو و با و نیگای تهیره که و گه لای داره کان بو لām ده سووتین، من زانیم تیپه ری و ئیدی نه گه ر نه به په پوشوو ناگر نه گرم ده شی دلّم وه ک به ردییک بو هه تا هه تابه له بن نهو دار وه نه وشه یه بسره وئ، من ده موست پیش نه وه ی بیمه به رد نه یینییه کانی نهو ژووره به رمه وه، پیش نه وه ی بیمه به رد سیحری نهو ژوور هه لگرم، به تاکه دلّیکی دوور و دووچاوی پر ره ونه قم و هه ناسه یه کی چاوه پروانی رامام و ویستم بزائم پیش نه وه ی بیمه به رد چۆن رووی نهو ژنه ده بینم، پیش نه وه ی بیته سه ر ناوه که دنیا ی مۆرکرد و دواتر ره ژتیکی له بن هه ر دلّیه ناویک و هه ر گه لایه ک داگیرساند.

من ده مگوت «**نیگایه کی نهو ژنه نه وه دیتی نهک من دنیا ی بو بیته به رد**».

روویم ده دی بو لām ده سوورا، به رچاوم روون ده بووه، من هه ر له وه وه زانیم نهو ژنه، ژنیش پیش نه وه ی توپه یی خۆی به سه ر دنیا دا بریتی ژبان به ریا ده کات، نیگایه کی هیند ئاشنا، لیتویکی هیند دۆست به رووم، تەماشای کردم و تەماشاکردنی ره ژایه سه ر ناوه که و هه وای داگرت، تەماشاکردنی ره ژایه نیوه دارستانه که و تهیره کانی مه ست کردن، تەماشاکردنییک به سه ر منی به ردا ره ژا و به ژیان ئاشنا ی کرده وه، تهیره که پیکه نی و به وه دلّخۆش بوو که ده شی جاریکی دیکه نه چیته وه نیوه ناو و نه ویش له چاوه روانیدا پیر نه بیت، داره که گه شایه وه و بهو نیازه ی هه ر ته ره ده بی و بوئ شیتی لئ دیت، با له نگی بهو هیوایه ی پیوست نییه له سه ر ناوی حه وزه که له چاوه روانیدا به یه، نیگایه ک بی نه وه ی بچوولئ، لیتویک بی نه وه ی لیک کریته وه، پیتی گوتم... ترسام نهو پتی گوتمه به ده نگی دنیا تییدا به یه کجاری

بتاسی و ژبان شفق بهرئ و تاسمان درزی تیبی به لآم بئ ئوهی لیوه کانی بکریتنه وه گوتی:

- وهره باوهشم وهک شا هوکم بکا.

من نه متوانی وه لآمی بدهمه وه، ئه وه گوتی:

- میترگه کانی ته من تیر ناوکا.

من لیوم نه جوولآو، ئه وه گوتی:

- بمکوشه به خۆته وه... با سیحری دنیا له دهمه وه بچیتته دهرئ.

با یهک جله کانی له بهرده کاندم و گیایهک پییه کانی راکیشام، په نجه کانی، ئه وه په نجانهای بهرنگی ئه وه ته مهی له شیر نالآبئ بۆ درتیزکردم و په نجه کانیم ماچ کرد و دواتر مژمین، چوومه باوه شییه وه، ههستم کرد له دهمی ئه وه وه هه ناسه ددهم، هه ناسه ددهم و سنگی له بن سنگم ده جوولئ و وهک چاوی دنیا خه ریکه تازه ده پشکوئن، پیش ئه وهی له سیحر و له زه تی ئه وه کائینه تیبگه م، پییه کانم که تا ئه وکاته له سه ر ناوه که بوون رۆدده چن و له باوه شیدا ورده بۆ بنی ئه وه حه وزه شوڤر ده بنه وه، که ئه وهی تیبیدا په هه ر شتیک بیت ناو نبیه، ئه وه ده مهی تووند ده مکوشی و سنگی له مووه کانی سنگمدا ون ببوون، بئ ئه وهی لیوی بجوولئینی پیی گوتم:

- ئه وه ئه وه گه شته په که گه رانه وهی نییه.

ئه وه جاره نه مه دهی تهیره که چۆن له چاوه روانیدا پیر ده بیت، دنیا پیرییه کی به سه ردا ده کشئ که هه رگیز نه یدیوه، چیدی نابینی نه سیمی بایه کی گه نج به نه وازشه وه سلاوت لی بکات و نه غمه ی کچیکی بۆ هیتابی، بایه کان به تووندو تیزی ته مه نه وه، به ره قی پیرتکه وه خۆ به لا چاوت داده ده نوو، باران ده فریتن و زرم خۆ به دیواری دلدا ده کیشن، تازه ته مه نی گه نجی گه لا به سه رچوو، داره پیره کان له بهر حیکایه ته پر خوینه کان عه شقیک نابین ناوی دلداره که ی له سه ر قه دیان هه لکه نی، تازه به سه رچوو ژنه نۆبه ره کانی ولاتی ئیمه گه نجیه تی خویان ون کرد و ناسکی و

له زه تی ئافره تیان تیدا پیر بوو. هه موو گه نجی و جوانی دنیا له ده می ئه و ژنه وه رژایه بن لیوه کانم و له ناودا توایه وه.

7

پیاوه پتی مسه کان

ٲه و پیاوه ی پتی گوتم بلتیم گووم خوارد له گووی سه گ

من لهو گهشته نه گه رامه وه و یادگار و دنیای ئه و گه شتم بۆ نه گه یشته وه
 ئه و دیوی تاوئی ژنه قهره ج، وهختیکی دنیا سه ری له و تاو له دهره ینا و
 منی له و رهنگانه دهرکیشا، دهکرا من کتیبه که تاوده می و پرۆم و شار بۆ
 ویران بوون جیهیلم، ئه و کچه قهره ی فهرشه که ی برد، ئه و قهره یه ی که
 تازه رهنگه کانی فریای ناکه ون، ئه و فهرشه ش شتیک نییه له من ون بی،
 گو له کانی بانگم ده که ن و ناوی ناو رهنگه کانی بۆم ده بریسکینه وه.

شار بۆته توپیک له نیو هه و دا له ههر ساتیکدا بلایی بهر شاخیک
 ده که وئ و ده ته قیتته وه، ئه و کتیبه له و توپه دینمه ده ری و با نه بیته توژ،
 ئه و دوکان و ئاپارتمان و مهیدان و بازار و گه راجانه ی خه لکی کوژدبووه و
 کردبوونیه شاری ئه وه به سه ریبه کدا دهرمیتن و خه لکه که ش بلاوده بن و
 جیگایه ک نامیتنی کو یانکاته وه، هیتیکی له ویرانکه ر توونتر، هیتیکی
 نه ناسراو نادیار قامچی له ملی خه لکه که ده دا و راپینچی ده کردن و شار و
 ناو و نازناوی لیده ستاننده وه، ئه و رۆژه ی دنیا سه ری له تاوئی ژنه قهره ج
 دهره ینا و من له نیو رهنگی گو له کانی مه ست ببوم، به نیو رهنگی گو لیکدا
 چوو بوومه نیو ژووری چله م، ئه و رۆژه دنیا به خزی و سه ریکی پر عقل و
لاقی پته و هیکه لی به هیه تی هاته نیو شار و جاری ئه ویدا که ئیره
ناوه ندی دنیا یه و ده بی هه موو بیینه وه ئیره و ناوی منی وه که ئه و
 سه سه ریانه برد که گواره ی داکیان ده دزن و ده بده ن به سه ژانیه ک
 ماچیکیان داتی یان لا رانیکیان پیشاندات، من ئه و رۆژه زانیم دنیا
 چهند بی وه فایه، چونکه پیش ئه وه ی سه ر له و تاو له بینیتته ده ری،
 دهسته کانی کوشیم و گو تی:

- سوپاس کوپی گهنج به و هه ناسه گه رمانه ی تو نه با، هه رگیز خه به رم
 نه ده بووه.

من گوتم:

- ده زانم له و دیو تاو له که روویه کت نییه له گه لی بدویم، به لام ئه وانه
 هه ناسه ی من نه بوون خه به ریان کردیه وه، هه ناسه ی خه نه بوون.

ئه و گو تی:

- پیش ئه وه ی تو بیی هه ناسه ی خه نه لی ره هه بووه.

من گوتم:

- به لام تو لووتت نه کردبووه.

دهسته کانی به نه وازشه وه کوشیم، دهستی دنیا هه رچه ند ده زانی پر فیتله
 به لام سیحریکه گران ده ست به رداری ده بیته، بۆم پیکه نی و گو تی:

- هه ر کاتیک هاتیه ته وه وه ک په یامه یتن و سه رکرده پیشوازیت ده که م.

من ده موسته پروات و ته نه ا بم، له ده ره وه ی دنیا له تاو لیکدا ته نه ا
 بم. ده موسته پروات ژووری چله م بکه مه وه، دنیا ویسته بووی به وه فابن،
 هه وای ئه و دیو تاو له که فکر و بییری گوژی بوو، هاته نیو شار و شار چۆکی
 له به رده م دادا و لیبی پرسی بوو:

- ئه و هه تیوه ت نه هیتا یه وه.

ئه ویش گو تی بووی:

- باسی ئه و خیا نه تکاره مه که.

شار له دوا رسته ی وه فایدا پرسی بووی.

- ئه دی به بی ئه و شار چۆن ناوه دان ده که یه وه؟

له نیگایه کی به سووک زانینه وه ته ماشا شار ده کات و ده لی:

- ئه و ژنه قهره جیکی بی له نامووسی شاریک باشتره.

شار ئه و رۆژه ی بیهره وتبووه که تیبیدا چومه نیو تاو له که و شارم
 به جیهیتشت، ئه و به حیکمه ی ئه فلان تون و ته مه نی نوحه وه بۆ ژنه گریا،
 نه بویسته بوو دنیا شه رمه زار کات بۆیه پیتی ده لی:

- من پیر بووم و وه ره به که یفی خۆت له شاردا بگه وه ره.

دنیا مندال بوو، ده نا به ره دهستی شاری ده خوتنده وه ده یزانی ئیره چه قی
 دنیا نییه و ده بی ویران بی، به ره دهستی که س هیتده ی به ره دهستی شاری
 ئیمه بی نه یینی نییه.

شاری ئیمه وهک ناو سادهیه، پیاوه کانی دهنه ریتن و ژنه کانی همیشه دهگرین و کچه کانی تا پیمان بکری له نائومیديان ده تریقینه وه، به لام کوره گیله کانی نه و ساده ییبه نابین و وهک شیت به نیو کولان و جاده کانیدا دهگه ریتن تا پووزی کچیتک یان نیگایه کی که چ بیین. دنیا نه گهر له هیله کانی دهستیسی نه گه ییبا ده بو له خوئی نه و شارهی روانیبا و بیزانیبا گلی نه و شاره یه کدی ناگری و میژوو یه کی بو دروست ناگری بنوسریتته وه.

من پیش نه وهی دنیا بیینم شهرم لی ده کرد و لیتی ده ترسام، ده مزانی چاوه کانی هینده به پیچ و فراوانن، دلی هیند پر که له که، به بی قسه و دهنگ هم مو نه یینیسه کانم که شف ده کات و وهک ته ماشای شووشه لامپایه کی ته نک کات که شفم ده کات و هیچم نامیتی نه به دنیا و نه به ژنه قهره جی بلیم، نه و رژه هه که سی و نو ژووری پر له زهت و خوشم دایه، ژووری چله مم بو خوم هه لیزارد چاوی له چاوه کانم بری و گوتی:

- بو وازت له سی و نو ژوور هینا بو من؟

- بو نه وهی به نازادی له ژووری چله مدا بیمه بهرد.

دنیا دهستی بو لاملی برد و به نیگایه کی سهرسهری و چه قوکیشانه وه بو روانیم و گوتی:

- ته من ریگای دابام، یا نه گهر بمتوانیبا له و تاوله دا چه قو هه لیشم، سی و نو جار و به سی و نو چه قوی جیاواز و له بهردهم ههر سی و نو ژووردا سی و نو جار سهرم ده بری.

من بی نه وهی ته ماشای کهم گوتم:

- سوپاس بو تو و بو ته من، سوپاس بو و تاوله ی توی زول ناتوانی چه قوی تیدا هه لکیتی.

سی و نو ژوورم دا به دنیا و به ره و چله م تیپه ریم، من هه رگیز نه موستوه بو سی و نو ژوور، بو سی و نو درو و پیا و له زه ته بگه ریمه وه، دنیا سی و نو دهستی هیه و ده توانی چاره نوستان تاسی و نو جار بگوری،

دنیا سی و نو ژووری پییه به بی نه وهی نه یینیان تیدابی، سی و نو ژووری ناوالا، جوانترین ژووری دنیا ژووری فاحیسه یه، قوشمه ترین ژووری دنیا ژووری شه رابه، پر حیکمه ترین ژووری دنیا ژووری عدل و زانسته، تووتیه کانی نه و ژووره بی جیاوازی دهرسه کانیان به پیاوه خوینده وار و دنیا دیده کان ده لین.

له وه ته ی دنیا هیه نه و تووتیه نه نه و دهرسانه ده لینه وه و پیاوه به هوشه کان نه زه ریان ده کهن، که چی شاره کان ههر ده ته پن و ریگاکان ههر کویرده بنه وه و خوین ههر ده ریژی و ژن ههر تالان ده کری، دنیا به خو و ژووری کی پر له شه رابه وه به نیو شار دادی و پی له سنگ و ته ویلی شار ده نی و ناز و منه تیان به سه ردا ده کات و شووشه شه رابی مل باریک و ره نگا وره نگ هه لده ریژی و هاور ده کات.

- ده وره ن به خونه وه، هیندهم عدل دانی گیز بوون، میتشکان ساف کهن.

نه و شووشه ره نگا وره نگانه به جو ریگ که وتنه ده ست میترمندان و گنج و پیاوی مه عقوله وه ئیدی نه ده کرا بو ژووری عه قلیان به یینی وه، پیاوه به ده ماغه کان هیندیان له و شووشه ره نگیانه به تال کرد، سه ریان سووک بو، دهستیان کرد به گیزانه وهی حیکایه ته بی سه روبن و بی حیکمه ته کانیان، نه و شه رابه له گه له هم مو خراپه کانیسی، دهرگای ژووری نه یینیسه کانی ته مه نیانی ده کرده وه و کللیتک پیوست نه بو بو کردنه ویان، و اکرابوونه وه شه راب و حیکایه ته کونه کانی ته مه نیان وهک یهک و له یهک دم لیده ریژا، شه رابیان تیکه له گورانی و نازی کچه کانیان کرد و له نیو تاق و شووشه به ندی ماله کانیان دانا.

دنیا له و سی و نو ژووره ی هه لیزارد بو، ژووری شه رابی له هه مووان زیاتر خوشه ده ویست، دنیا ژووره کانی خوی یه که یه که هه لده رسته نیو شار و خه لکی پی سه رسام ده کردن، ژووره کانی دنیا زور بوون و فیل و داوی یهک ژووری بهس بو نه وهی شار ناوه دان کاته وه و مه ردومه کان رازی کات.

بهلام نهو هتا ئیستا دهبی دنیا بارکات و ژوورهکانی خوی بیچیتهوه، شار ویران دهبی و تهیرهکانی نیو دهونهکان دهبی برۆن و پووش و پهلاشی بن سنگی مریشکی کورک و مه مکدان و ستیانی سهر تهناف و رستهی مالهکان دهبی بههواداچی. تهیرهکان فیتری کۆچن و بالهکانی خویان دهدهنه دم با، باران ههر لیتره دهبارئ و با بهسهر شاری ویراندا هه لدهکات و دنیا ژوورهکانی خوی هه لدهگری.

من دهبی نهو کتیبه بهرم و نهینی نهو کتیبه نابی بیته تۆز، نهینی نهو کتیبه بهمن ناگتیردیتتهوه، نهو کتیبه تاقانهیه و ههوتینی شار و دنیا، یه نهو کتیبه ئیشی شار پیکهوه نانوسئ و دنیا ژوورهکانی بو پیک ناخریتتهوه، پروانیمه کتیبه که و چاوهکانم رهونهقی مندالیان تیگه رایهوه، ههستم کرد قامکه باریک و رهق و چهرمهکانی مهلا دهپانهوی به لهباری و یه دهنگ بهرگه کهی هه لدهنهوه و بو چرکه یهک دههستئ و گویم لیبه دهلی:

- تو دوا قوتابیمی، پهروی نهو کتیبه بهکه سیک هه لنادریتتهوه مردنی سیتههم نهینی، تۆش دهبی مردنی سیتههم بیینی. بو خۆت کفم که.

من دهبی برۆم پیش نهو دی شار وهک هیلکه یهک به دیوار دادری، دهبی لیتره نه میتنم و نهو کتیبه ش له گه ل خۆم بهرم، نهو مردنی سیتههمی مهلا پیتهکانی گرتنم و په نجهکانی قوفل داوم، من له مردنی یه کهمی تۆقیم و هه ناسهم گیرا، نهو دههمی گۆرهویهکانی له شیتوهی پیته باریک و دریتتهکانی که شیتوهی گرتی په نجه گه وره ی لهسهر هه لتتوقی بو له په نا تاته شۆره نیو پیته که کهوتیون.

سهرم سورپا و هه موو نهو پیاره عفريت و دم و چا و مسانهی له خهوی قول به خه بهریان دینام و پیته وهک ناسنهکانیان له پیته ناسک و یه خوتین و وهک کاغهزهکانی من دهن، دین و ئیشیان له نیو به ندم هه لدهستاند، نهو پیاره بی هه ناسه و دهست کوتکانه ی، رایانده کوشیم و قژیان راده کیشام

وهختیک من نایه ته دوور و دریتتهکانی پشت مهلام ده کوته وه، پیانده گوتنم:

- بگری، بگری با فرمیسکه که کانت بۆت بیارتنه وه.

منیش لچم شۆر و خوار ده بوو، فرمیسکه کان هه لدهرژان، لهو به یانیه ساردانه وهک پشکو ده که وتنه سهر روومه تم و دواتر ده خزینه سهر دهسته کانم که له سهر ناو کم توند گرتیون. به تیکه ل و پیکه لی ده مگوت:

- خوا...یه... داک و باجم بو بیارتیزی...

دواتر ده مگوت:

- خواجه... باجم پشتی چاک بیته وه...

- خواجه... برا بچوو که کهم گه وره که ی.

- خواجه... ده رچم...

دواتر ده مگوت:

- خواجه لیم خوش بی.

من نه مده زانی نهو شتانه چین کردو من که دهشی خوا لیم خوش بی له سه ریان، هه رگیز به دایکم نه گوتیو درۆده که ی، ته ماشای مالی جیرانه که مانم نه کردو وه، ده سه کانیشم هه موو نووسیو نه وه، یه کئی لهو ده موچاوه مسانه که له من حالی ببوو، گوتی:

- که ره، نهو گونا هانه ی که جاری نه تکر دوون.

من زۆر به کول گریام و گوتنم:

- هه رگیز نایانکه م.

یه کیتی دیکه یان گوتی:

- هه مووتان ده یکه ن

گوتنم:

- بایزانم نهو گونا هانه چین.

گوتی:

- فیل و تهله که له خوا.
- گوتم: نایکه م.
- گوتمی: دزی.
- گوتم: نایکه م.
- گوتمی: مالی هه تیو خواردن.
- گوتم: نایکه م.
- گوتمی:
- تهماشکردنی نافرته نامه حهره م.
- گوتم: نایکه م... گوتمی... گوتم...
- گوتم:
- **خوایه له مهلا و پیاوه گه وره کان و زانا مه عقوله کان خوشبه.**
- نهوان پیم پیکه نین و من گوتم:
- **خوایه لهو گونا هانهم خوشبه که دهستی مویاره کت له نیو چاوات نووسراوم.**
- یه کتی له پیاوه پیم مسه کان لیم هاته پیش و ههردوو پیتی خسته سهه
- پیم و چاوه بچ جووله و بچ په ونهق و قوله کانی له چاوم بری و گوتمی:
- بلتی گووم خوارد.
- گوتم:
- گووم خوارد.
- گوتمی:
- بلتی له گووی سهگ
- گوتم:
- له گووی سهگ
- گوتمی:
- بگریه... بگریه سهگیتی وه کو تو بچووک نازانی به زمانی بپارپته وه
- با فرمیسه که کانت بو ت بپارپته وه.

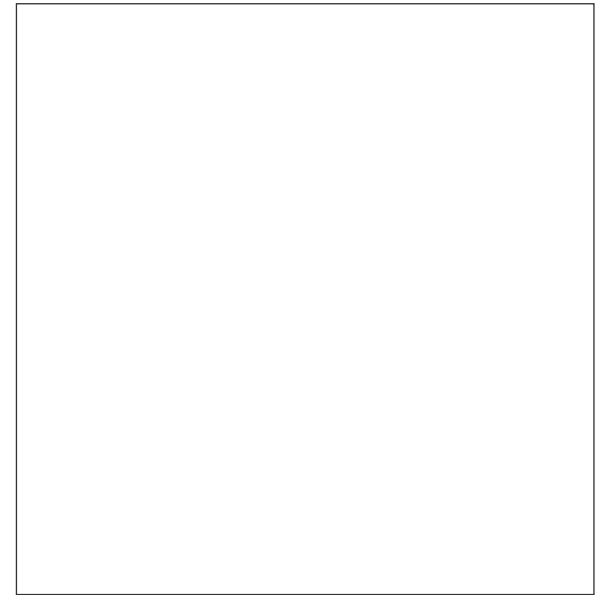
لهو به یانیه سارد و پر ته موثر و غه مباردا ته نها فرمیسه که کانم گهرم بوون، ته نها ته وانیش بوونه هاوړی و هاوده می سه رده میکی درپژم وه ختییک مهلا سهلامی ده دایه وه، نهو پیاوه مسانه ده خزینه نیو که لپنه دیوار و بن حه سیره کان و جگه له من که سه نه بیده زانی چون خو بان په نا ده دن و به په نجسه وه ک شووژنه کانیا ن هه په شه یان لی ده کردم و ده یان ترساندم.

دووه جاری مردنی مهلا له هه مان رۆژدا، که سه ر بازه کان به خو بان و تفه نکه قورس و نه ستیره مردوه کانی سه ر شانیا ن و هه ناسه تونده کانیا نه وه هاتنه ژووری مزگه وت و مهلا سنگی گرتن و رایوه شانندن، نهوان نهو توزه توپکل و ههسته ئینسانیهی پیمان ما بوو لیپان هه لړژا و مه لایان وه بن پیمان دا. دواتر مهلا بووه کورته ماریک و چووه نیو فه رشیکی لوولکراو، نهو ماره ی له سه ر سمت و که فه لی کچه سه مای کرد و په نکه کانی فه رشه که ی له خو هه لسوو، نهو ماره ی له هه مان جیگای گۆره ویه کانی، کاژده که ی، که وتبوو.

جاریکی دیکه ده ست بو کتیه که ده بم، بهو نیازه ی هه لیگرم و برۆم، خه تایه ک به سه ر شارد ده کشی بو نی شاری لی ده ستی نیته وه، **خه تایه ک** به سه ر شارد ده کشی مرۆقه کانی لی زه وت ده کات، خه تایه ک دیته نیو شار مزگه وته کانی ده کاته خو له میش و خانووه کانی ده ته پینی و کانیه کانی ده کاته چالی مه رگ، پیش نه وه ی دنیا ژووره کانی بدوړینی و ببیته میرگی زه عفران شاره که م ویران ده بی و ژووره کانی دنیا پر تۆز ده بن.

حیکمه ته کانی ده بنه هیچ و میژووی ده بیته زیلدان، چ خلودیک بو ویرانه دنووسری، من ده مویست خلودی نهو شاره هه لگرم، ده مزانی نهو کتیه نه پنییه ک ده گپریته وه ژبان ده لپته وه و ته لیسمه کانی ویران بوون ده شکینی.

پهنای شهیتان

کتیبه کهم تاودایه و په نجه کانم له قوماشی سهر بهرگه کهی دا ون بوون، تاقه کهی له سهری دانرابو له رزی و دهستی بهه لورین کرد، میرووه زرده سمیل باریکه کان له نیو توژ و خوډا بزر بوون، ئومیدیکیان نه ما بو ئیمپراتوریه تی به سهرچوویان، خه یالنه کانیاں بو سوشین سرانه وه و دارستانه کانی گهنجی سوشین و میرگه کانی ته مهنی چیدی نابنه حیکایهت و نهو حیکایه ته کونانیهان بو ته و او نه کرا که تیمنداس چون نامه نیو تاجه کهی دیوه ته وه، میرووه کان چیدی خه ون به ووه نابین بالنده کانی باغی ته مهن بکه و نه وه باله فری، په بیکه ره ماسیه کانی جوگه له وشک بووه کان بجوولین و هه وای نیو باخ بکه ویته وه شنه.

سوشین دارستانی ته مهن و میرگی له زه تی له وهختی هه ناسه دان نه دیت و به سهر وشک بوونه وه و مردنیاندا تیپه ری، سوشین وهختیک له باخی ته مهنی خوئی وه ژور و ورکه وت و رهنگی گوله کان توایونه وه و دره خته بلند و سهر کهش و پر ره ونه قه کانی گهنجی بی نه وهی رژیکیک ههستی به گهنجی و جوانی خوئی کرد بی شق شق بیوون، بیوونه کا.

ده بوو گوئی نه ده مه میرووله کان، نه وان له نیو توژ غه رق بوون و منیش دهستم وهک به نیو گرده توژیکیکدا پروا، له خه نه وردتر، توژیکیک لووتی گرتم و من نه مزانی یان بوم نه کرا بکوخم، گویم له کوخه می مالا بوو وهک له نیو قه بر و خاک و خوئل هاتبیته دهر، کوخینیکیک بواری نه ده دا بیته قسه، ده مزانی شتیکیک ده لیت و چهند دهنگیکیکی پچر پچر به نیو کوخین و هه ناسه توونده کانی دا دهاتنه دهر و بهر دیواری گویم ده که وتن، ده مدی مالا رهنگی مؤر هه لگه راوه و به نیوه هه ناسه به نیو گهرداوی توژدا تیده په ری و په نجه دریژ و باریکه کانی که نینوکه کانی هینده ی په نجه کانی دریژ بوون، لیم راده وه شینتی و دهیه وی چهند شتیکیک پی بلتی، من وه پیشی ده که وم و ده لیم:

- به لتی. من دوا قوتابیتم.

بی نه وهی لیبی تی بگم هاوار ده کات و من ده لیم:

- هه رچی و تووته نه خشی به رده.

نهو سوور ده بیته وه و من ده لیم.

- نه و هتا شار بکم پی گرنگ نیبه ده سووتی، به دوا ی کتیبه کهی تو که و تووم.

په نجه ی شه هاده ی راده وه شینتی و دهنگی ناگاته من و من ده لیم.

- به بی دهنگی تیت ده گم، هاوار مه که، ده توانم هه مووی بخوتیمه وه، په راویزه کانی شی.

نهو دهیزانی خه می هه ره گه ورده په راویزه کانی کتیبه که یه، رژیگاره کانی شار به پالنه وان و سهر سه ریبه کانی هه وه، به پروودا و کاره ساته کانی هه وه له و په راویزانه نووسرابوون. نهو په راویزانه ژیانی راسته قینه ی شار بوون، ماله کان لیتره تالان ده کران و جه رده کان لیتره دارکاری ده کران، پیواوه گه وره کان له نیو نهو په راویزانه دا میزبان ده رازانده وه و حاکم وهک قه ره قوش هه لده په ری، نهو په راویزانه له کتیبه که دریژ تر بوون، من دیووم مه لا به قه له میکی باریک نهو حیکایه تانه ی زور به وردی دنووسیه وه، له گه ل نووسینه وه یان رهنگی ده گورا و چرچه کانی روومه تی قویاو و بی گوشتی قولتر ده بوون، پشتی کوماوی نه ویتر و دهر په ریوتر ده هاته به رچاو، ده مویست نهو په راویزانه سه د جار نهک هه ر بوو خووم بوو خه لکی شاره کهم بخوتیمه وه، به تایبه تی بمزانییا داخو مه لا ناگای له و پیواوه سهر ئاسن و پی مسانه هه بوو که پیبان له پیبه کانم دهنه، ده مزانی مه لا نه پنی هه موو ناغا و خانمه مه عقووله کانی شاری نووسیه ته وه، ده مزانی ناوی هه موو نهو کچانه ی تیدایه که له سهر وشه یه کی عه شق کوژران و نه تک کروان.

مه لا پیواویک بوو چهند به رگ، چهندان کهس بوو وهک به رگ به سه ریبه کدا هه لکشابوون، رژیکیک قه له می دهستی ده دایه نهو شوړشگیره ی که تنه نا من ده مزانی به رگی پیبنجه می مه لا بوو، نهو مه لا شوړشگیره هینده به حه ماس پالنه وان کانی نیو به فری به شه هیدبوون ده دا، لاپه ره کان حه ماس ده یگرتن و ده لرین، نهو رژیکیک یازده ته رمی وهک

گولیان هینایه و نیو شار و له هه لیکو پته ریکه وه فریباندانه نیو زیلیک و به نیو نندی بازار یاندا هیتان، **ئو روژه جاده کان گولپژ بوون و دوو کانه کان سوور هه لگه پان و خه لکه که زرد**، ئو مهیتانه به خویمان و برینی سه رسه ننگ و گولله ی پشته سه ریان و جه رگی سه د زامیانه وه چونه نیو په راویزه کانی کتیبی مه لاه، ته نها من به و به رگه وه مه لام دیوه، وه ختیک ههستی منی ده کرد، خیرا ده گۆرا و به به رگی یه که میه وه که به رگی ره سمی بوو، ده یگوت:

- ههسته کوره... هه تا ساز ده بم پیتلاوه کانم بو به ره بهر ده رگا.

من له گه ل ئو **پیتلاوه** زستانیا نه ی مه لا دۆستایه تیبیه کی کۆنم هه بوو، نه مزانیبوو **پیتلاویکی لاستیک هه یه به و جوانیه**، پیتلاوی، پاته ی، رهنگ قاوه بی، روژانی باران لیواره کانی و بنکه ییم زور جوان به قامکه باریکه کانم، که ده تگوت بوو که لیتانه کراون، بو ده ششت و ده مبردن له تا قیکی تاییه تم داده نان، ئو پیتلاوانه ی مه لا چه نده له ناوی ترا شکل و شیوه ی پیتی مه لایان گرتبوو، له ده رپرا هینده شیوه ی دهسته کانی منیان گرتبوو، وه ک شووشه م به دهسته وه بی پیتلاوه کانم له بهر ده رگا داده نان و به دیار یانه وه داده نیشتم، ژماره ی هه موو هیل و نه خشه کانی سه ریم ده زانی، هه ر پیتلاوه ی ده کونی قه ی تانیان تیدابوو، به هه ردووکیان بیست دانه کون، روژانی شه خته بووم له نزیک سه یه وه داده نان تا به گه رمی له پیتیان کات، **یادگار و میژوی من له گه ل پیتلاوه کانی مه لا زور له دۆستایه تیم له گه ل مه لا و هاو پتیکانم زیاتره**، گفترگوم له گه ل ئو پیتلاوانه زور له وانه کانم دوور و درپژتر و پر چه ماستر و ئینسانی تر بوون، ئو پلاوانه بوون و شکل و به سه ماتی دهستی منیان هه لده گرت وانه کان به هیج شیوه یه ک شتیکی منیان هه لده گرت، ئه گه ر ئو پیتلاوانه قه له میان هه با ده یان توانی هه موو چه سه رت و فرمیسک و هه ناسه ته نها کانی منیان ده نووسییه وه. جوانترین هه ست و نه ستیش ئه وه یه که پیتلاویک بیگپرتیه وه. وه ختیک مه لا به دوعا دوور و درپژه کانی یان نووسیینه وه ی په راویزه کان دوا ده که وت و منیش

ماندووی روژوگرتن، چاوم له و پیتلاوانه ده بری، داخو که نگی مه لا دیت و لاقه پر زانست و حیکمه ته کانی تیهه لکیشتی و پروات و منیش به خوم و کتیبه که ی مه لاه له ته نیشتی برۆم، چاوه پروانی به دیار پیتلاوه که وه، له هه یوانی ئاوالایی مزگه وت، کاتی هالاوی خواردن و کویه و هه لمی سه ر پلاو و جه ی ناو ساجی نه رم و شل وه ک په یامی ژبان و زیندوو بوونه وه ده گه یشته بهر لووتم. ئا و ده رپژایه ناو ده مم و سه رمایه ک گه مارۆی ده دام، ده مدی، هه ر هه موو شارم ده دی له ده وری مه نجه له سه ری به هه لمه که یان ورووکاون و پاروی گه وره گه وره له ده میان ده ناخن و پیده که نن و له نیو ته م و بوخار سه ری یه کدی نانا سنه وه، ته نها **من و ئو جووته پیتلاوه** وه ک دوو هاو ریتی هاوسۆز و ته نها چاوه ری بووین، ئو پیتلاوانه نه بان هه رگیز نه مده توانی هه رگیز نه مده توانی ئو ماوه دوور و درپژانه چاوه ری بم، ئو په راویزانه له چاوه پروانی من نووسراون، و یقاری به رگی پینجه می مه لا شتیکی نییه، به رگی بگری، شه وه قورسه کانی پینجه مرگه و شله ژانی شار و خوتنی مندال و ژنی گونده کان هه موو له و په راویزانه دا نووسراونه وه.

ئه وه ی منی سه ر شیت کردبوو به رگی دووه کی مه لا بوو، ئو به رگی مه لا به رگی ژن بوو، مه لا که به و به رگه ده رده که وت خه نده ی ده به شیه وه و غه زه له درپژه کانی نالی به ده ستکاری خو یه وه ده نووسییه وه، مه لا له و به رگه دا ناوی ئه و ژنانه ی نووسیوو به دزی بو ی ده هاتنه پشت په رپژینی باخه که و من ئه و کاتانه ناچار ده بووم خوم به ته ماشا کردنی مانگ و ژماردنی ئه ستیره بخلافینم. داره مه یته کان ده که وتنه به رامبه ر په رپژینی باخه که، ئه و داره مه بیتانه مقومقویان تیده که وت، ئه و مه بیتانه ی روژتیک چووبنه ناوی، سه ریان له ناویان دینا دهر و لاقه باریک و درپژ و پروته کانیان به سه ریاندا شوپ ده کرده وه، منیش وه ک ئه وه ی ملم به سه دان زنجیر به ئاسمانه وه به ستراییتنه وه نه مده سووراند، له ترسی ئه و مه بیتانه هه موو جه سته م ریک ده هات و به پخه یه ک ده که وتنه سه ر یه ک و تیکده شکام.

دهمزانى ټو په راويزانه به خه ټيکى وردتر و باريکتر نووسراونه وه، ټو بهرگانهى مه لا بهرگى شاريش بوون، شار به بهرگى په سمیيه وه پيشوازی قايقام و بهر ټيو بهر هکاني ده کرد و به بهرگى و يقار و ترس و نهيتييه وه خوی پيشاني لاديتى و هم ژار و دهستکورتان ددها و ټو و انيش به ترس و شهرمه وه دههاتنه ناوى و پيلاوى پينه کراو و جلکى چلکن و کونی خویان له دهشتى دهشارده وه و جا به چاوتیکى پر سه رسامبوون و دوودلييه وه دهيانروانيه چرای سه د رهنک و خانووى بويه کراو مهستى شار. به له کى رووتى کچه شاريهک چ ناگرتیکى له لاديتيه بهسته زمانانه بهردهدا، **تهنها من دهزانه بهرگى دوومهى مهلا چ بهرگيتکى پر خولق و تهر و بهنولفهت بوو**، نه مده توانى باوهر بکه م ټو رووخسارهى بهرامبهر ټو ژنه تهر و داوین شور و هستاوه رووخسارى مهلايه، هرچى خوینى دنيا هه يه بهگورم هه لدهگه رانه سه رى و مهلايان وهک سبو سوور ده کرده وه، مهلا بهگوفتاريک ددهوا هيند شيرين و پر شوق و عاشقانه، نه مده توانى ههست بکه م ټو رووخساره شيرينه ههر هرمان رووخساره بهردينه که يه بهيانيان ثايه تى دوور و دريژمان بو ده خوینيته وه، رووخسارى بهيانيانى تيرى لى نه ده پړي و خه نجهر نه يده پړى، ټه گهر مهلا به بهرگى دوومه يه وه و انه کاني پي گوتيام دهستى فه له کى پي گوتيام ټه زهرم ده کرد، نه مده زانى ټو هه موو ثايه ته نهرم و پر سوژ و په حمانه لى له کوئ دهردينا، به چ گوفتاريک ثايه ته پر لى خو شيبونه کاني بو و ژنانه ده خوینده وه، ټو وه وختيک من ده مويرا خرميان لى بگرم که ټو کچ و ژنانه دههاتنه ژووره تايه تيبه که ي و بهو نيازى به خته ون بووه کانيان بو ئاشکرا کا.

شه وقى روو و هه وه سى سه رچلى ټو ژنانه له ناخم روده چوون و په نايه کيان رووناک ده کرده وه و **من هه رگيز نه مده ويرا ته ماشاى ټو پهنا رووناک بووهى ناخى خوم بکه م و ههستم ده کرد ټو په ناي شه يتانه**. ههستکم ده کرد له وى شه تيان به په له و به رووتى بانگم دهکات و چاوه پان و پر مانا و غه رزه کاني له هه موو له شم ده پړى و ده لى:

- خيرابه .

بي په روا هه و لم ددها ټو پانه يه نه بينم، ټو په ناي حه يا چوونه، ههر جاره و ژنيک ده چووه بهر ټو تيشکه ي ټو په نايه ي رووناک ده کرده وه، بي شهرمانه بانگيان ده کردم، منيش سوور هه لدهگه پرام، پيم سه ير بوو ټو ژنه گه ورانه، که من شهرم ليدنه کردن، بو بانگى مندالتيکى باريک و بنيسي وهک من ده کهن، روژنيکيان فه قيبه کى له خوم با خوشتر پيى گوتم:

- **ټه ټوش بالق بووى، ټو هه موو زيبکه چيبه بهرومه تته وه**.

من له قسه که ي تينه گه يشتم، ټو گوئى:

- **شه يتانت پي پيکه نيوه؟**

من ټو په نا شه يتانى و پر شهرمه م هاته وه ياد و لهو روژه وه نه متوانى ټو په نايه له خوم دوورخه مه وه، يان تاريکى که م، من له شيخ و سه يده ههره گه وره کانم بيستبوو که ټو په نايه هه رچه نده بتووى تاريکى که ي، يا له خوتى دوورخه يه وه و وه دهرى نيى، **ټو په ناي شه يتانه جاريکى دیکه تاريک نايى و که رتيکى دیکه مه حف ناگرتيه وه** و له ناوه ندى زيکر و ته هليله ي دابى و به سه ر ته حيا ته وه بگري، مردووت له بهر دهست بي، ټو په ناي شه يتانه چرای خوى پي دهکات و بانگت دهکا، ده تيات و خه جاله تى زکر و ته حيات و مردووت دهکا، ټو په نايه هينده ي دوزه منى ترساندبوو، نهک خوى ترسه که ي داگيرى کردبووم، **من شارتيک بووم به جاده و کوژان و مرؤفى و دوکانى شووشه به نديه وه ترسى ټو په نايه ويرانى کردبووم**، ترسى ټو په نايه پاسه وانه کاني تو قانددبووم، جاده کاني گري دابووم و مرؤفه کاني دهست بهست کردبووم، پاسه وانه کانم، سه رباز و ئيشکگره کانم چه کيکيان پينه مابوو بهرگري پي له خویان بکهن، من ناتوانم باسى سه ربازه کاني ټو شاره تان بو بکه م که سه رده ميک، ټو شاره من بووم، مهلا بي ټو هوى ناگاي لى بي ټو سه رباز و پاسه وانه ي کوشت، مهلا له تاريکيدا کوشتنى، کوشتنىک زيندوو بوونه وهى نه بي، من وهکو شارتيک له سه رباز و پاسه وانى وريا به سه ر جاده و کوژاناندا تيدده په پريم،

هه تا ټو رږژهي کچه کامل و ټاغر هکهي شېخ وهيس بانگي کردم و گوتی:

- **فهقی سووره هه تا مالی مه لا له گه لم وهره.**

منيش به لوت به رزي عالميکه وه پيشي که وتم، به لام بونیکي بي وه سف تيکه له به بونی ميخهک و ريحانه له گه له هه ر هه نگاويکيدا وهک لافاويک بهر پشتم ده کهوت و نهرمي ده کرده وه، چهند ټو بونه هيرشي دينا من هينده هيواشتر ده بوومه وه، ټوه بونی کچی کامل بوو که مني گيژي نيو بونی مزگهوت و پيلاوي مه لا نه مده ناسي و ده يگرتم.

ده مويست ټو ريگايه نه بري و من بزائم ټو بونه ده مگه به نيته کوي.

نه مزاني سه ره تا چيان باسکرد، نه مزاني مه لا چون بهر گه کاني فری دا و بهرگي ژني پوشي، لهو ديو چيخي نيوه ندي حه وشه ي گويم لي بوو مه لا ده يگوت:

- **ټاخر نابي، ټو په نايه نه مري خوي له سه ره و ده بي ناوه دان بيته وه.**

نه فس کوشتيش قه تله.

کچه وهک کوخیکي سوور بيت و دم بکاته وه، يان ټاويک دهر دا، ټاويک هه ر دلږه به کي وهک کريستال بدره وشيته وه، ده يگوت:

- **چون! ټوه په ناي شهي تانه شهي تان له وي بانگم ده کا.**

مه لا به ده نگي زانايه کي هه وه سبازه وه گوتی:

- **ټه دي! سه ر زوي مه ټاخراره به شهي تان، ده بي ټو شهي تانانه**

ده سته مؤ کړين تا بگيرين.

- **بژ بيان گرین.**

- **تا بيان به ستي نه وه.**

کچه به شرمي کوخیک، که له زه تي کچی کاملی لي دهر ژا، وهک

هاشو هوشي هه ناسه گوتی:

- **قوربان هه ر بچمه ټو په نايه، ټو شهي تانانه په لبه ستم ده کهن،**

په لبه ست.

ده گه له ټو قسانه کچه له ترسي شهي تانه کان نيوه بوراوه کهوت بو سه ر ده ستي مه لا و مه لاش به ټولفهت و خوشه ويستي پياو چاکيکه وه، گرت بويوه، تنه ها بو ټوه ي ټو کوخه ي له شووشه ناسکتره نه که وي و نه شکی، سه ري به سه ر سنگيدا شور کرده وه و بانگي کرد، هه ناسه ر ژايه سه ر مه مکه کاني، ټو مه مکانه ي وهک کوخیکي گه يوو، ټو مه مکانه ي ده يانويست وهک خونچه يه ک بکړينه وه و شق بهرن، شق بهرن و به بونیک که تنه ها له ده مي ټو وانه وه دهر ژي دنيا سه رخوش کهن، مه لا به زه وقي زانايه کي عاقله وه، گوتی:

- **هوشت بي، ټه ي بونی ريحانه هوشت بي، من له ته مه ني، ټو نا،**

مندالتر. کچه چاوي به مه ستي و خوماري عاشتيکه وه، نيوه کراوه

راگرت...

مه لا به رده وام بوو.

- **له ته مه ني ټو نا، مندالتر... شهي تانيک له شيوه ي ژنيکي ته ر، ته ر**

وهک خه يار، ژنيکي خزمي خوم، ټه ما جوان و زهريف هاتوو، نه مزاني چون هات، لهو په نايه ي ټولي ټو قيو، من سه د هينده ي ټو ترسام، لهو په نايه دنکه شقارته يه کي هينده ي مووه کي قژي خوي باريکي داگيرساند، گنج بووم، تازه بالق ده بووم به فوويه ک کوژانده وه...

کچه ي شېخ وهيسي چاويکي خه والوي هه لبري و به ده نگيک پر له زهت و ژيان، پر عه شقيک بو و په نايه گوتی:

- **گوژانده وه!**

مه لا گوتيه وه

- **گنج بووم، دواتر هه ر ټو ټو توند و پره له گه له کچيکي ناموزام، لهو**

په نايه پيدا بووه و موميکي هه لکردبوو، کچه ش وهک مومه که دايسا،

مومه که کم له ده ستمدا پان کرده وه، مومه کم کوژانده وه

کچه به چاويکي خومار و ته تسليم بوونه وه گوتی:

- **کوژانده وه!**

مه لا به زمانیک له هه نگوین، هه نگوینیک ناگری له سه ر کرابیتته وه،
گوتی:

- گهنج بووم، نهو ژنه پر جنسه بهر وه کچی دیتنا و له پیشیانوه چرای
هه لده کرد، منیش بهردم تیده گرتن و چراکم ورد و خاش ده کرد و
دهمکوژانده وه. کچی شیخ وهیس به چاویکی خومار و پر شه هوه ته وه گوتی:
- ده تکوژانده وه!!

مه لا دیسانه وه به زمانیک له راوی هه نگوین، زهر د وهک ناگر گوتی:

- گهنج بووم، به بی چرایه کان، کچه کان دایسان، چرایه کان زیادیان کرد
و چرای هینده گهوره چاوم له بهریان هه لده هات، دواتر شیت بووم، شیت.
مه لا له کاتیکدا مووی سمیلتی به ناستهم وه سنگی کچه ده کهوت،
ده یگوتته وه.

- شیت بووم... خهوم نه ماو له ژیان و خیزان دوور که وتمه وه و له شار تهره
بووم، وهختی زور ماندوو بووم له بن دار توویه ک خهوم لیکهوت... نهو ژنه
سه ر سه خته په نایه کی پروونا ککر دبووه و نه مزانی پرونا کیه که له کوپوه
دهر ژیتته نهو په نایه، چرانه بوو تا بیشکیتیم، موم نه بوو تا پانی که مه وه،
شقارته نه بوو تا فووی لیکه م، دیتم هه ردوو مه مکی وهک دوو نه ستیره،
وهک دوو رۆژ داگیر ساون، به هه موو هیزم دهستم خستنه سه ر بهو نیازه ی
بیانکوژیتنه وه و پانیانکه مه وه، به لام نهو دوو مه مکه وهک نهو میوانه ی
به هشت که ناویان نازانین ده ستیان پیشوازی کردم و له نپو خزاندا
شار دپانه وه... چ ناوه دان بوو نهو په نایه، چ نورانی!!!

کچه وهک مه ستیک هه ناسه ی ده دا، مه مکه کانی وهک توپه له
پشکوژیه ک، بو سویمان له دهستی مه لا هه لده ستاند.

مه لا چیدی قسه ی نه ده کرد و دهنگی نه ده هات، منیش لهو دیو
چیغه که وه، که قامیشه کانی سوور کرابوون، سه رم به نه ژنوم کردبوو،
چاوه کانم تووند نووقاند بوون، لهو باوه رده دا نه بووم جار تیکی دیکه
بکرتینه وه. دواتر گویم لی بوو ژنه به دهنگیکی عاده تی، ده لی:

- چی بکه م، شهیتانه کانی نهو په نایه ی نیمه ژن نین، پیاون، پیای
به له سه.

مه لاش بهر نه نگ و دهنگیک که هه رگیز ناتوانم به هیچی بچووینم، گوتی:
- لیتیان مه ترسه.

- وه ححشین، ده مخون.

مه لا به لوتفی زانایه که وه، گوتی:

- نهو ملوانکه سووره بگره. هه ر که ترسای له ملی که، من به خوم و
مؤمیتکه وه لهو په نایه چاوه ریت ده کم. مه ترسه، نهوی په نای منه، من
شهیتانیکی رووح سووکم نهی کچی عیار.

شکافی شووښه چراکان

ماندووبوی دهشی دنیا بهردهیتوه، با سهد پارچه بڼ، بهلام نهکمی نهو کتیبه بهردهی.

من گوتم:

- نهگهر دنیا تیکبچڼ، نیمه چ کارهین.

نهو گوتمی:

- دنیا تیکبچڼ بهو کتیبه ئاوه دان دهکریتتهوه، بهلام نهو کتیبه بچڼ، دنیا تازه کتیبیکي وای پڼ نانوسریتتهوه.

بهبڼ نهوهی بتوانم تهماشایکه کم کتیبه کم دهستم دایه و هلمگرت، بؤ خاریک وهک دوکهل و تهم دهوری گرتم و هه ناسهم تنگ بوو، له پلیکانهکان هاتم خوارڼ، بهلای نهو پایهی مهلا له شپوهی ماریکدا لهوی وشک بؤوه، تیپهپریم، گهیشتمه ههوشهی مزگهوت و گه نجهکان که بهدیواره کهوه گولله باران کرابوون، کهوتبوون. هه ربه که یان وینه یه کی سربالی له سهر دیواره کهی دوی خوی بهخوین دروستکردبوو، من نهو گه نجانهم ناسیبیه وه و شهرمه زاری نهوه بووم که دهرفته تی نهوهم نییه بؤبان بگریهم و بیانلاوینمه وه، نهو گه نجانهم زور بهبڼ وازی و بڼ هومیدانه له شوینیکیان دهروانی، نهو دیان له بیر چوبو بؤوه که گولله باران کراون، نهوان، بهخوینی خوڼان، دهیانویست شار خاپوور نه بڼ و ژووره کانی و سیحره کانی نه ته قینرینه وه، دهشی نهو گه نجانهم وهک من زانیبیتیان که شار بڼ وه فایه و کولان و جاده کانی هه رگیز بیری نهو گه نجانهم ناکه نهوه که هه موو ژبانی خوڼان بهر ژوه کانی نهو به خشیوه، دهترسام پیم بکه ویتته نیو یادگار هکانیا نهوه و خوڼم پڼ پرگار نه کړی.

له ناکاو به کڼ لهو ژنانهی بڼ پهروا له خوی ددها به دوو چاوی سووره وه سنگی گرتم و گوتمی:

- نهی برای تهنگانه. نهوه برادره کانت له خوینی خوڼاندا کهوتوون، بؤ کوئی هه لیدی؟

ههستم دهکرد کتیبه که وهک کیوتیک به دهستی راستمه وه به ستراده ته وه،

له بن کراسه که مه وه میرووله به ره و سهر دهکشین، رووم له ژنه که کرد و که دایکی نزیکتین هاوریم بوو، که نیستا به دوو چاوی به تال تهماشام دهکات، گوتم:

- دایه خان وا بزانه منیش کوژراوم.

یه کیکي دیکه یان لاقی گرتبووم و راید هکیشام، گوتمی:

- نهوه نییه زیندووی، بریا تو بای له جیاتی نهوان.

ههستم کرد نهو گه نجانهم لهوی کهوتبوون، چاویان نه رمترو و پرویان ساردرتر دهروانن، زور بهبڼ وازی گوڼیان بؤ قسه کانی من راگرتبوو، منیش که چاوم ههر له سهر نهوان بوو به ژنه کانم گوتم:

- په لهم لی مه کن خوینی منیش شلهو به نوو که چه قوبهک ده رژیته سهر

زهوی.

به ره و ده رگای ده ره وه تیپه پریم و گوتم لی بوو، نهو ژنه ره شپوشهی، دایکی هاورڼ هه ره نزیکه کم بوو، ده لڼ:

- ده رژی، دوی نهوهی هیندهی پیره سه یهک ده ژی.

وهختی نهوهم نه بوو ئاور له هیچ شتیک بدهمه وه، خوینی چند گه نچی دنیا به من کویر ناکاته وه، دهمدی شار وه کو هیلکه یه کی نیو هه واه لدراره و له ههر دهقه یهک به شاخیک ده که ویت. پیش نهوهی زرمهی لی بیت ده بڼ برژم و هه وینی دنیا له گهل خوڼم بهرم، نهو ژنانه منیان باش ده ناسی و به چاوه دره وشه کانیان هه موو پیست و له شیان کون کون ده کردم، نهو ژنانهی سهرده میکی زور ئاموژگارییان ده کردم و لهو خراپانه دووریان ده خستمه وه که خوڼان پییاندا تیپه پری بوون، من شانازیم به وه وه ده کرد که بوومه جیگای باسی نهوان و به قسه هم ده کردن و دهسته قهله و به گه نجه کانیانم ماچ ده کردن و بؤبان دنوشتامه وه، دواتر گوتم لی ده بوو دهیانگوت.

- به خوا که ره.

کچه کانیان که منیان چاتر ده ناسی پیته که نڼ و دهیانگوت:

- ساده و ساویلکویه.

ئهو رۆژهی جله جوانه کانم له بهرکرد و هاتمه بهر درگا و پیم خسته سهه بهردیک تا قهیتانی پیلاره قاوه بییه کانم توند کم، تۆزی شار له خۆم بنه کینم و بچم وینهی خۆم له سهه تاولی ژنه قهره ج ببینم، ههر ئهو ژنانه وهک رهوه زهرده واله پیشیان پینگرتم، قسه نهرم و دایکانه گوتیان:

- **تۆ مندالتیکی. کوری خۆمانی. ئهو پیاوه عاقل و پر حیکمه تانه له خۆت مه رهنجینه، بۆ ژنه قهره جی.**

من پیکه نیم گوتم:

- **دایکانی نازیم، من تنها دواي خهونیک کهوتوم.**

ئهو ژنه دهم گهرمانه بچ ئهوهی هیشته بیتیان کچه کانیاں بینه بهر درگا و سلاویکم لی بکن، تنها له کونی دهرگا کانه وه ته ماشایان ده کردین، گوتیان:

- **وه ره وه باوهشی خۆمان. تۆ له سهه سنگی ئیمه گهوره بووی ئهو خهوانه فریده.**

به تیلهی چاو ته ماشام کردن و پیکه نیم و گوتم:

- **نه جاریک وهک مندالتیک شیري مه مکه کانتان دامی و نه جاریک وهک گهنجیک هیشتان بیانم.**

ئهووان ویکرا تفیان لیکردم و تووره بوون گوتیان:

- **دهبرۆ... ئهی زۆلی هه رامزاده.**

من تپیه پریم و گویم له دهنگی شکانی شووشه چراکان بوو به دهستی کچه کانه وه، گویم له دهنگی پیکدادانی په نجه رهکانی بوو، مشتومری پیاوه کانم دهگه یشته گوئی. بۆنی عه تریکم له خۆم دابوو که به تاییه تی له کولوکی دار پرته قال دروست کرابوو، کچهی دراوسیم پیش ئهوهی بیگوازه وه به دزی له سهه دیواره وه دایه دهستم، ئهو کچه له وه تهی شووی کردبوو به چاویکی پر سۆز و ئولفه ته وه ته ماشای ده کردم، جاریک له درزی

دیواره وه پیتی گوتم:

- **ههر بیمه وه واتگهرم ده که مه وه بسووتیی.**

دهبوو ئیواره به کی درهنگ بگه مه تاولی قهره جان، زوو شهو به سهه شاردا کشا و چرایه که نه مابوو بسووتی، به لام بۆنی کلوک منی به وان ده ناساند. من بهو بۆنه وه شارم به جیهیشت و ههر ئهو بۆنه ش بووه یادگارم.

قسه بهک نه مابوو بکری، ئهو ژنانه ش ده بانزانی شار وهک شووشه ی دهم با ده بی هه لا هه لابی، هه ستم کرد له دوامه وه دین و کوره کانیاں بهو میسه شین و زهره و قورسانه سپاردوون که ده بنه دوا زیرووحی ئهو شاره، ئهو تۆز و بوخاره ی له وهختی تاودانی کتیبه که رژییه نیو میحرابه که خه ریک بوو هه موو مزگه وته که ی ده ته نی، ئهو شاره زه به لاهه ی مرۆقه کانی له ره ودا بوون، ئهو شاره پر ئولفهت و هه ناسه به جیماوانه، ئهو شاره پر ههرا و زه نایه، ئیستا شتیک نه بوو ماله کان پیکه وه به سستی، شتیک نه بوو جاده کان پیکه وه ئاشنا کا، گه ره که کان بکاته وه هاوری، شار بچ رایه لی مرۆق دهرما، شار دواي ئه وه ی مرۆقه کانی کوچیان کردبوو، له توپکلی **ئهو هه نار و پرته قالانه ده چوو تازه فریدرابن.**

ژنه کان دوام ده که وتن و تارمایی کوره کوژراوه کانیاں له دواوه بانگیان ده کردن. هالا و تۆز و بوخاری نیو مزگه وت له حه وشه ی مزگه وته وه سه ری وه دهرنا بوو، بۆنی شاری چۆلی ده کرد، مردن، بچ ئه وه ی شتیک ی له چاواندا بخویند ریتته وه، گهنجه کوژراوه کانی حه وشه ی مزگه وتی به جیهیشت و له گه ل بوخار و هالا و هاته دهر، بۆنی شاری چۆلیان ده کرد، تۆزیک ی ره ش وهک تۆزی مردوو ورده ورده گه ره که کانی شاری ده ته نیه وه، ره نگه کانی شاری داده پۆشی، ئهو سه گ و پشیلانه ی هینده ی بۆیان کرابوو بۆنی مرۆیان هه لگرتبوو بی ئه وه ی کهس گوتیان بداتی یان رینمایان بکات له شار دوور ده که وتنه وه و کولانه و کوخته کانی خۆبان به جیده هیشت. ئهو سه گ و پشیلانه ی له کون و که له بهر و که لاهه کانی شار ده هاتنه دهری و

دوای تۆز و بۆنی مرۆ دهکوتن، ئەوان نهیاندەتوانی یادگارەکانی خۆیان له گەڵ ئەو شارە بنووسنەوه، هەتا چاو و نیگیان سیفەتی گیاندارى خۆیان پیتو نه مابوو، وەک نیگا و چاوی پیاو پیر و ژنه سەرەکان خەمخۆرانە بەلام پر فیتل و عەیارانە له دەورووبەریان دەروانی. ئەگەر گلێییەکیان بکردبا هەر ئەوه بوو که ئەو هتاهتا چەند نەوویە لهو شارە و لەنیو ئینسانەکانی هەست و سۆزیک بەسەر یاندا نەگربا و هاوخەمییکیان نەبوو، ئەوانە دوا ئولفەت و بۆنی مرۆ بوون له شارددا هەناسەیان دەدا.

هالا و بوخاری نیو مزگەوت بەسەر شارددا کشا، پەردەیهکی تەلخ و چلکن و ئەستور شاری دادەپۆشی، ژنهکان پیکهوه زریکهیهکیان لیدا و پیاوکان له ناخهوه قرچەیان هات و شکان. سەگەکان چاویان له ئاستیک مۆلەق بوو و دوای وەرین.

من دەمدی شار له ئاستی خۆی رۆدەچێ و تەمتوو مان و هەلم و تۆزیکى نەفەس کوژ لەسەری بلند دەبێ. له یهكەم ئاوردانەوه مەدا بۆ شار ژنهکان خۆیان گەیاندهوه من و بەموحیبەت و پەنادانەوه تووند لاقیان گرتم، هەستم کرد له گەڵ رۆچوونی شار چاوهکانم رۆدەچن و دوکەلیکیان لێ بلند دەبێ، بەلام ناکرێ من تەسلیمی رمانی شاریک بم و کتیبیک لهبیر کهم که دنیای پێ ریکدەخریتەوه، قورسی کتیبهکه دەستى بۆ خوار رادهکیشا و گەرمی دادینا، من دەیان جار ئەو کتیبەم لەبن هەنگل ناوه و بردوومەتەوه مالتی هەرگیز هینده قورس و ئیسک بر نەبووه، دەتوانم شتیک له بابەت و پرستەکانی ئەو کتیبە بنووسمەوه بەلام دەترسم بەوشه و گێرانەوهی من سیحەرەکیان بەتال بیت و زمانەهە تیکچێ. **دەمووی ئەو کتیبە بکەم بەموعجیرەیهکی کوردی**، له هەموو دنیاوه خەلک بینه سەیری و ژبان و شارستانیەتی خۆیانى لەسەر ریکخەنەوه، دەمزانی ئەو کتیبە مەجرای ژبان دەگۆرێت.

بیرم لەوه دەکردهوه له شوێنیک خۆم پەنا دەم و بەکەمالتی ئیسراحت بیخوینمەوه و هەموو لەزەت و خۆشی و تیگە بشتنەکانی تەنها بۆ خۆم

بیت، دەمزانی ئەو کتیبە تەمەن درێژ دەکات، ئەوه بۆو کەسەى که پیتش تەمەنى سى و سى سالى بیخویتیتهوه، تەلیسمی سى و سى ناشکینێ و گەنجی و کەمالتیک نییه له دوای سى و سى. دەبێ هیچ نەبێ لاقەکانم لهو ژنانە رزگار کهم، پرستەیهکی ئەو کتیبە سەد هیندهی لاقەکانم گرنگه، بەلام بەبێ لاق بۆم ناگاتە چ جێیان، بەژنهکانم گوتی:

- پیتەکانم بەردەن، ئیتو نازانن چ خەتایەک دەکەن.

ئەوان بەچاوه دەریه پریوهکانیان و دەنگه فودراوهکانیان گوتیان:

- کورەکانمان له گەڵ شار نغرو بوون.

شار وەک پانتاییهک له بوخار و هەلم و تۆز لەبەر چاوم غەرق دەبوو، وەک قەلایهک له مۆم بەسەر یه کدا دەتەپی، من به توانای یهزدانەوه خۆم راگرتوو، گوتم:

- سالتەکانمان و شکست و خۆشی و لەزەتەکانمان، تەمەنى نیتو کۆلان و پەنایهکانى شهیتانى بوومان، هەر هەمووی له گەڵ شار غەرق دەبێ.

ژنهکان هەستانه سەر پێ و هەموویان دەسته درێژ و وەک شمشیرەکانیان له یهک سات و بەیهک ئەوا بەرهو شار درێژ کرد و ویکرا گوتیان:

- ئەى شاری تەمەن وریای دلەکانمان بەله گەڵ خۆت بردن.

زریکهیان منى تاساند و هەستم کرد لەسەر لیواری قەبریک وەستاوین، بەرهو لای من ئاوریان دایهوه و گوتیان:

- تۆ ئەى کورێ ناسک، بەبێ شار و کورەکانى ئیمه و هەناسەکانى تەمەن چ لەو کتیبە دهکەى؟

ووک بەردیک دەم بکاتەوه، وەک مردوو یهک بدوێ، بەبێ دەنگی گوتم:

- نازانم ئەو کتیبە چ له من دهکا.

ئای ترسانکن ئەو مرۆفانەى شارێکیان له دەس داوه، ئای زەلێلن ئەو مەردوومانەى کراونە ئەو دیو شورەى شارەکان، ئیمه هەموو دەمانزانی مندالیمان و رۆژه پر نەینیبەکانمان له گەڵ ئەو شارە رۆچوون، زەمەنیک

له گهڼو ټولو شاره پېچرايوه که تنهها له زهني ټيمه دا ماوه، زهمنېک هه تا جوگرافياي ټولو شارهش که روچوه له بهردهم دنيا دا له وهمنيک زياتر نيبه و کولانه کاني منداليمان و کانيه بهره و نهقه کاني به شهي تاني بووني خو مان تيدا دهشاردهوه، سهريانه پر خه وهنه کان و هه وای پر نامه ی دلداري و نيگای پر عه شقيني هه هه مووی روچوون. ټه گهر ټه وانه ی نه بر دبا رمانی شاريک هه هه چ نه بوو. ټه و مروقه رووتانه ی شاريان له دهست داوه دلتيان به و هه همه خو شه که شاري تيدا ده ټي. ټه و مروقانه ی له هه موو ده منی روونترن، له ليواري شاره کان و که ناره کاني دنيا که وتوون، ټه وان ده يانزاني هه که سيک که شاري مندالي له دهست دا تازه شاريک نايته مالي و کولانيک نايته خوليا و په نای.

تازه منداله کاني شيان تووشی که تن و شه ر و هه رای بابيان نابن که به ميتر مندالي له په نا و په سيوان کردويانه.

من دوور له و سه رگره ر دانيانه ده رویشتم و ده مويست ټه و کتيبه بگه يه ټه جيتگايه که بتوانم بيپاريزم و دواتر بيخوئينمه وه، گويم لي بوو ټه ره شپوشه کان به رامبه ر پياوه بريندار و گه نجه تيکشکا و سه رگره ر دانه کان وهستا بوون و پييانده گوتن:

- دلنيابن ټه و کتيبه نهيني شاري ټيوه ی تيدا يه.

- هه موو ر ابردووتان له و کتيبه دا زيندوو ده بيته وه.

- تنهها له و کتيبه دا شاري خو تان دهست ده که ويته وه.

پياوه کان وه که ټه سپي سه رشيت و سه رمه ستي بي لغاو ته ماشايه کيان ده کرد، گه نجه کان به هومديکی هه چه وه پارچه شکاره کاني خو يان ده خسته وه سه ريک، که چان به بووني ټه و هه وای پر عه شقه ی له دهستيان چوو بوو گه شبوونه وه. سه گه کان به حه سه رته ی ټه و کولانه و کوختانه ی ده يان جاري تيدا به فال هاتبوون گرژينه وه. لاقيان بلند و مييزيکی چه ور و خه ستيان به گلي وشک دا کرد.

من ده مزاني ټه وانه هه موو سه ريکن، ټه و ټنانه هه چيان له و ټنه سيحربازانه که متر نيبه له ټووري چله م هاتنه ريگام. ټه و ټنه سيحربازانه به زمانيک ده وان باوه ر و توانا له به رده ميان ده تليسا يه وه، شتيک نه ده ما به ناوی زهن و قه ناعه ت، ټه و ټنانه هه ر بو خو يان سيحري ټن بوون و هه موو خانه و ده ماره کاني پياوه تي شاره زا بوون، به که يفي خو يان ټه و ده مارانه يان ده رده کيشان يان گه ميه يان پي ده کردن، ټه وان به منيان گوتبوو:

- پياو بيتجگه له و ده مارانه هه چي ديکه نيبه.

- به بي ټه و ده مارانه پياو داو لتيکه بو ټه نايي لووتي پي سه ري. ټه و ټنانه ی له ريگای ټووري چله م تووشيان بووم هه موو دنيا يان به تو شه وه ده کرده هيلکه يه ک و له باخه لتيان دنا. هه ر به دوو قسه و نيگايه ک کرد يانگه دلي چوله که به کی هه وه ل به هار و له سه ر به رده ستيان دانام. به ره ده ستيک هينده ی که فه لي سه د ټن، پياو گيروده ده کات. من ناليم وه ک پالوه وانتيک وه ک دلي ټه و چوله که تر سنو کانه له ني ټه ده ستي ټه و ټنانه له رزي م، جواناوی ټن تا قورگم هات، سه ريک له و جواناوه گه وره تر ته ليسي مني ټه و ټنانه ی پيشکاندم شه وقتيک، ټه فسوونيک بو گه يشتن به ټووري چله م مني له و ټنانه ستانده وه.

ټه وانه ټني سيحري بوون، به لام ټه و ټنه ره شپوشانه ی به نياز ن مه ردوم گه لي شاريکم لي به خه به ر بيتن، فيلي دنيا ن. فيلي دنيا ش ته ليسم نيبه پيشکيني، قه لا نيبه بيگري. هه ستم کرد ديسان وه دلي چوله که به کی تر سنو کم و خه ريکه له بن پي قورس و بي ره ميان بتو يمه وه. پياوه کان وه که هه ناسه يان لي وه رگيرايته وه روو له و ټنانه ده که ن و سه د پرسياريان له چاو ده رو ټي، ټنه کان ديسان وه وه ک زريکه يه ک ده لتي ن:

- شاره که تان نغو بوو به لام رووحي شاره که تان ټه وه له و کتيبه دا يه.

ټه وان چاويان موله قه و ټنه کان ده لتي ن:

- له زه تي ټنه کانتان و بو نيرينه ی خو تان له و کتيبه دا يه.

ټه و ټنه شه يتانانه له کو ي به و نه ينيانه يان زاني، ټن گه رای نه ينيه و

دنيا به بچ ټو گه رایه نه نیتیبه کی تیدا نامیتنبی بوی بژی. ټو پیاوانه به چ نه نیتیبه کی ټو کتیبه رازبن. هه مو دنیا یان بده یه جینگای شاری نغرو بوویان بو ناگریته وه. سه ره تا پیاوه کان زور گیلانه و سه ره پویانه پیییان گوت:

- **تو شیري خيانه ت خوار دوه، چ که تنیکت له بن سه ره؟**

به چاویکی نهرم و پر سوز بوم روانین و دهنگم لی نه هات، ټوان گوتیان:

- **تو، که هه مومو مانت به شهوی ژنه قهره جیک گورپه وه، چ واپیروزی کردی؟**

هه ناسه یه کم بو شه وه و سه دم بو ژووری چله م و سه سه ره تیکم بو ټوان هه لکیشا و ټوان گوتیان:

- **چ هیلکه یه کی پر نه تینی و چ ژیانیکي پر شهرمت هه یه!**

من ده مویست ته نها کتیبه که بیاریزم، ده مزانی ټو ره شه خه لکه نه تینی ټو کتیبه تیناگن و له سیحری زمان و وشه و رووچی حالی نابن. کتیبه کم به خومه وه نووساندبوو، به حیرسه وه ده مویست لییان دوورکه ومه وه، ټوان هاواریان ده کرد:

- **بو نیمه نازانین شارت به چ خه فته تیکه وه گوشت، هه یه نارسه من.**

نه متوانی بییر له و فهرشه نه که مه وه که گوله کانی و دک له سه ره ټاوبن ده جوولان. من نه متوانی پییان بلیم که ټو ژنه سه هیتنده ی ټوان و هزار هیتنده ی شار به وه فایه. من نه متوانی ټوه یان به بییر به یینه وه چون یه که یه که ټو پیاوه سمیل باپرا نه به سه ره پیتلاوه کاغدا که وتن بو ټوه ی ټو شه وه یان بده می، یان به شیتک له حیکایه تی ټو شه وه یان بده می. بی ټوه ی عه قلی ټوه یان هه بی یان بزنان که **قه ده ری ټو شه وه من دابه شم نه کردوه**. بی ټوه ی بزنان که خه ونی ټو ژنه به که سه نا کردی. هاواریان کرد:

- **سی و نو ژوورت به جیه تیش و دوا ی رهنگی موری ناویکی جادووباز که وتی.**

ټوان نه یاننده زانی ژووری چله م هه زاران که سه به دواییدا ده گه ری و یه ک که سه تاکه یه ک که سه، که سه جار ده بیسته به رد ده یکاته وه، ټوان نه یاننده زانی گوی له حیکایه تی ټو ژووره بگرن.

پیاویکی که ته ی بازوله ټه ستور، که سه ره ده میک مجبوری مزگه وت بوو، دواتر بووه ده لالی خانوو، به سه رمدا هاواری کرد و گوتی:

- **هه ر تو نه بووی حیکایه تی سوشینت بو گه نجه کان ده گپر ایه وه، هه ی حه رامزاده، بو ټوه ی گه نجه کان ده رگا کانی باخی ته من بکه نه وه و کاولی که ن. نیمه ش رسوا.**

- **هه ر تو نه بووی سوشینت هه لدا یه نیو دوکالی پیاویکی به رهنگ کوتراو.**

- **هه ر تو نه بووی ماینه به فاله کانت وه ناگا هیتنا، تا گه نجه کان شه رمزارکه ی.**

ژنیکی کامل هاواری کرد و گوتی:

- با هه ر ټو بوو شه و تا به یان له گه ل کچان ده تربقایه وه.

گویم لی بوو پییانی ده گوت:

- **ژیان جاریک به لاتاندا تیده پری، هه موو میوه کانی تامکه ن.**

- **سیوه کانی بخون و لیمو کانی هه لمرن.**

به چاوی خوم دیومه

- **کچانی فییر ده کرد بون و عه تر له بن بال و سنگی خو یان دن و بیانده نه بهر با.**

ټو کچه ی شه ویک بونیکی دابووم که له کولوکی دار پرته قال دروستکرا بوو، چه ند هه ناگای هاته پیشه وه و گوتی:

- من ټوه بو خوا ده لیم: «ته ماشایه کی زور عه یاران هی کردم،

زه ده خه نه یه کی فیلبازانه ی هاتی به بالای هه لپروانیم» گوتیه وه:

- من ټوه بو خوا ده لیم، ټو کوره له کچان شه رم ده کا و له ژنان

ده ترسی، بهسه حال هدا شوشه بونیکم دایه، ناخرنه دهکرا له شار بچیتته
 دهر و بونی کولوکی لئ نیا.

به لئینی کونی نهو کچم بیرکته وه، که هیندهم گهرم کاته وه بسووتیم،
 ههستم کرد سه رمامه و له بهر خومه وه گوتم:

- بریا، بسووتابام.

کچه به توره بوونیککی پر وه فاوه گوتمی:

- ههر دهسووتیی، نه ما له دوزه خدا.

ههستم کرد جاریککی دیکه نهو کچه خه ریکه پییه کانم به خه لکه وه
 ده به سستیته وه، له نیو نهو ره شه خه لکه دا که سییک ناتوانی نهو کتیبه
 هه لگرتی و که سییک ناتوانی بیخوینیتته وه، بویه به پارانه وه گوتم:

- ببورن نهی پیاوه بئ گهرد و پاکه کان، ناتوانم له نیو نیوه دا بژیم،
 سامان و ژن و شه ره فمه ندیه کان بۆ نیوه نازایه تی و پیاوه تی بۆ نیوه،
 خوشنوودی و به ههشت و سه رفرازییه کان بۆ نیوه، من ده پۆم و هه موو
 خیانهت و حه یاجوون و ریسواییه کان له گه ل خۆم ده بهم، من ده پۆم و هه موو
 به زین و شکسته یه کان له گه ل خۆم ده بهم، هه موو بوغز و غه ره زه کان ده بهم،
 دوزه خ به هه موو تاوانه کانیه وه له گه ل خۆم ده بهم و نیوه له به ههشت و له
 عه شقا بژین.

ژنه ره شپوشه کان له بهر پیتم که وتن و گوتمان:

- مه پۆ، نهی گه نجی نهییتی شار به وانه بنیاد نارتیتته وه.

- مه پۆی نهی جادوو باز، نیمه چیمان له شه ره فمه ندی و نازایه تی داوه.

کچه کان به دهنگیکی به نه مه کانه و دوو دلانه گوتمان:

- مه پۆ نه وانه پالنه وانی سامان و نازایه تی و پیاوه تین، به لام پیاوی
 عه شق نین.

- مه پۆ با که سییک هه بئ بۆمان کات و ره نگه کانمان لیک جیا کاته وه.

گه نجه کان بئ هومیدانه گوتمان:

- ده وه ره و با گوئی له حیکایه ته کانی سوشین بگرین.

- ده وه ره با ده رگاکانی باخی گه نجی بشکیتین.

- ده وه ره و ژنییکمان بۆ بگپه وه وهک خه نه.

- ده وه ره و حیکایه تی چله م ژوورمان بۆ ته واو که.

من ترسام و له ناو خۆمدا تیکشکام، لهو پیاوه بئ ره حمانه ترسام، له
 هه ره شه کانی چاویان و زه بری ده ستیان ترسام، تیکشکام بۆ ژنانه
 تیکشکام که وتونه دم لافاوی پیاو، بۆ ژنانه رامام که سییک نییه
 مالیان بۆ دروست کاته وه، که سییک نییه مالیکیان له ئولفهت بۆ
 پیکه وه نئ، بۆ نهو کچانه گریام که سییک نییه بۆ نیان هه لمرئی، بۆ نهو
 کچانه گریانم هه موو خۆشییه کانیان پیش نه وهی بۆ خویان بیناسن به ده سستی
 نه شاره زا و تووندی توخمی نیر مه حف ده بنه وه. بۆ هه موو نهو گه نجانه رمام
 که ده رگاکانیان بۆ ناکرتیتته وه، ته مه نیان لهو دیو ژبانیه وه که له که ده کهن.

به قورگ و دهنگی به رازیکه وه پیتم گوتم:

- نه وانه ی شاریان له ده ست دا، تازه نابنه وه خاوه نی هه یج شار تیک.

به ده نگی نووساوی خه ساویکته وه به کچه کانم گوتم:

- نیوهن بۆ نه کان و نیوهن ره نگه کان و نیوهن ره نگه کریستالییه کانی
 شار، نیوهن په یامی عه شق.

پرووم له گه نجه کان کرد و گوتم:

- هه تا ده رگاکانی باخی گه نجی نه که نه وه، هه تا نهو باخانه نه بینن،

گوئی نه فسون نابینن و نازانن گوئی له سیحری ژووری چله م بگرین.

من سی و نو ژوورم دایه دنیا و دنیا بهو سی و نو ژووره مرۆقی
 هه لغه له تاند و ناده می ئیغرا کرد.

سی و نو پرووباری سه هۆلم بری و به سه ر سی و نو شاخی وهک هه ساندا
 سه رکه وتم و سی و نو دتیوم به زانندن و درک و دالی سی و نو بیابانم
 گپه کرد و سی و نو مه ته لی سی و نو پیاوی سی و نو سه ر و جادوو بازم

زانی، سی و نو جار سەنگ باران کرام و سی و نو قەلام گرت.
 وختیک هەموو تەلیسمەکانم شکاندن و مرۆڤه بەبەردبووکانم
 زیندووکردنەوه و هەموو فیلهکانم زانی و تەلهکانم بەتالکردنەوه، چل
 کلیلیان، دامی و گوتیان:

- چل ژوور لێره هەیه، سی و نو یان بکەوه و چله میان واز لیبینه
- سی و نو ژوور حەلالی خۆتە و چله میان حەرام.
- ئامان! سەد ئامان!! چلەم ژوور نەکە یەوه.
- چلهم ژوور مردنە.

یەکە یەکە ژوورەکانم کردنەوه، ئەو هەموو هیوا و لەزەتە بەندانەم
 نازاکردن، نەهینی ئەو ژوورانە سەرسامیان کردم، بەلام سیحریک نەبوو
 بگرن. تەنھا ژووری ژن، سیحریک بوو لە ناخدا تەقیەوه و شاگەشکە
 کردم، تەلیسمی ئەو ژوورە ناشکی و تەواو نابێ. بەسەریدا تێپەریم،
 بەبۆرکاتیەکەوه تێپەریم، هەموو ئەو ژوورانەم دانە دنیا و گوتم:
 با بەسەر زهویدا بلاوینەوه، با بلاوینەوه و پیاوانی گەندە خۆر تێر بخۆن،
 دەمزانی من تەنھا دەتوانم، سی و نو ژوور بکەمەوه، تەنھا سی و نو ژوورم
 بۆ دەخریتە سەر پشت، لەگەڵ کردنەوه یان سیحری هەموو ژوورەکان بەتال
 بوونەوه، من نەتوانی لە سی و نو دا بمرم، گوتم:

«ئاخ! ئەفسوون، ئەفسوونی ژووری چلەم، دەرگای ژووری چلەهەمم
 کردەوه و تەنھا بۆ ئەوهی دەرگای ژووری چلەهەمتان پێ بناسینم دەبێ چل
 سالی دیکە بژیم، چل کتیبی دیکە بنووسم، من جاریکی دیکە باسی ئەو
 تەپەر زەردە ناکەم لە چاوەروانی ژنیکدا پێر دەبوو، چۆنیش گەنج دەبۆوه،
 ئەو ژنە بەخۆی و دوو چاوی سەد پەنگەوه کە دنیا هەموو جوانیەکانی لەو
 چاوانە دزیوه، ئەو ژنە بەخۆی و سنگیکی پر عەشقهوه کە دنیا هەموو
 عەشقهکانی لەو دزیوه، ئەو ژنە بەخۆی و دوو دەستی پر شیفاهه کە دنیا
 دەرمان و شیفاکانی لەو دزیوه، ئەو ژنە بەخۆی و دوو رانی پر نوسهوه کە
 دنیا هەموو نوسهکانی خۆی لەو دزیوه.

ئەو ژنە تەنھا بۆ خۆی بەئاویکدا رۆچوو، کە کەس ناتوانی ناویکی
 دیکە لێ بنی جگە لە ئاو، ئاویش نەبوو.

من جاریکی دیکە باسی ئەو ژنە ناکەم، من جاریکی دیکە ژووری چلەم
 هەلنادهمەوه، من جاریکی دیکە پیتان نالیم چۆن چوومه باوهشی ئەو ژنە،
 من هەگیز باسی ئەو سەفەرەتان بۆ ناکەم، کە پێکەوه و لە باوهشی یەکیدیدا
 بەئاویکدا رۆچووین، سەفەرێک گەرانەوهی نەبوو، بۆ ئەوهی باسی ژووری
 چلەمتان بۆ بکەم دەبێ چل جاری دیکە بژیم، چل جاری دیکە بە ئیسرائیل
 بلتیم:

- گەورەم، مۆلەتمەدە، حیکایەتی چلەمم ماوه.

بلتیم:

- گەورە ئازیزه، ببوورە باخاتری ژنە نیو ئاوی مۆرپێ.

بلتیم:

- گەورەم، با تەپیری زەرد گەنج بیتەوه.

بلتیم:

- گەورەم، ژنیک لە دلدا خەوتوو، چاوەرپێه.

بلتیم:

- گەورەم، باسی حەوزی مۆرم ماوه.

بلتیم:

- گەورەم، تۆ زۆر پەلەیی، فەرموو مێه، با دلەم لە بن داری وەنەوشە هەر
 لێ بدات.

ژنە پەشپۆشەکان هاتن، مائی و هیمن، بەرووی دۆستانە و خەمخۆرانە
 بەلام پر فیله و عەیارانە، دایکی کورەیی هاوڕێم بەزمانیکی وەک هەنگوین
 گوتی:

ئىبلىسى پەناكان

من دەمويست پيش ئەو دەى بىمە بەرد

- شیرینه کهم، باسی ژووری چله م مه که، حیکایه تی تهیری زهر دمان بو مه گپیره وه، ته نها و ته نها له و کتیبه مان مه که.

سه رم نه وی کرد و گوتم:

- پیاوه کانتان بخویننه وه ئەوان کتیبی دنیان.

دهستی چه پی گرم و گوتی:

- ئەو کتیبانه ته واو بوون، ئەوانه پیاوی نیومال و کۆلانه کانی نیو شار بوون.

من نه متوانی رووی تیبکه م گوتم:

- ههر ئەوان بوون پیاوی جهنگه کان و جوامیردی ژن.

- بوونه وینه ی سهر دیوار و په یکه ر و یادگاری رپگا.

ژنه کان گوتیان:

- ئەوان پیاوی نیومال بوون، ئەوانه شه ری به رده رگا بوون، ئەوانه نوینه ری توره یی و دهنگی گر و چاوی سوور بوون، ئەوان ره شه با و بلیسه ی دهنگی گهنج بوون ئەوان بکوژی عاشق و دلای کچ بوون.

من ئەو پیاوانه م ناسی بوو، ئەو پیاوانه هاتن و گوتیان:

- شار به کچ و له زه تبه وه هه مووی بو تو، شار به بوون و خوشیه وه هه مووی بو تو.

پرووم له ژنه کان کرد و گوتم.

- پیاوه کانتان چاوه رین، پیاوی بی شار ده بی ژنیک بیگریته وه، ژن شاریه تی، ژن مال و کۆلان و په نایه تی، ژن بازار و دوکانیه تی.

ژنه کان بی هومیدانه گوتیان:

- بی ئەو کتیبه نارۆینه وه.

من پیتم گوت:

- کتیب سووتا، و ایزانن کتیب له دوکه لدا خنکا.

من ده مزانی ناتوانم شاریک بو قامچی پیاو زیندو و که مه وه، من ده مزانی

شاریکیش نییه قامچی تیدا نه بی، شاریک به هه موو نه نییه کانیه وه مه حف ببووه، هه ناسه و توژ و تاواته کانی وه ک یه ک رۆچوو بوون،

سیمرخیک نییه ماله کانی شار له سهر پشتی دانج و بیانگه یه نیته وه سهر زه وی. سیمرخیک نییه شار بکاته کۆلی و رزگاری کا، تازه شار له بن پیی دیو و عه زباکاندا پلیشاوه ته وه، سیمرخیک باله کانی هینده ی ئەو سالانه دریز بی کۆلانه کانی کۆن کردوه، هینده ی درۆ زۆره کان و عه شقی درۆ و ناکامه کان زهر د، سیمرخیک گه رووی جیگای ره شه با ی شیت و چاوی هیلانه ی تووره یی خه لکه که ی بی. کوا سیمرخیک گه ردن ی ئەو هه موو خوینه بگری له شار رپژاوه.

ئەو کچه ی بو نه که ی دابوومی که له کولوکی پرته قال دوستکرا بوو، گوتی:

- گویت لیبی، به لام به دلایک نا له بن دار وه نه وشه یه ک جیت هیشتووه. ته په ی بیت.

- گویت لیبی، به لام به سه ریک نا ته سلیم رهنگه کانی قه ره ج بووه.

- گویت لیبی، به لام به عه قلایک نا هه موو له شی کوتراوه و سوشین له باوهش ده کا.

- گویت لیبی، به لام به چاویک نا ته نها ژووری چله م ببینی.

- گویت لیبی به و عه قلای له په نجه ی مه لاره رپژایه نیو سه رت، به و فرمیسکانه ی له خزمه تی رپژان.

نارامم نه ما و گوتم:

- جگه له و شتانه هیچی دیکه م نییه.

کچه به زمانیکی شیرینتر به لام پر حیکمه تتر گوتی:

- نا... زۆری دیکه ت هه یه، ئەو سیمرخه ی لیی ده گه ری به ده سته وه یه کتیبه که م تووندتر گرت و پارامه وه و گوتم:

- تکایه، ئەوه ته نها کتیبیکه.

زور له وه عاقلانه تر که چاوه پريم ده کرد، کچه گوتی:
- **ئو کتیبه، ئو سيمرخه يه شاری له سهر پشته.**

ترسام **ئو کتیبه بداته شه قه ی بال**، قسه ی ژن ته نها له فزیک و قسه یه ک نییه بۆ گوتن، **قسه ی ژن به ردیک له پرخه ی خودا ده کاته ته ير و دره ختیک ده کاته گاکتوی**. من ده میکه ده زانم ژن ده توانی به چراهه ک بلتی ببه په پووله و بفره، چرا له وه ختی زکر و تاعه ت بچ ده بیته په پووله یه کی ئاوس به بونی ژن و ده فری، ژن به ههر بالنده یه ک بلتی وهره و ببه کورپکی ده ست گهرم و نه رم وه ک هه تاو پییه کانم بۆ بشیله بالنده نه گهر هه لۆ بیت و نه گهر ئاویلکه ده بیته کورپکی وه ک هه تاو، به ده ستیک له میوو، هه ناسه یه ک له نزا ده یان شیلی... من هه موو ئو شتانه ده زانم، به لام ههر هینده ی ته ماشای چاویانم کرد، هه موو ئو شتانه م له بیه ده چیته وه، ده ی بچ له به ریان بپاریمه وه و ده ستیان ماچ که م هه تا ئه وه نده م عه قل بدنه ی ژنیک رازی که م.

ئو کچانه ی رۆژتیک له رۆژان ویکرا شووشه چراکانیان له ده ست به ریوه و شاریکیان له تاریکدا خنکاندبوو تا بۆ خویان رووناکییه ک بیین. گوتیان.

- **چه نده م جاره به جیمان ده هیتانی، ئیستا که سيمرخت پییه ده بی سوارمان که ی.**

هه موو یادگاره کانمان له گه ل ئو کچانه له تاریکیدا بوو، من ته نها به هه ناسه کانیان ده مناسینه وه، من ده متوانی له گه ل هه ناسه کانیان بنووم و ده ست بازی بکه م، من ده متوانی له گه ل هه ناسه کانیان بچ ده نگ پیبکه نم، ده متوانی له گه ل هه ناسه کانیان بچ نه نداز بگریم، من له شه وه هه ره تاریکه کاندای له بن داره گه وره و ئه ستوور و پیره کان یه که یه که ده مدیتن، پشتمان به داره کانه وه ده دا و ده ستی یه کدیمان ده گرت، بۆ یه کدی ده داوین، من هه رگیز رووی ئو کچانه م نه دی و له باوه شم نه کردن، ژنه پیر و سهر

ئاسنینه کان وه ختیک رتچکه ی فرمیسه کی روومه تی کچه کانیان ده دی بچ ره حمانه پییان، ده گوتن:

- **بۆ کور ده گرین، مه گهر ته نها له گۆردا له باوه شیان که ن.**

جه خاری ئو کچانه له هه ناوی مندا بوو، ئو شارانه توپیک بوون بۆ راوی کچ، تاکه له زه تی ئو کچانه ش راوکردنیان بوو، ئو ئیواره یه ی هه موو شووشه چراکانیان لیکه وته خوار و شار بووه باوه شی تاریکی، زانیم له پشت ئو تاریکیه وه چه ند دل خه ریکه بته قی و رووناکییه ک له دنیا دا نه ماوه فرمیسه که کانی ئه وان بیینی.

ده مویست له پشت ده رگاگانه وه قسه یان له گه ل بکه م و له که لین و کونی دیواره کانه وه ده ست به رم و ده ستیان بگریم و نامه یه کی گهرم به ته زووی پیستیان و په شوکانی خوینیاندا بۆ دلایان بنیرم. یه که یه که دلنه واییان بکه م و پییان بلیم که ئیوه ئو گه وه ره ن که وتوونه نیو لیتاوی کۆمه لگا و پیاهه کان و کوره گه نجه کان به لیتاوه که رازین و گه وه ره کان نادۆزنه وه. پییان بلیم تاکه رووناکی دنیا ئیوه ن. من ده مویست په نجه ی هه ره چوکه له یان ماچ که م و راسپارده ی خۆم بۆ یه که یه که تاله قره کانیان بنیرم.

من ده مزانی قسه ی ئو پیریتزانه چ به رانیکی غه م له دلایاندا سه ر ده بری. ئو ده م من ده بوو بۆنیکم لی بیت، بۆنیک بۆ هه موو که س.

ئىستا نه مزانی چۆن کتیبیک له بهر چاوی ئو کچه بی مرادانه بۆته سيمرخ، رووم تیکردن و به چاویکی زۆر گه ش و فراوانه وه لیم روانین، له نیگایان سه مای سه دان کۆترم دیت له کاتی پیکانیان و کوژانیان. ته قلّه و بازبازینی چه ندان که رویشک و ئاسکم بیینی له کاتی راوکردن و سه رپرنیان.

من بچ ئه وه ی له و نیگایانه بسله میمه وه ویستم بیسه جواب و ئه وان گوتیان:

- **پیش ئه وه ی وه ک پالنه وانیک نه یینی دروستکردنه وه ی شار ئاشکرا**

کهی، پيش ټووهی کتیبه کهت وهک سیمرخ بدا له شهقهی بال، نهیتنی ټووهمان بۆ پروونکهوه چۆن ههمومان دهناسی و بۆچی وینهت له ناوینهی ههموماندا ههیه.

ټهوان نهیاندنهزانی من ههچیان ناناسم، ناوهکانیان لیک جیاناکه مهوه، ټهوان نهیاندنهزانی که من تهنها کهسه ریک و گه رای غه ربیی له چاوانیاندا ده بیتم. له چاوی هه ره هه موویاندا گه رای که سه ره و غه ربیی. من ټه و گه رایانه م دهواند و به دههستی بی پهنا و نازنه گیراویان ته زووی گه رمی ټینسانی و نامه ی پر سوژی هاو خه میم ده ناردا، ټهوان نهیاندنهزانی من له وه نابوترم وینه که م بچیتته ناوینهی تاکه کچیکه وه.

پیاوهکانی ټه و شاره بی مۆلته ژن و کچهکانیان ده شیتلا و هه رگیزیش نه ده چونه نیو ناوینهی کچ و ژنهکانیانه وه. ټهوان چیدی نه یانهیشت بتاسیم و گوتیان:

- قسه مان بۆ مه که، با سواری سیمرخ بین، گوشتی رانی خۆمانی دههینتی.

گوتم حاشا له و سالانهی تهنها بۆ دیتنی دوور به دووری رانیکم به سه ره بردن. گوتم حاشا له و سالانهی هه میشه تییاندا دهنوستم تا خه ون به رانیکه وه بیتم. گوتم حاشا له و هه موو پاره و کات و ته مه نه و سه رټیشه یه له سینه ماکاندا بۆ دیتنی به ژنیکی پروت به سه رم بردن. من ټه وندهی پت ناسنه کان و سیما مسه کان و وتاره دوور و درټه کان نازاریانداوم بی ره وریم بۆ رانیک سه د هیندهی نازار داوم. بی دوو دلای رووم تیکردن و گوتم:

- تهنها ده مه وی بزائم چی کتیبیکی لی کردونه سیمرخ؟

ټه و پرسیاره یان زۆر پی سه یر بوو، ټه و کچه ی یه که م که س شووشه ی چراکه ی شکاند و شاری ته سلیم به تاریکی کرد گوتی:

- ټه و شته ی شار له و نغو بوون و ویرانیه رزگار بکات سیمرخه.

من نه مه ده ویست ټه وه یان بی ره ټینه مه وه که ټه و زه مه نه ی ټه وان تیییدا ده ژیان

رۆچوو، یان شار هه یچ نه بوو جگه له و زه مه نه، ټه و زه مه ونه به نیو کۆلان و جادهکانی شار وه ربوو، ټه گه ره ټه و په نایه ی ناخیان که شهیتان ناوه دانی ده کرده وه هینابی چاکه، ده شی هه موو ته مه ن و هه موو ناوه ز له بی ره که ی به لام ناکری ټه و په نایه جیه ټی، به کچه کانم گوت:

- ده کری، ټیوه هه ره که تان شاریک ناوه دان کاته وه.

پیاوهکان که تا ټه و ده م، په نجه یان له خۆل وه رده دا، هیتاش قیت بوونه وه و پشتیان راست کرده وه، به چاویک نه چاوی به رگری و ترس بوو، نه چاوی حرس و خه فهت بوو، نه چاوی له ده ست چوون و مردن بوو، نه چاوی دۆرانی شار بوو، تهنها چاوی راوکردنی ژن بوو گوتیان:

- تف له خۆت و قسه ت. شاریک پیاو ناوه دانی نه کاته وه سه گیش لیتی ناتۆیت.

- شاری ټیمه لاپه ره یه ک بوو له شکۆی پیاو.

- بازار و دوکانی پیاوان، هوتیل و باخچه ی پیاوان، کتیب و نووسینی پیاوان.

دواکه سیان که پیاویکی کویر بوو، ورگی پروتی گه بیووه سه ره زه وی گوتی:

- ټه و شاره ی پیاو ناوه دانی نه کاته وه زیلخانه یه.

چ گوئی بده مه ټه و قسانه و چیان بی ره خه مه وه، ټه و کچه ی رۆژیکی له رۆژان له ترسی ټه و په نایه ی له ناخی پروناک ببووه هاتبو کن مه لای، ټیستا سه ره ژنیکی کامل و تووند بوو، گوتی:

- فه قی سووره لیتی گه ری با ټه و کتیبه بالهکانی بکاته وه.

من ترسام جوانی ټه و کچه بگری و ته سلیم بم من ده ترسام. ژنی کامل غه رقم کا و نه فه سم بخنکی. زه ینم دایه دهستم و زه ینم دایه کتیبه که، ده مزانی مه لا خه ریکی پۆشینی به رگی ژنه و هه ره بینه فره ی کرد و له کتیبه که هاته ده ری و دای له شهقه ی بال. حه زم ده کرد بیتته ده ره و نهیتنی دنیا له من بستیتته وه، ههستم ده کرد ټه و نهیتیه ماندووم ده کات و

خهريکه برميتم. بيزاريش بووم له وهی به خوی و تاکه بهرگيکه وه. بيته دهر و بهرگه کانی دیکه بو من به جيهيلى.

- دهی فهقی سووره باله کانی وهکه

ئهو ان حه قبان بو، نه يانده زانی شارچ به لایه که، نه يانده زانی له شاردا چ پياوی سهر ئاسن و پي مس خويان حه شارداوه، ئهو پياوه پي مسانه پي له بهرد نين ده يکه نه ئاو، وهک هيلکه يان له بن پي بيت ده يفلیقينه وه، نهک ئهو له شه ناسک و ههسته ئاويهی ئهو کچانه. ئه گهر کچه شيخ يهک جار مه لای به بهرگی رقه وه دييا، يه کجار ئهو پياوه سهر ئاسنانه ی دييا که وهک کولله له دار و ديوار ده هاتنه دهر وه ختيک مه لا ئايه ته دوور و دريژه کانی ده خوینده وه، کچه شيخ مه لای ته نها به بهرگی ژنه وه دييو، ته نها په نای شه يتانی پيشانی مه لادا بو، ئهو پياوه پي مسانه ده يانووسيت هه موو دهم شووشه ی چرا و فانوسه کان بهرينه وه و بشکين، ده يانووست ته نها خويان له تاريکيدا بدره وشينه وه، به خويان و ددانی دريژ و چالی چاوی ره شه وه گه نجبيه تی بتاسين و کچيه تی له شار بستينه وه، ئهو ان ئهو حهرف و وشانه شيان ده خنکاند له می چووبان يان بوئی مييان دابايه.

پرووم له شيخ زاده کرد و گوتم:

- خانی شيخ، بوچی شاريک ئاوه دان کهينه وه، که ته نها په نايه کی رووناکی تيدايه.

شيخ زاده ئهو دهم زانی من له په نا شه يتانيه که ی ناخی ناگادارم، به چاويکی وهک ناگر بوئی دو انيم و گوتم:

- نهی ئيبيلیسی په ناکان... تو ئيمه ت له شار وه ده رنا.

له خوتم نه ترسام و ترسام نيگا کانی کتبه که بسووتيني.

گوتم:

- پيرۆزی پياوه فرشيه کانتان بن، ئه گهر ئهو پياوانه رووناکيه ک له ناختاندا داگيرسين، ئيه وه هرگيز پيوستان به شه يتانيک نابي.

شهو کتیبه‌ی بووه سیمرخ

دهمویست پییان بلتیم، با همموو دنیا بو تیوه بی، من جاریک سی و نو ژوورم به دنیا به خشیوه، ده توانن له ههر سی و نو ژووریدا بگه وزن، ده توانن ده سال، له ژووری شیر خوتان بشون، شیریک له جیتی پیاو و له جیتی نان، سهد سال له ژووری ناوینه خوتان جوان کهن، میوهی ژووری به به هشت بخون و ناوی حیات بژن، هه زار سال له ژووری له زهت و هرکهون، و هرکهون و نه نوون، نه ژوورانه تمهن تیتیدا کوتایی نایه، **مرۆف تهنها بویه لییان هاتوته دهر و سنوربه ندی کردون و کردونی به حرام و عیبه تاکو پیر بیت.**

کچیکیان که تانه یه کی سپی له سهر چاوی راستی بو، نه وه ندهی دیکه خوماری کردبوو، به سنگی پر به ره که تیه وه، سنگیک له ناکاو قوت ببزه، هاته پیش و گوتی:

– تو... تا ئیستا دلئی تاکه کچیکت خوش نه کردوه.

نهو کچه نه یده زانی له دلئی مندا تاکه خو شییبه ک نییه، سنگم دلئیکی پیاوی تیدا بوو که ته سلیمی خه جاله تیاکانی خوی ببوو، نهو کچه نه یده زانی دلئیکی دیلم هیه، دلئیک به رامبه ره حه وزی مۆر و له بن دار و نه وشه یه ک ته په ته پیه تی، دلئیک له باوهشی کچی ژووری چله م به ناودا رۆچوو، **نهو دلئی بوئی کچی ژووری چله می کردبن هه رگیز بوئیک دلخوشی ناکات، هه رگیز رهنگیک نایگری، هه رگیز کچیک پئی شاد ناکری.**

من لهو رۆچوونه نه وه ندهم له بیرماوه، به نیتو تیشکی ناسۆدا رۆچووم، ئیواره یه ک که تیشکی رۆژ سهد لهت و سهد رهنگ و سهد سیحر ده بیت له باوهشی کچی چله مدا خهوم لیکهوت، ناخهونا، له زهتی باوهشی گرمی و بوئی قژی شاگه شکه ی کردم، ته مییک له باوهشی کردبووین، هه لمیک پیستی دا پۆشیبووین، ته مییک رۆابوو سهر به ره دهستی نهو باخه ی گیای وهک مووی سهری مندالئیکی تازه تاشراو لووتی وده در نابوو، دلّم لهو سه فهدا نه گه رایه وه، نهو سه فهدا گه رانه وهی نه بوو، کهس ناتوانی نهو

ولآتانه باس کات پییاندا تیپه ریم، ناوی سهد رهنگی نهو له زه تانه ی خواردمنه وه، له باوهشی کچی ژووری چله م، نهو وه ختانه خۆر وهک خوینی لی دیت، دوا له تی خۆر قووتی داین، خوئیک بهو هه موو گه وره ییه وه له چاوی ئیمه که وته خوار، لهو سه فهدا کچهم تووند گرتبوو ده موچاوم به لاملی کردبوو، قژی به سهرمدا رۆابوو، لووتم له سه فهریکی هه ره سیحری بوئدا غه رق ببوو، هه ناسه م ده که وته سهر لاملی و ده بووه دیل، هه ناسه دیله کانم به سهر پشتیدا شوپر ده بوونه وه، هه ناسه دیله کانم به خته وه ربوون له زیندانی سنگمه وه که وتبوونه سهر پروکاری پشتی بی وه سفی، رۆابوو مه سهر سنگی، لیوی ههنگوینی جوولاو وهک دهنگیک له سیویکی سووره بی، کچه ی ژووری چله م سهری بو سهر شانم لار کرده وه، وهک نهو سپوه سووره درزیکتی تیپی و بلئی:

– **نزای نهو مۆمانهت له بیره که دامانگیرساندن.**

من گوتم:

– نهو نزایه ی له پیستمانه وه هاته دهر، که پیک کهوتن شریخه ی هات.

نهو گوتی:

– **خواه عه شقمان وهک نهو مۆمانه تا نه بهد بسوتی.**

مۆمهکان شانیان ویکدا بوون، ده سووتان له نیتو یه کدا ده توانه وه، ئیمه به ناویکدا رۆچووین وهک مۆم توایوه، وهک ته میکی خهست که وتبو سهریه ک، ته م له جهسته و له روومان ئالا، ته م له قژی ده تکا و ده که وته سهر لیوم، هه ناسه یه ک هه لیکرتم و باران وهک چاوی کوتر ده هاته خوار، وهکو نیرگر هه موو حیکایه ته کانی بو ده گپرامه وه، باران به گور ده باری گویم بوو حیکایه تانه گرتبوو، هاتمه دهر و دواي دلّوپه بارانیک که وتم، به نیتو گیا و گرد و گۆلاوه کاندایه تیپه ریم، تیپه ریم و له په نایه ک گویم له دهنگت بوو، ته رم وهک ئاو، ساردم وهک به فر بانگت کردم و له بهر رووناکي چراهه ک دهره وشایته وه، له بهر رووناکي چرا کولمه کانت سوور ببوونه وه، باوهشت بو کردمه وه و هاتمه به رده مت، دلّم نه هات بهو له شه ته ر و سارده وه

بیمه باوهشت، په نجه یه کی ده ست گرتم و له شکرې له زهت و گهر ما وهک میرووله پږانه نیو په نجه م. هزم ده کرد بیمه باوهشت و بسوتیم، بسوتیم له هممو نهو سالانه پاکبمه وه که لیت دووربووم، بسوتیم و به خته وهریم له چاومدا تو هه ی.

من له سهر سنگی کچی چله م خه وم لیکه وتبوو، له نیو تالی قژی ده دوام. ببوره نهی به رانهت و جوانی، ببوره نهی دلسوژی و وهفا... ببوره... من دهفته ری گونا هه کانم پیکرده وه، من هممو لاپه ره کانم پر کردی له خه تا، من نه لبومی ته مه نتم پر کرد له وینه ی عه شقی پر گونا هه، من به خته وهرم به و عه شقه پر خه تایه م، من شادمانم به و عه شقه وه بسوتیم، با بسوتیم و عه شقم هه ناسه بدا... تو نهی شازنی چله م ژوور، نهی لوتف و نزا، ده بینم له نیو تم و ناو ننگ، ده بینم له نیو گیای ته ر و تاریکی، له عه شقدا غه رق بووین و فریشته کانی ناسمان زمان بو ده کهن، با مومه کانی نزا بو نه به د بسوتین... با نه و دوو عه شقه ی نیو تم و هه لم تا دنیا به له نامیزی به کدا و به بونی به ک سهرخوش بن.

له و دیو هه زاران دیوار و هه زاران چاو، له و دیو هه زاران چاو و گوئی و مروفت، له و دیو دنیا ش هه ده تگه م و له باوهشت ده کم، هه ده تگه م و هه ناسهت ده مژم، ده توانی فریتمده به نیو ده ریا، ده توانی بده به دز و پیساوانی خه تا... به هه مان ریگادا دیمه وه، به عه شقدا ده گه ریمه وه، به خوشه ویستیدا به سهر ده کوم، به سهر ده کوم و به ته ری و سهر ما بردووی دیمه وه باوهشت، توش... پیبه ناسکه کانت له گونا هه و خه تا و حه رام ده نیی و وشکم ده که یه وه، وشکم ده که یه وه و به په نجه سپی و ناشناکانت ده ردی رووم ده سهری، وینه کانی خوت له چاومدا ماچ ده که ی، من شه هید دهم و زیندوو ده به وه.

خه تایه کانم به ناوداده و خه تایه کانم بسوتینه، تو بگه ری له سهر جهسته ی عه شقان بگه ری، بیجگه له جوان و پیروزی و خواپه رستی هیچی دیکه له سهر جهسته مان نابینه وه، تو بگه ری له سهر جهسته ی عه شق و

نه فینمان بگه ری پره له تایه تی پیروژ و عه شقی بی ریا، نه وه نزا ی پیاییکه دوا ی چاوی باران که وتوو، ته ره ته ره نه و پیساوه ته ر و بی په نایه له نیو تم و باران بو ت ده گه ری... ره حمی پی بکه و بیکوژه.

کچی ژووری چله م، وهک کوخیک لیو بکاته وه، گوتی:

- وهک کچانی ولاته که ت مه مدوینه.

له نیو ناودا تم، له باوهشی تم، سه فه ریک گه رانه وه ی نه بی، گه رانه وه ی نه بی ت و نه گپر د ریته وه، بو من نه هاتوه باسی دلخوشی نه و کچه بکه م له ژووری چله م چاوه ریم بو، له و سه فه ری رچوونه دا بوومه ماریک به سنگیه وه نووسام، نه ویش پیی گوتم:

- تو له وه ته ی هه ی دوو چاوی مارت هه بووه.

من سه ره سیگوشه ییه که م به رز کرده وه و زمانم هی نا ده ر، زمانیکی باریکی دریت، به ناسته م به لپیومدا هی نا و هه ستم به گرنجی لیوه کان کرد، که به زمانی کوریک هه ستم پی نه کردبوو، من له مه مکی نالا بووم و سهر م به لیوه کانی کردبوو، نه و گوتی:

- ده بی حه وت سالی دیکه برین تا ده بیه وه بنیادهم.

نه و سه فه ری چله مه ناگیرمه وه، نه و که سه ی ناوی ژووری چله می خوار د بیته وه هیچ ناویک تینه ته ناشکین، نه و که سه ی باخی چله می دیب هیچ باخیک دلخوشی ناکات، نه و که سه ی ته رری زه ردی ژووری چله می دیب به هیچ ته ریک سه رسام ناب، نه و که سه ی چووبیته باوهشی کچی ژووری چله م هیچ باوهشیک گه رمی ناکاته وه. هیچ باوهشیک له زه تی ناشکین. هیچ کچیک دلی پی داگیر ناکری.

من ده مویست به و کچه بلیم که تانه یه کی له سهر چاوی راستی بو،

- سنگی تو سه د شاری پی ناوه دان ده کرتیه وه.

نه و گوتی:

- من نامه وی قسه ی هیچم بو بکه ی، نه گه ر ده توانی سواری پشتی

سیمرخم که .

تازه نه فسانه‌ی نهو کتیبه‌ی بووه سیمرخ به من رهش نه ده کرایه‌وه، همموو کتیبه‌کانی دنیا که لکه‌له‌ی فرینیان که و ته سهر، همموو پوره تنها و ته‌ریکه‌کان ده‌یانویست بچنه نیو کتیبیک و بده‌نه شقه‌ی بال. گویم لی بوو خو شخوانه‌کان، چوار مه‌شقی له په‌نا ته‌پۆلکه و بن داره‌کان داده‌نیشان و روویان له خه‌لکه‌که ده‌کرد، به‌زمانیک که شاهیدی همموو شتی بیت، ده‌ستیان پیکرد.

- سیمرخ، چ سیمرخ! سیتبه‌ری هه‌ر بالیککی دوو شاری داده‌پوشی، جاری حه‌فده به‌رخ قووت دده‌ا، تنها نهو سیمرخه ده‌توانی شاری نیمه نازاد کا، نهو سیمرخه به‌ناو تاگردا تیتبه‌ری بوو، چ جادوویه‌ک سیمرخی رزگاری مه‌ی گرتبوو خو‌ی هاویشتبوو نیو پوره‌ی کتیبی مه‌لایه‌که‌وه، نهو په‌رانه‌ی به‌خویندنه‌وه نه‌ده‌بران، سیمرخیک که خوا بو رزگاری نیمه‌ی خه‌لق کردبوو، ده‌بیته به‌ندی نیو کتیب، جا نهو سیمرخه ده‌داته شقه‌ی بال، جا نهو سیمرخه ده‌گاته ولاتیک شاخی ناو ده‌بی، داری ناو ده‌بی، بیابانی ناو ده‌بی، قه‌لاو کوشکی ناو ده‌بی، سیمرخ بالیککی له رۆژه‌لات و بالیککی له رۆژناو، حه‌وت سالان به‌قولایی ناویدا رۆده‌چی، وه‌ک تیر ده‌روا، سهری حه‌وته‌م سالی دندوکی ده‌گاته ئالقه‌ی شاری، تووندی ده‌گرئ، راپده‌کیشی، به‌چوارده سالان ده‌گاته‌وه سهر دنیا‌یه، شار چون قم ببوو ناوای دینیتنه‌وه ده‌ر، بی نه‌وه‌ی کلوکی داره‌کی به‌ریسته‌وه، به‌لام خه‌لکه‌که‌ی ببوونه بۆق و مارماسی، ببوونه ماسی جوړه و قرژال...

پیاویکی کاملی ده‌موچاو کونج گونجی شه‌ده‌خوار گوتی:

- به‌وه‌ی چاکه، شاری نیمه که نغرو بووه که‌سی ده‌گه‌ل نییه.

- ناھ... سیمرخ بیه‌تینا‌بایه‌وه ده‌ر.

یه‌کی دیکه گوتی:

- بریا همموومان چووباین و شار نه‌چووبا.

کچه‌کان ویکرا گریان، گریانیککی یه‌ک نه‌وا، ده‌یانگوت:

- نیمه شاریکمان ده‌وی تیتیدا بگه‌رین، ژووریکمان ده‌وی تیتیدا بنوین، پشتیه‌کی نه‌رم و نۆلمان ده‌وی سهری پیکه‌ین، ده‌بی له حه‌وزیکدا خو‌مان بشوین، کانیه‌کمان هه‌بی، ته‌نافیکمان ده‌وی جله‌کانانی له‌سهر هه‌لخه‌ین، ده‌بی نهو شاره ژووری په‌نا و تاریکی تیتیدا، دیواری نه‌ستور و نه‌یتی گر، ژووری وا به‌رگه‌ی گریانان بگری، شار به‌بی نهو ژوورانه نابیته شار، ماله‌کان چند روویان کراوه‌بی، بۆیه‌ی ره‌نگاوپه‌نگتر بی، ده‌بی نهو ژوورانه قوولتر و پر غه‌مترین، با بازار و مه‌یدانی گوره‌ی نه‌بی، با یاریگا و جاده‌ی به‌رینی نه‌بی، وه‌ختیک نیمه نه‌توانین له مال بچینه ده‌ر، وه‌ختیک همموو شتیک له نیمه حه‌رام بی.

من نه‌مه‌ده‌یست وه‌لامی نه‌وانه بده‌مه‌وه، قسه بایه‌ک بوو تیتبه‌ری بوو، ژیان ببوو خه‌ونیک له ناودا شه‌لال، ئیدی چ له‌گه‌ل سیغاریک ده‌که‌ی ئاره‌قه تلبساندیتبه‌وه، بۆیه پیم گوتن:

- نه‌وه کتیبیکه له شیوه‌ی سیمرخدا، نه بالی پی لیک ده‌دری و نه ده‌که‌ویتته نیو هه‌وا، نه کونده ناو ده‌خواته‌وه و نه کارو. نیره ته‌مه‌نیکتان ون کردوه و قه‌دریکیش به‌دواتانه‌ویه، شارتان ته‌سلیمی قه‌دریک کرد که لیبی ناگه‌ریتنه‌وه، نه‌وان بیه‌ومید و سهرسام، لیکیان ده‌روانی، وه‌ک یه‌که‌م جار بی هه‌والی نغروبوونی شار بیستان، ژنیک که تیلماسیکی سه‌وزی له‌نیو چوانی به‌ستبوو، کراسیککی ناودامان له‌سهر به‌ده‌نی ده‌له‌ری، ته‌ماشای چاوه‌کانی کردم و گوتی:

- تو به‌بی من ناتوانی نهو کتیبه بخوینیه‌وه، وشه‌ی نهو کتیبه منم.

به‌بی وازی گوتم:

- من تو ناسم.

به‌چاو‌یک وه‌ک ده‌ریای قه‌رسیل ته‌ماشای کردم و گوتی:

- درۆ ده‌که‌ی. رۆژه‌کانی هه‌رزه‌کاریت چند به‌دیارمه‌وه پاراپه‌وه، خوت له نوپژ دریژه‌کان ده‌شارده‌وه و له درزی دیواره‌وه ته‌ماشای منت ده‌کرد، تنها من ده‌زانم له ناخه‌وه چند له‌تم کردووی.

من له شنهى سهوزى چاوه كانيدا و كاملى جهستهيدا ونبووم، ون بووم و تهونى خه ميک دلئى هه رزه کارى شه تهک دام، من شهوانى دوور و دريژ به ديار وينهى نه و کچه وه زور گريابووم، وينهى نه و کچه هه رگيز له چوار چيپوه كهى نه هاته دهر، هه رگيز ليتوى نه جوولاند و چاويكى لئى دانه گرتم، هه رفيکمان له نيواندا نه بوو بؤ ناسينه وه.

به سامى چيايه كه وه ليم هاته پيش و كتيبه كهى نيو دهستم له رزى، توانيم موچر كه كاني نيو دلّم بشارمه وه، نه و گوتى:

- نه و كتيبه بداته شهقهى بال، سيجرى گه شتهكانت و تهليسى وشهكان مانايه كيان ناميتن.

به وازشه وه پيم گوت:

- تو خوشترين له زه ته كاني دنيا ت دزيووه، واز له داوى سيمرخ بينه و، برؤ نه و پياوه ونبووانه چاوه رتي حيكايه ته كاني تون.

نه و پيش به زمانى فه رمانده يهك گوتى:

- توش نه و كتيبه به ره لاکه و دواى ژوورى چله م كه وه.

ههستم نه کرد له گه شتى ژورى چله م گه راومه وه، جاريكى ديكه نايه مه وه بهر دهر گاي باخه بين حيكه ته كاني سوشين، هه ناسه ي نه و پياوانه نانوسمه وه كه به خو بيان و چله ني رگزيكه وه له سه ر پيگاي سوشين پير بوون، پير بوون له شيوه ي ره گي دارميو نيشك ببوونه وه، جاريكى ديكه ريگه ناده م سوشين به خه م بگري و بلئى:

- نهى ريباز. تو بووى له شيوه ي پياويكى له ش کوترا و به رهن گي ژنان هاتيه لام و هه موو ويقاره كاني كچيه نيت ليتساندم.

دواتریش رسته ي فرميسكه كاني بنيري و بلئى:

- توخوا با نه و شاره به جئ نه هيلئى.

ريزى كچه كان وهك به ته وژمى نورىك درزى تيبئى، قه لشى، راسته ريپهك له نوور به نيوياندا ده هاته خوار، سه ره تا پروناكيسهك و دواتر كچيک، كچيک وهك دنياى له باخه ل بين، به هه نگاهوى نه رم، به بوئى هه ر سى و نوژوور و نه فسونى ژوورى چله مه وه هات و به رامبه رم وهستا و

به جوگه له ي پرواينه كاني بانگى کردم، به چاويك بؤى پروايم وهك گوشتم له بهر نيگاي تو ايته وه، گوتى:

- تو په يمانى سه فه رتيكى بين گه رانه وه ت دابوو

كچه كان هه ناسه راگيرا و بين هه ست، هه موو به يهك چاو بو بيان ده پروانى، نه و پيش هه ر روو له من بوو، گوتى:

- سه فه رتيك نه بيته حيكايه ت.

گوماني چاوه كاني خويتمه وه و باسكه كاني هه لکردن، جئ ددانه كانم له شيوه ي نيوه سئوتك له سه ر نه رمايى بازووى ده دره وشاوه، من جيگاي ددانه كاني خوم له سه ر نه رمايى باسكى ناسييه وه، ته يري زه رد به سه ر سه رماندا تپه رى و هه وا بوئى هه لگرتينه وه.

ده ستى برد كتيبه كه م ليوه رگري، ترسام بداته شهقه ي بال و خه لكه كه به بين جووله و به نيگايه كى روح كوژانه گوتيان:

- بيده يه با سيجرى شاره كه مان بؤ بشكيتن.

- با پيخوتنيته وه.

ترسى سئيه م مردنى مه لا و ترسى كتيب و ترسى شار و ترسى خه لك، له ده رووندا ره شيبوونه وه و سه فه رتيك له پيش بوو هه رگيزس كه س ناتوانئ بينوسيته وه.

وهك ده ستتيك ليتكه مه وه و بيده مي، كتيبه كه م دايه، نه و پيش به ده ستتيك وهك تيشك له ناويدا خه وتبين، لئى وه رگرتم، كيفه سه وزه رزيوه كه ي دامالئى و داواى ليتکردم به رگه كه ي هه لده مه وه، ده ستتم برد به هه مان نه و په نجبه ي خويتن له بن نينو كه كه ي ببوو خالئيكى ره شى ره ونه قدار، به ئاسته م ليتواري به رگه كه م گرت و هه لمدايه وه، سه ره تا چهند دنكيك و جوگه له ي توز، دواتر لافاوى خوئل پزايه خوار و په ره و هه ره كان وهك توز له سه ر كتيبه كه بلند بوون، لاپه ره كاني ببوونه خوئل و وهك ده ربا له و كتيبه ده پزنان، توز به رى ئاسمانى گرت، روزه به سه رچوه كان وهك خوئل پزانه بهر پيمان، ساله كان هه لوه رين و به رگي ره سمى و به رگي ژن و به رگي مه لا پيکه وه ره ش ببوون و پيکه وه رزان، ته من و زه منى نيو شارى هه زاران

کەس له کتیبیکهوه بووه خۆل و هه لږژا. به کچه کان و پیاوه سه رسامه کانم گوت:

- دهشی میژووناسیک قهدهری شاره که تان له خۆله دا بۆ بیئیتته ده ری. قسه کهم له ههوا بزر بوو، چونکه ئەوان به خیراییه کی سهیر له تۆز و خۆله که دوور ده کهوتنه وه، ئەو خۆله ی له کتیبه که ده رژا ئیمه ی له وان جیا کرد بۆ وه.

روانیم کچه ی ژووری چله م وه ک بالایه ک له عیشق و هه ناسه به ک له په یان و ئومیدی ک بۆ سه فه ر ده سته کانی بۆ درێژ کردم. په نجه کانی که تیشکی کی وه ک نوور له ناویاندا خه وتبوو، په نجه ی ناوه ندیم گرت و، ئەفسونی ژنه ی به خه نه سوور بوو، ئەفسونی سوشین و کچانی ئەو دیو ده رگا کان ده ماره کانی هه موو جه سته میان توانده وه و، مار ئاسا به سه ر په نجه یدا کشام و به سه ر باسکیدا تیپه ریم و شوین دانه کانم له سه ر بازووی بی تاریفی لسته نه وه و به سنگیه وه نووسام، سه ر سیگۆشه ییه که م له ده می نزیک کرده وه و زمانه درێژ و باریکه که م به لیبوی دا هیتنا، هه ستم به گنج و هیله هه ره باریکه کانی سه ر لیبوی ده کرد.

بی ئاگا له وه ی به ناو چ ئاو یکی مۆردا غه رق ده بین و تهیری زه رد چۆن پیر ده بی و دار و باخی ژووری چله م ره نگیان چۆن ده گۆزی و دلّم له بن دار وه نه وشه که چۆن لی ددها خۆل و تۆزی شار له نیو کتیبیکه وه چۆن هه لده رژی، بی ئاگا و مه ست هه ردوو کمان له ئانیکدا گوتمان:

- سه فه ریک گه رانه وه ی نه بی، سه فه ریک نه کرتته حیکایه ت.

جه بار جه مال غه رب

هه ولیر

۲۰۰۲/۱/۲۰ - ۲۰۰۰/۳/۲۱